

5158-12-10-'92

p.i. 11-3

Pedofilie

PERSFOCUS

ACHTSTE JAARGANG NUMMER 8 - AUGUSTUS 1992

KNIPSELKRANT VAN VERENIGING MARTIJN
OVER KINDEREN, VOLWASSENEN EN SEKSUALITEIT



IN DIT NUMMER:

Kinderen vogelvrij voor Bredanaars ?	pag. 2
Porno-album verraadt ontvoerders	pag. 4
Op zoek naar Nymphe	pag. 6
Les enfants disparus	pag. 10
Jongen doodgemarteld in Alkmaar	pag. 11
Kindermishandeling vaker gemeld	pag. 14
Bescherm de Kinderbescherming !	pag. 16
Pedagogen op Dreef vervolgd	pag. 17
Gelijk behandelde homo's	pag. 18
Ontucht van de maand	pag. 21
Jongens als slachtoffer	pag. 24
Jongens te koop...	pag. 25
Duitsland in de ban van misbruik	pag. 26
Jeugd en seks in Duitsland	pag. 29
Woody Allen pleegt incest !	pag. 30
Interview Peyrefitte	pag. 37
Achtergrond	pag. 39
Erratum poppenmethode / Dubieuze zaken	pag. 40

PERSEPHOCUS

August 1, 1943

PERSEPHOCUS



IN THE

PERSEPHOCUS

PERSEPHOCUS

PERSFOCUS, ACHTSTE JAARGANG, NUMMER 7, JULI 1992

Met knipsels uit:

Volkskrant	Vk
Telegraaf	Tel
Algemeen Dagblad	AD
NRC Handelsblad	NRC
Trouw	Tr
Nieuwsblad van het Noorden	NvhN
Zwolsche Courant	ZC
Alkmaarsche Courant	AC
Haagsche Courant	HC
VPRO-gids	VPRO
Uit Duitsland:	
Tageszeitung	TAZ
Express	EXP
Die Welt	Wel
Berliner Zeitung	BZ
Frankfurter Rundschau	FRS
Stern	Ste
Uit Engeland:	
Daily Telegraph	
The Guardian	Gua
Uit Frankrijk:	
Gai Pied Hebdo	
Libération	Lib
Uit België:	
Het Laatste Nieuws	HLN
La dernière heure	LDH
Uit de Verenigde Staten:	
Time	
Europees:	
International Herald Tribune	IHT

NB → Het kleine plaatje op de voorkant van deze Persfocus is het laatste uit onze eens zo rijke verzameling. Speciaal verzoek aan de lezer: stuur ons treffende tekeningen of ander illustratiemateriaal om onze verzameling weer aan te vullen. Spotprenten, rake foto's of toepasselijke strips; alles is welkom. Dank voor de moeite!

DE REDACTIE VAN PERSFOCUS

Abonnementen op Persfocus kosten f 65,-- per jaar. Verzending als brief is f 15,-- duurder en komt op f 80,--.

Losse nummers f 8,--.

Giro 5459646 van Vereniging Martijn
Postbus 43.548
1009 NA Amsterdam

Justitie hield zaak maandenlang geheim

Duo verkrachtte 12

jongens na smoesje

TEL 27/8

Van onze Haagse redactie

UTRECHT, donderdag

Twee mannen uit Breda hebben bekend vorig jaar twaalf jongetjes met grof geweld te hebben verkracht.

Het tweetal (20 en 29) pikte de kinderen (tussen de tien en de veertien) op in heel Nederland. Meestal werd een smoesje gebruikt om hen in de auto te lokken. Als dat niet lukte, werd geweld gebruikt.

De twee mannen werden in januari al aangehouden. Justitie en politie hielden de zaak stil om de privacy van de slachtoffertjes niet in gevaar te brengen, aldus een woordvoerder. Deze zaak heeft volgens de politie niets te maken met de reeks verkrachtingen van meisjes, waarvan een Bredase ondernemer wordt verdacht.

Mannen verdacht van verkrachten twaalf jongetjes

UTRECHT — De twee inwoners van Breda, die eind januari werden aangehouden nadat zij een tienjarig jongetje uit Utrecht hadden ontvoerd, worden verdacht van een hele reeks ontvoeringen en verkrachtingen van jongens. Alleen al bij de Utrechtse politie zijn de afgelopen maanden vijf aangiften gedaan. Op 22 september dient hun zaak bij de Utrechtse rechtbank.

Voor de Utrechtse jongen, die op woensdag 29 januari met een smoesje in de auto van een van de twee verdachten werd gelokt, bleef het bij een eng avontuur. Toen hij in hun flat in tranen uitbarstte, brachten zij hem terug naar Utrecht.

Uit het onderzoek van de politie is gebleken dat het een aantal leeftijdgenootjes slechter is vergaan. Tenminste tien keer zouden de samenwonende mannen van 20 en 29 jaar oud jongens van een jaar of twaalf met een smoesje in de auto hebben gelokt en verkracht.

De aanhouding van de twee verdachten was destijds te danken aan de tienjarige Jos uit Utrecht, die de politie de weg wist te wijzen naar de bewuste plek in Breda.

UN 26/8

De jongens werden in hun woonplaats opgepikt en meegenomen naar onder meer de flat van de verdachten. Daar werden ze op gewelddadige wijze verkracht. Nadien bracht het duo de kinderen weer terug.

Beide verdachten, volgens de politie bekenden in de homoprostitutie, zijn psychiatrisch onderzocht in het Pieter Baan centrum. Ze zijn nog nooit voor zedenmisdrijven in contact met politie en justitie geweest.

De Bredanaars zijn in juni in een pro-forma-zitting voor de rechter geweest en zijn opnieuw gedagvaard voor 22 september. Tijdens de eerste zitting vielen de twee verdachten elkaar bij het weerzien in de rechtszaal om de hals, voor de ogen van de ouders van de slachtoffers. Officier van justitie mr. P. van der Molen kenschetste die uitbundigheid als 'een beschamende vertoning'.

De politie kwam de beide kinderverkrachters op het spoor nadat de kidnap en verkrachting van een tienjarig Utrechts jongetje mislukte. Het kind werd half januari in de grijze Opel van een van de verdachten gelokt met de vraag of hij de weg naar het station wist. De ontvoerder nam het jongetje mee naar een fabriek in Oosterhout waar de andere verdachte werd opgepikt.

Tranen

In de flat van de verdachten barstte het jongetje in tranen uit en schreeuwde dat hij naar huis wilde. Het is niet bekend wat hen dreef, maar de verdachten brachten het ongedeerde ventje naar het Utrechtse Vredenburg. Nadat ze hem uit de auto hadden gezet, stopten ze hem nog 25 gulden toe. Het jongetje vertelde zijn verhaal uiteindelijk aan de politie.

Hij kon zich nauwkeurig de route herinneren die hij met de mannen had gereden. Hij vertelde over borden met 'Breda' erop, een tocht over de A27 en een fabriek aan een kanaal met een koninklijke naam. Op basis van zijn aangiften vond de politie een fabriek langs het Wilhelminakanaal in Oosterhout. Deze locatie leidde tot de aanhouding van de verdachten.

De Utrechtse zedenpolitie heeft nu slechts zes aangiften van slachtoffers binnen. De verdachten zeggen nog zes jongens te hebben ontvoerd en misbruikt. Het is echter niet bekend wie dat zijn.

Dossieronderzoek bij andere korpsen heeft geen aangif-

ten van misdrijven met vergelijkbare werkwijze opgeleverd. Volgens een woordvoerder kan dat te maken hebben met de gebrekkige registratie van zedenmisdrijven.

Hij sluit bovendien niet uit dat de overige zes slachtoffertjes geen aangifte hebben durven doen. „Een misbruikt kind zal alles doen om te verbergen wat hem is overkomen omdat het zich ervoor schaamt. Pas na verloop van tijd komen er signalen. We hopen maar dat de ouders en de hulpverleners daar goed op reageren. Niet zozeer vanuit strafrechtelijk oogpunt, maar meer omdat het kind het misdrijf emotioneel moet verwerken.”

Verkrachters tien jongens gearresteerd

Door een onzer redacteurs *NAC*
UTRECHT, 26 AUG. Wegens de ontvoering en verkrachting van tien minderjarige jongens zijn twee mannen uit Breda begin dit jaar gearresteerd door de Utrechtse politie. In overleg met de officier van justitie is de zaak in het belang van de slachtoffers stilgehouden, aldus de coördinator van de Utrechtse kinder- en zedenpolitie, P. Huijbregts.

De mannen, die niet eerder voor zedendelicten met de politie in aanraking zijn gekomen, hebben bekend in een jaar tijd tien kinderen te hebben ontvoerd en verkracht. Zij vonden hun slachtoffers onder andere in Rotterdam, Breda, Leiden en Utrecht. De zaak kwam aan het licht door de verklaring van een tienjarige jongen uit Utrecht, die medio januari door een van de mannen in zijn auto was gelokt. De man had daarna zijn vriend opgehaald en gezamenlijk waren ze naar de flat gereden waar zij woonden. Eenmaal daar aangekomen begon het kind zo te huilen dat de mannen het weer naar Utrecht terugbrachten.

Bij de Utrechtse politie zijn nog slechts vijf aangiften van ontucht, wederrechtelijke vrijheidsberoving en verkrachting binnen. Volgens de persofficier van justitie, mr. P. van der Molen, zijn de slachtoffers „niet allemaal Hollandse kinderen”. Zij vermoedt dat een aantal buitenlandse kinderen vanuit hun culturele achtergrond geen melding hebben willen maken van wat hun is overkomen.

De zaak komt 22 september voor de rechter. 's Ochtends zal de ene verdachte, 's middags de andere gehoord worden. Voor gescheiden behandeling is gekozen omdat de mannen tijdens de pro forma zitting gisteren elkaar in de armen vielen en niet meer wilden loslaten. „Zij hadden wat veel aandacht voor elkaar”, aldus de persofficier. De mannen werden met geweld van elkaar gescheiden.

Bredanaars verdacht van verkrachting twaalf jongetjes

LIMB 27 Van onze verslaggever

UTRECHT/BREDA/OOSTERHOUT — Twee Bredanaars van 20 en 29 jaar worden verdacht van ontvoering, verkrachting en het plegen van ontucht met twaalf jongetjes tot de leeftijd van twaalf jaar. De jongetjes werden door de mannen in hun auto gelokt en vervolgens naar Oosterhout gebracht.

De verdachten werden al in februari van dit jaar gearresteerd naar aanleiding van een ontvoering van een tienjarige jongen uit Utrecht. De politie heeft de zaak tot nu toe bewust uit de openbaarheid gehouden in verband met de privacy van de slachtoffertjes. Uit het onderzoek van de Utrechtse politie werd duidelijk dat de mannen in de afgelopen jaren in totaal twaalf jongetjes, uit alle delen van het land, naar Oosterhout hebben ontvoerd en daar verkracht. Dat ging vrijwel steeds gepaard met veel geweld. Na afloop brachten de verdachten de jongens weer naar hun woonplaats.

Aangifte

Zes ouders hebben daarvan bij de politie aangifte gedaan. Op 22 september moeten de Bredanaars voor de rechtbank in Utrecht terechtstaan. Ze hebben de misdrijven bekend. De mannen werden gearresteerd naar aanleiding van een aangifte van de ouders van de tienjarige jongen die op 29 januari door een van de

mannen in Utrecht in diens auto werd gelokt met de vraag of hij de weg naar het station wist. De jongen werd naar Oosterhout gebracht. Bij een fabriek werd de tweede verdachte opgepikt waarna de twee het kind meenamen naar een flat van een van de verdachten.

Toen de jongen daar in de gaten kreeg wat de mannen van hem wilden barstte hij in huilen uit. De verdachten brachten de jongen daarop weer naar Utrecht zonder hem een haar te krenken. Andere slachtoffertjes zijn er volgens de politie minder gelukkig vanaf gekomen en werden door de Bredanaars met geweld misbruikt.

Twee Bredanaars verdacht van ontucht met twaalf jongens

Van onze verslaggever *VK 27*
AMSTERDAM — Twee Bredanaars van 20 en 29 jaar worden verdacht van ontuchtige handelingen met twaalf jongens. Ze zijn aangehouden op aanwijzing van een tienjarig jongetje uit Utrecht, dat in zijn woonplaats werd opgepikt.

De Utrechtse politie hield de verdachten al in januari aan, maar gaf tot nu toe geen ruchtbaarheid aan de zaak uit privacy-overwegingen. Inmiddels zijn er zes aangiften van seksueel misbruik bij de politie gedaan. De verdachten, die zich in september voor de rechtbank moeten verantwoorden, hebben in hun bekentenis zes misdrijven daar-

aan toegevoegd. Ze worden verdacht van wederrechtelijke vrijheidsberoving en van het plegen van ontucht.

Het tienjarige slachtoffer is nog maar net aan dat laatste ontkomen. Hij werd in de auto van een van de verdachten gelokt met een smoesje. De rit ging vervolgens naar Oosterhout waar de andere verdachte instapte. Toen het jongetje in de flat van de Bredanaars in huilen uitbarstte en riep dat hij weer naar huis wilde, werd om nog onduidelijke redenen aan dat verzoek voldaan. Hij werd in Utrecht weer uit de auto gezet.

Doordat het slachtoffer de politie vrij nauwkeurig inlichtte over de reis en zijn ervaringen kon een week later tot aanhouding worden overgegaan.

Mannen verdacht van vervaardigen kinderporno

BREDA, 12 AUG. De Apeldoornse politie heeft eind vorige week een 48-jarige man uit Breda en een 46-jarige man uit Brummen gearresteerd die in het bezit waren van pornografische kinderporno's. Dat heeft de politie in Breda vandaag meegedeeld. De man uit Breda wordt ervan verdacht de foto's te hebben gemaakt, de rol van de andere man is nog onduidelijk. De twee verdachten werden aangehouden na een tip. In de auto van een van de mannen werd een map aangetroffen met 72 foto's. Er lag ook een camera. Het Gerechtelijk Laboratorium in Rijswijk onderzoekt of daarmee de foto's zijn gemaakt. Huiszoeking bij de verdachte in Breda leverde nog meer pornografische foto's met meisjes op. De afgebeelde kinderen zijn in de leeftijd van 6 tot 10 jaar. De foto's zijn volgens de politie van recente datum. Het is nog niet duidelijk of om een internationale operatie gaat.

Kinderporno: mannen in cel

Van onze correspondent BREDA/APELDOORN — De Bredase politie verdenkt de 48-jarige H. van D. uit die stad ervan eerder dit jaar twee jonge Belgische meisjes ontvoerd, verkracht en daarna voor pornografische doeleinden gefotografeerd te hebben. Een gecombineerd onderzoek van de Bredase en Apeldoornse politie heeft dat aan het licht gebracht. Van D. zit vast, sinds hij vrijdag na een tip samen met de uit Brummen afkomstige H.B. (46) in Apeldoorn werd gearresteerd. In Van D.'s auto, waar beide mannen in zaten, trof de politie toen een album met 75 vermoedelijk recente pornografische kinderporno's aan, die de Bredase politie-

voorlichter R. van Kuik "walgelijk, schokkend en weerzinwekkend" noemt. Later zijn bij Van D. thuis nog eens tien van dergelijke foto's gevonden. Alle opnamen zijn gemaakt in de open natuur en in een personenauto. Het zijn volgens Van Kuik pornografische beelden van "dingen die je met meerderjarigen doet." Omdat de politie meende op een grote zaak gestuit te zijn, heeft ze gelijk zeven man op het onderzoek gezet. Mede doordat Van D. ook een camera bij zich had in zijn auto, rees het vermoeden dat hij de pornofoto's zelf had gemaakt. Op de foto's staan zeven of acht verschillende meisjes in de leeftijd van zes tot tien jaar.

Door tientallen contacten met politie-instanties in binnen- en buitenland heeft het rechercheteam gisteren de identiteit van twee van de kinderen vast kunnen stellen. Het zijn een 8-jarig meisje uit Antwerpen en een 9-jarige uit Leuven. De politiediensten in die steden hebben deze kinderen op de pornofoto's herkend als slachtoffertjes in onderzoek naar zedenzaken die zij hebben lopen. Beide slachtoffertjes hebben verklaard dat de verkrachter Nederlands sprak. Ook vanwege de verdere kenmerken die zij van hun belager hebben gegeven en vanwege de foto's, verdenkt de politie Van D. er nu van in beide gevallen de dader te zijn.

Kinder vergewaltigt und fotografiert

dpa, Den Haag Die Polizei im niederländischen Breda hat einen 48 Jahre alten Mann festgenommen, der sich mindestens an zwei Kindern vergangen haben soll. Nach den Vergewaltigungen habe der Mann von seinen Opfern pornografische Aufnahmen gemacht, erklärte die Polizei gestern. Bei den Kindern handelt es sich um zwei acht und neun Jahre alte Mädchen aus Belgien, die vor einigen Wochen entführt worden waren.

WEL 14.08.92

Nu/le N 13-8-92

Man verdacht van ontvoeren en verkrachten meisjes

Van een onzer verslaggevers BREDA — Een 48-jarige Bredanaar wordt verdacht van het maken van pornografische foto's van tenminste twee Belgische meisjes, na hen ontvoerd en verkracht te hebben. De zaak kwam aan het rollen toen de Bredanaar afgelopen vrijdag in Apeldoorn werd gearresteerd, samen met een man uit Brummen. In de auto van de verdachte vond de Apeldoornse politie 75 pornografische foto's van meisjes in de leeftijd van 6 tot 10 jaar. Bij hem thuis werden nog eens 10 foto's gevonden. Uit contacten met de Belgische justitie bleek gisteren, dat twee van de slachtoffertjes uit Leuven en Ant-

werpen komen. Het 9-jarige Leuvense meisje werd in maart van dit jaar door een Nederlands sprekende man in een auto gelokt, ontvoerd, verkracht, en door de dader gefotografeerd, net als het 8-jarige Antwerpse meisje drie maanden later. Aan de hand van de signalen die zij gaven, verdenkt de politie nu de aangehouden Bredanaar. Wat de man uit Brummen met de zaak te maken heeft, is nog onduidelijk. Hij had een afspraak met de verdachte. Het onderzoeksteam probeert samen met de Belgische politie de andere slachtoffertjes te achterhalen, maar sluit niet uit dat deze uit Nederland afkomstig zijn.

Verkrachte kinderen op pornofoto's

Door een onzer redacteurs BREDA, 13 AUG. De 48-jarige man uit Breda die afgelopen vrijdag werd aangehouden terwijl hij een groot aantal pornografische kinderporno's bij zich had, wordt ervan verdacht ten minste twee Belgische meisjes te hebben ontvoerd en verkracht. Het betreft een achtjarig meisje uit Antwerpen en een negenjarig meisje uit Leuven. Na de verkrachting zou hij zijn slachtoffers diverse malen hebben gefotografeerd. De zaak tegen de Bredanaar kwam aan het rollen toen de Apeldoornse politie hem naar aanleiding van een tip arresteerde. Hij was in gezelschap van een 46-jarige inwoner van Brummen, wiens rol volgens de politie nog onduidelijk is. In de auto van de

Bredanaar werd een map met 75 pornografische foto's van kinderen tussen de zes en tien jaar gevonden. Ook lag er een camera. Huiszoeking bij de verdachte leverde nog meer pornografische foto's op. Aan de hand van die foto's heeft de politie via contacten met korpsen in België de identiteit van twee meisjes kunnen vaststellen. De twee kinderen, die uit Leuven en Antwerpen komen, werden in de loop van dit jaar (respectievelijk op 29 maart en op 20 juni) door een Nederlands sprekende man in zijn auto gelokt en ontvoerd. Op nog onbekende plaatsen zijn ze vervolgens door de man verkracht, gefotografeerd en later weer uit de auto gezet. Op grond van de signalen

die beide meisjes destijds aan de Belgische politie gaven wordt de vrijdag gearresteerde Bredanaar nu van beide feiten verdacht. De resultaten van de naspeuringen tot dusver zijn voor het gecombineerde onderzoeksteam van de Bredase en Apeldoornse politie aanleiding de aandacht voor een belangrijk deel op België te richten. Of de andere gefotografeerde kinderen ook uit België afkomstig zijn, is volgens een politiewoordvoerder echter nog niet bekend.

Van onze verslaggever BREDA — De Apeldoornse politie heeft vorige week een man gearresteerd die ervan wordt verdacht twee meisjes van acht en negen jaar oud te hebben verkracht. Daarna zou hij pornografische foto's van zijn slachtoffers hebben gemaakt. De 48-jarige H. van D. uit Breda werd aangehouden na een tip. In zijn auto vond de politie pornofoto's van meisjes in de leeftijd van zes tot tien jaar. 'Het gaat om zeven tot tien kinderen, den-

Politie arresteert man op verdenking van verkrachten meisjes

ken wij', aldus een woordvoerder van de politie uit Breda, die met de Apeldoornse politie het onderzoek instelt. De politie kon twee meisjes identificeren. Een negenjarig meisje uit Leuven werd op 29 maart door een man in de auto gelokt en in een woning verkracht.

Daarna werden foto's gemaakt. Na vijf uur zette de man zijn slachtoffer weer uit de auto op dezelfde plaats waar hij haar had meegelokt. Op 20 juni overkwam een achtjarig meisje uit Antwerpen nagenoeg hetzelfde. Van D. voldoet aan het signalement dat de meisjes destijds van de dader gaven. De politie zoekt nu vooral in België naar de identiteit van de andere meisjes die gefotografeerd zijn. Zij gaat ervan uit dat ook zij zijn ontvoerd en verkracht.

Derde meisje herkend in kinderporno-zaak

Door een onzer redacteurs BREDA, 15 AUG. De recherche van de Bredase en Apeldoornse politie heeft gisteren na een onderzoek in België de identiteit vastgesteld van een derde meisje dat voorkomt in het album met pornografische foto's dat vorige week vrijdag werd aangetroffen bij de 48-jarige H. van D. uit Breda. De politie verdenkt de man er van ook dit meisje te hebben gefotografeerd, ontvoerd en verkracht. Het gaat om een 9-jarig meisje uit Borgerhout bij Antwerpen. Op 14 juli werd het kind door een Nederlands sprekende man in een auto meegenomen en ontvoerd. Hij nam het meisje mee naar een onbekende plaats waar

hij haar verkrachtte en fotografeerde. Eerder deze week werd bekend dat Van D. dit volgens de politie ook heeft gedaan bij een 9-jarig meisje dat op 29 maart in Leuven is ontvoerd en bij een 8-jarig meisje uit Antwerpen dat op 20 juni is meegenomen. Volgens de politie zitten in de map van Van D. foto's van zeven meisjes. Het onderzoek zal zich, aldus een politiewoordvoerder, vanaf maandag op de vier nog niet geïdentificeerde slachtoffertjes richten.

De verdachte, Bredanaar is in 1982 voor zedendelicten in België veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf. In hoger beroep werd dit vonnis bevestigd door het gerechtshof in Den Bosch. Onduidelijk is of de verdachte de kinderporno ook commercieel heeft verspreid. Vijf jaar geleden kwamen er vanuit justitiële kringen in de VS en in Engeland beschuldigingen dat Nederland een voorname rol zou spelen bij de vervaardiging van kinderporno. Echte aanwijzingen hiervoor zijn nooit gevonden. Justitie in het arrondissement Zutphen verdenkt de 46-jarige H.B. uit de gemeente Brummen ervan ontucht te hebben gepleegd met een of meer minderjarigen. Hij werd vorige week bij de Bredanaar H. van D., hoofdverdachte in deze zaak, in de auto aangehouden.

BINNENLAND 3

Politie vindt derde meisje uit porno-album

BREDA (ANP) — Het onderzoeksteam van de Bredase en Apeldoornse politie heeft gisteren bij een vervolgonderzoek in België de identiteit vastgesteld van een derde meisje dat voorkomt in het album met pornografische foto's dat vorige week vrijdag werd aangetroffen bij de 48-jarige H. van D. uit Breda. De politie verdenkt de man er van ook dit meisje te hebben gefotografeerd, ontvoerd en verkracht. Het gaat om een 9-jarig meisje uit Borgerhout bij Antwerpen. Op 14 juli werd het kind door een Nederlands sprekende man in een auto meegenomen en ontvoerd. Hij nam het meisje mee naar een onbekende plaats waar hij haar verkrachtte en fotografeerde.

Eerder deze week werd bekend dat Van D. dit volgens de politie ook heeft gedaan bij een 9-jarig meisje dat op 29 maart in Leuven is ontvoerd en bij een 8-jarig meisje uit Antwerpen dat op 20 juni is meegenomen. In alle drie de gevallen zijn de meisjes na een aantal uren vrijgelaten. Volgens de politie zitten in de map van Van D. foto's van zeven meisjes. Het onderzoek zal zich, aldus een politiewoordvoerder, vanaf maandag op de vier nog niet geïdentificeerde slachtoffertjes richten. Het is volgens hem nog niet te zeggen of deze ook uit België afkomstig zijn. De verdachte Bredanaar is in 1982 voor zedendelicten in België veroordeeld tot drie jaar gevangenisstraf. In hoger beroep werd dit vonnis bevestigd door het gerechtshof in Den Bosch. De advocaat van de man heeft dit bevestigd.

Derde Belgisch slachtoffertje in zaak kinderporno

Van een onzer verslaggevers BREDA — De Bredase politie heeft de identiteit vastgesteld van een derde Belgisch meisje, waarvan pornografische foto's zijn gevonden bij een 48-jarige Bredanaar. De man wordt ervan verdacht ook dit 9-jarig meisje uit Borgerhout bij Antwerpen te hebben ontvoerd, verkracht en gefotografeerd, net als de twee andere Belgische slachtoffertjes die de politie woensdag identificeerde. De Bredanaar werd vorige week aangehouden met een map pornofoto's van zeven jonge meisjes. Een man uit Brummen die met hem werd gearresteerd, wordt verdacht van het plegen van ontucht met minderjarigen.

Politie voorkwam nieuw pornodrama UW 22/8

BREDA (ANP) — Met de arrestatie van de 48-jarige H. van D. uit Breda en de 46-jarige H.B. uit Brummen op 8 augustus heeft de politie van Apeldoorn op het nippertje voorkomen dat beide mannen opnieuw een kind zouden ontvoeren om het seksueel te misbruiken. De Apeldoornse politie zegt daarvoor aanwijzingen te hebben gekregen in de verhoren die B. zijn afgenomen.

B. had contact gezocht met Van D. naar aanleiding van diens advertentie in een seksblad. Hieruit bleek dat Van D. belangstelling had voor kinderpornografie en over foto's beschikte. De mannen ontmoetten

elkaar op 8 augustus in Apeldoorn. De Bredenaar toonde B. daar in zijn auto een map met 75 kinderpornofoto's van zeven verschillende meisjes. Volgens de verdachte uit Brummen zou de Van D. hem toen hebben opgehitst om ontucht te plegen met een of meer kinderen. Hij zou B. zelfs hebben aangeboden meteen op zoek te gaan naar een nieuw slachtoffer. Door de arrestatie van de mannen, na een tip, werd dit verijdeld.

Volgens een woordvoerder van de gemeentepolitie Breda is het onderzoek tegen de Bredase hoofdverdachte in volle gang. Deze week zijn tien rechercheurs uit verschillende delen van Bel-

gië in Breda geweest in verband met de identificatie van de vier nog niet herkende slachtoffertjes. De drie al geïdentificeerde slachtoffertjes zijn allemaal uit België afkomstig. Ze werden na de ontvoering weer vrijgelaten.

Omdat niet zeker is dat ook de resterende vier meisjes uit België afkomstig zijn, betreft de gemeentepolitie Breda ook Nederlandse collega's bij het onderzoek.

B. is donderdag weer op vrije voeten gesteld. Ook de Bredenaar J. de M., die er van verdacht wordt samen met B. in de zomer van 1991 ontucht met een tienjarig meisje uit Klundert te hebben gepleegd, is vrijgelaten.

Derde arrestatie in affaire verkrachte Belgische meisjes

Van onze Haagse redactie
TEL 27/8 BREDA, donderdag

De Bredase politie heeft gisteren een derde verdachte aangehouden in de reeks verkrachtingen van jonge meisjes en het vervaardigen van kinderporno. De 24-jarige S.W. uit Venlo werd in zijn woonplaats aangehouden.

De man wordt ervan verdacht samen met hoofdverdachte Ed van D. (48) uit Breda op 29 maart een 9-jarig Belgisch meisje in Leuven te hebben ontvoerd en verkracht.

De man noemde zich destijds 'Peter' en werd door Van D. via de autotelefoon opgeroepen nadat die het kind had ontvoerd. Het meisje vertelde tegen de Belgische Rijkswacht dat Ed 'Peter' ophaalde bij een station. Het kind werd op een onbekende locatie misbruikt en gefotografeerd, nadat zij was bedwelmd met een witte vloeistof, vertelde ze.

De politie heeft inmiddels ook 'Berrie' geïdentificeerd. Deze man belde geregeld met het bedrijf van Van D. zonder zijn achternaam of het doel van zijn telefoontje te melden. Hij laadde zo de verdenking op zich bij de misdrijven betrokken te zijn.

Man bekent seksueel misbruik meisje van 9 NRC

Door een onzer redacteurs

BREDA. 28 AUG. De 24-jarige verdachte S.W. uit Venlo die woensdag werd aangehouden, heeft gisteren bekend samen met een 48-jarige Bredenaar een negenjarig meisje uit Leuven seksueel te hebben misbruikt. Dit verklaarde W. aan het onderzoeksteam van de Bredase en Apeldoornse politie dat zich bezighoudt met de herkomst van de 'map met 75 pornografische kinderfoto's'.

De bewuste map werd op 8 augustus in de auto van H. van D. gevonden. In die map vond de politie ook foto's van het Leuvense slachtoffertje.

W. bekende dat hij op 29 maart contact had met Van D. via de autotelefoon. Om te voorkomen dat zijn identiteit bekend zou worden, gebruikte hij bij dit contact de naam Peter. Dit is ook de naam die door het slachtoffer is genoemd. In totaal zijn van zeven meisjes foto's gemaakt. Drie slachtoffers zijn geïdentificeerd. Of de identiteit van de andere vier slachtoffers achterhaald kan worden, is volgens de politie zeer de vraag. „Het is een zeer traumatische ervaring geweest, maar misschien werden ze na een uur thuis afgezet. Kinderen hebben toch de neiging om zoiets te verdringen”, aldus de woordvoerder van de Bredase politie.

Ook W. blijkt net als de eerder

in deze zaak aangehouden 46-jarige verdachte B. uit de gemeente Brummen via een contactadvertentie met de Bredenaar in aanraking te zijn gekomen. Volgens de politie stonden de advertenties in 'gewone seksbladen'. In deze bladen wordt op heimelijke wijze pornografisch materiaal over kinderen aangeboden of gevraagd. Of dit het eerste contact is geweest tussen Van D. en de woensdag aangehouden verdachte kon de Bredase politie nog niet mededelen.

Volgens de advocaat van W. gaat het in zijn geval alleen om die ene keer met het Leuvense meisje. De advocaat meent dat zijn cliënt tijdens die keer onder druk is gezet door de nog steeds zwijgende hoofdverdachte H. van D.

De verdachte is inmiddels in verzekering gesteld en wordt vandaag voorgeleid aan de officier van justitie. Hij is nooit eerder met politie of justitie in aanraking geweest.

Venloenaar aangehouden in zaak van kinderporno

Van onze correspondenten
VENLO — Een 24-jarige inwoner van Venlo is woensdag aangehouden op verdenking van medeplichtigheid aan de ontvoering en verkrachting van een 9-jarig meisje.

De man zou samen met een 48-jarige Bredenaar het meisje op zondag 29 maart in het Belgische Leuven hebben meegenomen in een auto. Daarna zouden de twee mannen in de buurt van Leuven pornografische foto's van het kind hebben gemaakt. De foto's van het meisje zaten in een map met andere pornografische kinderfoto's. Het is de derde arrestatie in deze zaak.

Politie gaat verkrachte Belgische meisjes verhoren

TEL 29/8 Van onze Haagse redactie
BREDA, zaterdag

De Bredase politie gaat de verkrachte en gefotografeerde Belgische meisjes nader ondervragen over het misdrijf dat hen is aangedaan.

De gesprekken hebben volgende week plaats in een verhoorstudio van de Eindhovense politie, die speciaal is ingericht voor het interviewen van jeugdige slachtoffers van seksuele misdrijven. De interviewers zijn politiemensen die zijn opgeleid voor het ondervragen van zedenslachtoffertjes. De Belgische justitie beschikt niet over dergelijke

faciliteiten, vandaar dat de gesprekken in Nederland plaatshebben.

Emotioneel

Het gaat om een 8-jarig meisje uit Antwerpen en een 9-jarig meisje uit Bergerhout die beiden zijn verkracht en gefotografeerd. Voor de politie staat vast dat de dader de 48-jarige Ed van D. uit Breda is. De politie sluit niet uit dat er ook andere daders bij betrokken waren, zoals bij de verkrachting van een 9-jarig Leuvense meisje.

De meisjes zijn al eerder gehoord door de Belgische rijkswacht. Het Bredase rechercheteam is in de loop

van het onderzoek echter op nieuwe vragen gestuit, waarop alleen de slachtoffertjes antwoord kunnen geven. Vandaar dat is besloten de kinderen nogmaals aan zo'n emotioneel zeer belastend gesprek te onderwerpen, aldus een woordvoerder van de politie.

Het derde slachtoffer, een 9-jarig meisje uit Leuven, wordt nog niet gehoord. De politie wil dat wel graag, maar stuit op een taalprobleem. Het kind spreekt uitsluitend Frans en de politie heeft nog niemand gevonden die gekwalificeerd is om zedenslachtoffertjes te interviewen en bovendien vlekkeloos Frans spreekt.

Nieuwsblad van het Noorden • maandag 3 augustus 1992

Foto bruikbaar in zoektocht naar Nymphe

Van onze correspondent
VRIESCHELOO - De foto die de vriendin van een vertegenwoordiger uit Eindhoven op 18 juli heeft gemaakt op een parkeerplaats bij de Duitse stad Karlsruhe, blijkt bruikbaar te zijn in de speurtocht naar de op 28 november verdwenen Nymphe Poolman uit Vriescheloo. De

Eindhovenenaar zegt op de parkeerplaats het meisje te hebben gezien.

Op de foto staat het zevenjarige meisje weliswaar niet, maar op de achtergrond zijn wel een aantal auto's en hun kentekenplaten te herkennen. Met die gegevens is de recherche Groningen mogelijk in staat meer mensen te

traceren die ook het blonde scholiertje en haar begeleiders op de parkeerplaats zagen.

Inmiddels hebben zich ook een man en zijn dochter uit De Rijk gemeld, die stellen op 23 juli in een slits de spoorloos verdwenen Nymphe in het centrum van Kassel te hebben gezien. Deze getui-

gen zagen een hoogblond meisje in het gezelschap van een magere vrouw en twee donkerblonde kinderen. Hoewel de vader van Nymphe, Peter Poolman, onder de indruk is van de stelligheid van de twee Noordhollanders, hecht hij voornamelijk meer waarde aan de waarneming van de Eindhovenenaar.

"De vertegenwoordiger heeft het kind dat hij voor Nymphe houdt, vijf minuten kunnen observeren. De verklaring uit De Rijk neem ik zeer serieus, maar deze waarneming duurde slechts enkele seconden. Bovendien kan de politie alleen aan het werk als er meer getuigen zijn," aldus Poolman.

Nederland neemt geen genoegen met de verdwijning van de zevenjarige Nymphe Poolman uit Vriescheloo, een rustiek dorpje (2000 inwoners) dat ligt verscholen in het Oostgroningse landschap tussen - ruim gemeten - Winschoten en Ter Apel. Ofschoon de politie met het staken van het bijna acht maanden vergende onderzoek (dat was eind juli) de indruk wekt dat zij er in feite niet meer in gelooft dat Nymphe ooit nog terug zal keren, blijft de berichten-, maar bovenal de geruchtenstroom volop in gang. De ouders van het vandaag op de kop af 255 dagen vermiste blonde meisje blijven de mysterieuze zaak in het brandpunt van het nieuws houden. Tot dusver lukt hen dat wonderwel. En ook de boodschap vorige week van een vertegenwoordiger uit Eindhoven, die beweert dat hij Nymphe in de buurt van Karlsruhe heeft gesignaleerd, geeft aan dat de Nederlandse bevolking nog altijd diep onder de indruk is van de lotgevallen van de familie Poolman en de verdwijning van Nymphe in het bijzonder. Elke letter die wordt gepubliceerd en elk woord dat op de televisie wordt gesproken over dit drama, rakelt telkens de trieste geschiedenis op. En zo lang er nog bijna dagelijks over Nymphe gesproken wordt, ook nu de politie geen actief onderzoek meer verricht, blijft de familie Poolman hoop koesteren dat het meisje ooit weer fris en vrolijk door hun woning aan de Bisschopsweg zal dartelen.

Dat uitgerekend de zaak-Nymphe zo buitensporig veel aandacht trekt, heeft wellicht te maken met het feit dat niemand ook maar enig aanknopingspunt heeft kunnen bieden dat zou kunnen leiden naar de ontferming van de geheimzinnige verdwijning van het meisje. Daarbij komt nog eens dat Peter Poolman (39) en zijn echtgenote Jacqueline van Hagen (31) door hun optredens voor de televisie

Politie heeft onderzoek gestaakt, maar:

Nymphe is nog lang niet vergeten

schijnbaar een 'merkwaaardige' indruk hebben gemaakt op miljoenen kijkers. Zij geven er uiterlijk geen blijk van dat zij psychisch geraakt zijn door de vermissing van hun dochter en dat is iets waar vele landgenoten - zo bleek onder meer uit telefonische reacties aan het adres van de Groninger politie - weinig tot niets van begrijpen. Hier en daar werd zelfs met ingetogen woede gereageerd op hun houding en de kijk van Peter Poolman op de gang van zaken. Deze twee facetten (geen enkel aanknopingspunt, het gedrag van Nymphe's ouders) fascineert het grote publiek kennelijk op een zodanige wijze dat een groot aantal mensen in de greep is geraakt van de zaak-Nymphe. Getuige onder meer het mogelijk signaleren van het meisje op de boulevard van Kijkduin en de genoemde verklaring van de Eindhovense handelsreiziger. Verklaringen die los van enige concrete oproep tot stand kwamen.

Duitsland

Zowel in het geval-Kijkduin als de verklaring van de vertegenwoordiger uit de Lichtstad wordt beweerd dat Nymphe in gezelschap is gesignaleerd van Duitsers of althans Duits sprekende mensen. Dat er mogelijk een link is met Duitsland, wordt onderstreept door vader en moeder Poolman zelf die ervan overtuigd zijn dat Nymphe daar vertoeft. Vandaar ook hun pogingen om bij onze oosterburen publiciteit (met name: televisie) te krijgen. Toch lijkt deze connectie in de ogen van prof. dr. M.J. Eijer vrij onwerkkelijk. Hij acht het uitgesloten dat een zevenjarig meisje, dat abrupt bij haar ouders is weggehaald, zich zonder onoverkomelijke problemen kan aansluiten bij een ander echtpaar of een ander gezin. En dat ook nog in Duitsland, waardoor bovendien sprake is van een praktisch niet te nemen taalbarrière. Volgens hem kan een kind zich niet in zo'n situatie verplaatsen.



Nymphe Poolman

"Nymphe moet er, als zij nog in leven mocht zijn, psychisch zeer slecht aan toe zijn." Prof. dr. Eijer is directeur medische zaken van het universitair centrum voor Kinder- en Jeugdpsychiatrie in Groningen. Van huis uit is hij kinder- en jeugdpsychiater. "In algemene zin kan ik over deze kwestie, zoals u die schetst, wel het nodige vertellen. Vooropgesteld dat elk kind natuurlijk anders is." Eijer: "Men moet ervan uit gaan dat een kind geen postpakketje is. Zelfs als er sprake is van relatief normale omstandigheden, is het plaatsen van een kind in een ander gezin al een probleem, dat met pedagogische begeleiding dient te worden aangepakt. Wil het goed komen, dan dient een kind daar ook nog eens voor honderd procent aan mee te werken. Maar zoals in het geval van het meisje Poolman, is het kind echt losgerukt uit een gezin. Zij mist dan van het ene op het andere moment een aantal elementaire zekerheden, zoals die er in het leven van alledag zijn. Bijvoorbeeld het ritueel rond het slapen gaan, het verschonen, de omgang met broertjes en zusjes, het eten met dezelfde lepel en een vast iemand aan wie zij een zakdoek vraagt. Het zijn vele, vele simpele dingen, waar juist een klein kind grote waarde en zekerheid aan hecht. Een kind is ingebed in een relationeel patroon. Het heeft binding en

door een ontvoering wordt die binding zonder enige vorm van voorbereiding rigoreus verbroken. Dat is nogal wat. Zelfs als de ontvoerder, of ontvoerders, ten opzichte van haar de allerbeste bedoelingen tonen."

Trauma

Prof. dr. Eijer vreest dat een kind dat, zoals in het geval van Nymphe, nu al bijna acht maanden weg is van haar familie en vriendjes "haar hele leven lang" problemen van psychische aard zal kennen. "Mocht het meisje ooit terugkeren, dan zal er natuurlijk een periode van grote blijdschap volgen, maar dan? Zo rond de leeftijd van 15 tot 17 jaar, als jongeren zich gaan afvragen: wie ben ik, waar kom ik vandaan of wie wil ik worden, dan ontstaan er meestal moeilijkheden in de zin van gedragsstoornissen of recalcitrant optreden. Het kan zelfs voorkomen dat een kind met zo'n traumatische ervaring achter de rug ook psycho-therapeutisch niet meer aan te raken is. Maar dat hangt af van de persoonlijkheid van het meisje Nymphe. Kijk, als je een glazen pop, een houten pop en een stalen pop naast elkaar zet en je geeft er met een hamer een harde klap op, dan sla je de glazen pop aan gruzelementen, de houten pop loopt een deuk op en aan de stalen pop zie je helemaal niets. Er is een brede reeks van reacties mogelijk, hoewel het voorbeeld van die stalen pop nagenoeg uit te sluiten is."

'Grote onzin'

Prof. dr. Eijer is verder van mening dat er wat hem betreft "niets bijzonders" moet worden gezocht achter het gedrag dat de ouders van de vermiste Nymphe tentoonspreiden. Een groot deel van het Nederlandse publiek heeft zich, bij het verschijnen van vader Peter en moeder Jacqueline in het tv-programma 'Crime Time', verbaasd over het koele en vrij klinische gedrag van de ouders. "Het is beslist onwaar dat iedereen die zo door een hel gaat, zichtbaar verandert in een

zelig hoopje mens," meent Eijer. "Dat beeld bestaat misschien wel bij de massa, maar elk individu reageert anders na een vreselijk onzekerheid. Koel en rustig gedrag kan een manier zijn om een ernstig probleem naar buiten toe uit te dragen. Ik zeg maar zo: een kat in het nauw maakt rare sprongen. Ik vind het beslist geen abnormale reactie. Je maakt dat wel meer mee. Nabestaanden van een overledene kunnen ook uiterlijk rustig zijn, terwijl het van binnenuit juist knaagt. Het is een geheel eigen manier om ernstig leed te verdragen. In deze context zou u eveneens het voorbeeld van die glazen, die houten en die stalen pop aanhalen. En dat meneer Poolman zelf psycholoog is, heeft helemaal niets te maken met het afstandelijker benaderen of gemakkelijker praten over de problemen. Grote onzin." Over het mogelijk signaleren van Nymphe door een patatverkoopster in Kijkduin (bij Den Haag) heeft prof. dr. Eijer tenslotte een heel duidelijke mening. "Ik ken Nymphe niet, maar vooropgesteld dat het een normaal functionerend meisje is, dan lijkt mij het uitgesloten dat zij daar heeft gelopen. Op een gegeven moment kunnen mensen, die om de één of andere wijze worden gegrepen door zo'n affaire, ook waanideeën hebben. Maar stel dat zij ontvoerd is door Duitsers, dan hebben deze mensen natuurlijk een onvoorstelbaar risico gelopen door met haar - in Nederland - door al die drukte te lopen."

Publiciteit

De voortdurende hang naar publiciteit is bepaald geen onbeproefd middel om, in een schier uitzichtloze positie, toch de strohalm te vinden die leidt naar een uiteindelijke opheldering. Zoiets komt vaker voor. Bovendien, en dat heeft de affaire rond het in 1982 om het leven gebrachte Groningse meisje Digna van der Roest uitgewezen, kan een gestage stroom perspublicaties leiden tot het in psychische gewetensnood raken van betrokkenen of getuigen. Die kunnen, doordat zij continu via krant of televisie met de kwestie worden geconfronteerd, uiteindelijk het stilzwijgen verbreken. Simpel omdat zij zo de grote geestelijke druk niet kunnen pareren. De familie Poolman lijkt een vurig aanhanger van deze theorie te zijn. "Wij willen dat dit actueel blijft," hebben zij altijd verklaard. Politie en Justitie hebben in elk geval geen behoefte meer aan publiciteit, getuige het recentelijk stopzetten van het onderzoek. De Groningse officier van Justitie mr. H.T. van Voorst zegt dat "wij op tactische gronden geen enkel feitelijk gegeven hebben achtergehouden. Simpel omdat wij gewoon niets weten. De route die het meisje gelopen heeft, is bekend. Er is een tijdstip waarop Nymphe voor het laatst gezien is

Politie niet blij met particulier initiatief UN
13/8

Ton voor tipgever in zaak vermiste Nymphe Poolman

AMSTERDAM (ANP) — Een aantal Nederlandse zakenmensen looft een beloning van 100.000 gulden uit voor de gouden tip die leidt naar de verblijfplaats van de al bijna een jaar vermiste Nymphe Poolman (7) uit het Groningse Vriescheloo.

De actie is een particulier initiatief van journalist Peter R. de Vries, ex-misdaadverslaggever van de Telegraaf en oud-hoofdredacteur van Aktueel. De actie komt voort uit onvrede over de beslissing van de rijkspolitie in Groningen om het onderzoek naar de verdwijning te staken.

Het Openbaar Ministerie in Groningen zegt „niet erg ingenomen” te zijn met het initiatief omdat, aldus officier van justitie mr. M. Severijn, „de opsporing van vermiste personen en het onderzoek naar misdrijven een exclusieve bevoegdheid is van de overheid. Dat kun je niet overlaten aan niet-geschoolden”. Een veelbelovende tip kan echter wel degelijk leiden tot heropening van het onderzoek, aldus Severijn. „We zeggen niet dat we nooit meer iets doen.”

De Vries is zijn actie begonnen omdat hij het stuitend vindt dat

de politie het onderzoek heeft gestaakt. „Het is een onverteerbare gedachte dat een 7-jarig meisje op klaarlichte dag kan verdwijnen zonder een spoor achter te laten.” Nymphe Poolman verdween op 28 november 1991 spoorloos tijdens een wandeling van de supermarkt naar haar woning, een afstand van enkele honderden meters.

De zakenmensen die bijdragen aan de beloning, willen anoniem blijven, zegt De Vries, om niet het verwijt te kunnen krijgen dat ze van de vermissing van Nymphe Poolman gebruik willen maken uit publicitaire overwegingen.

Volgens mr. Severijn heeft de rijkspolitie van Groningen minutieus onderzoek verricht. „Er waren echt geen mogelijkheden meer. Als het OM had verwacht dat een beloning hielp, dan hadden we die zelf wel uitgelooft. De ervaring leert echter dat dat niet meer of betere tips oplevert. Meestal komen er alleen op geld beluste figuren op af.” Beloningen die het OM, in samenwerking met de directie politie en justitie van het ministerie en de Centrale Recherche Informatie-

dienst (CRI) uitlooft, variëren doorgaans in hoogte tussen de 5.000 en 50.000 gulden.

Er zijn geen mogelijkheden om beloningen door particulieren tegen te gaan, zegt E. Moeksis van de CRI. De dienst houdt zich voornamelijk bezig met de praktische uitvoering van de opsporing, zoals het vervaardigen van raamblijtjes.

Volgens E. Riks van de afdeling opsporing van het ministerie van justitie loven expertisebureaus namens verzekeringsmaatschappijen regelmatig beloningen uit in de hoop gestolen auto's op het spoor te komen. „We kunnen daar niet tegen optreden. Hoogstens er op aandringen dat een tip ook moet leiden tot de aanhouding van de daders, omdat het anders kan leiden tot bevordering van auto-diefstal. Daar hebben we een gedragscode voor opgesteld”, zegt Riks.

De overheid heeft geen zwaarwegende bezwaren tegen het uitloven van beloningen door particulieren, zegt Riks. „Als een onderzoek tot niets leidt en je bent een daadkrachtige ouder, dan zou ik niet weten wie je kan tegenhouden.”

Al 255 dagen vermist

28 november - Nymphe Poolman wordt sinds 's middags half vier vermist, nadat vader Peter haar rond die tijd uit de auto zette in de buurt van hun woning aan de Bisschopsweg in Vriescheloo.

29 november - Een grootscheepse zoekactie naar het zesjarige meisje in de omgeving van Vriescheloo levert niets op.

2 december - Het dreggen in het B.L. Tijdschrift levert evenmin resultaat op.

3 december - Peter Poolman voert eigen onderzoek uit en maakt daarbij onder meer gebruik van een paragnost.

6 december - Het NOS-journaal zendt een opsporingsbericht uit. Een dag later leverde dat vijftien tips op.

9 december - De Duitse Kriminalpolizei geeft omtrent de vermissing een persconferentie in Papeenburg.

17 december - De ouders van Nymphe doen via de media een emotionele oproep aan de mogelijke ontvoerder(s) om de verblijfplaats van hun dochter bekend te maken. Dat gebeurt in dorps huis De Meet in Bellingwolde.

18 december - Ook de Duitse satellietzender RTL+ zendt een opsporingsbericht uit.

19 december - De ouders van Nymphe verschijnen in het tv-programma AVRO's Televisier.

26 december - Uiteindelijk zijn er 80 tips binnengekomen.

2 januari - Het recherche team dat alle natrok is op dood spoor terecht gekomen.

21/22 januari - Rechercheurs ondervragen via een Amerikaanse opgezette methode alle inwoners van het dorp Vriescheloo.

31 januari - Nymphe's ouders zijn te gast in het tv-programma Crime Time. De uitzending levert een storm aan reacties op. De meeste bellers reageren op het schijnbaar merkwaardige gedrag van de ouders. Peter en Jacqueline Poolman spreken het vermoeden uit dat hun dochter in Duitsland verblijft.

14 februari - De politie buigt zich ook over

de 70 tips van paragnosten.

30 maart - De ouders van Nymphe eisen via een kort geding rectificatie van een artikel in het weekblad Panorama, waarin wordt gesuggereerd dat de ouders zelf de hand hebben gehad in de verdwijning.

2 april - De politie hervat het onderzoek naar de verdwijning van Nymphe aan de hand van nieuwe gegevens die boven water kwamen.

12 april - Het kort geding tegen Panorama wordt ingetrokken. Het blad heeft een nieuw interview toegezegd.

26 april - Voor de derde maal verschijnen de ouders van Nymphe op tv. Ditmaal bij RTL's Ursel de Geer. Het echtpaar wil dat de zaak rond Nymphe actueel blijft.

28 april - De Haagse potatverkoopster Elizabeth Hulzing zegt op 26 april in Kijkduin een zak potat te hebben verkocht aan Nymphe Poolman. Volgens haar was het meisje in gezelschap van vijf Duitsers. De schok van herkenning kwam bij het zien van het tv-programma van Ursel de Geer.

21 juli - Het onderzoek naar de inmiddels gerucht makende verdwijningszaak wordt door Justitie stopgezet. Slechts een beperkt deel van de informatie van het uitgebreide dorpsonderzoek in januari behoeft nader onderzoek. Zonder resultaat.

25 juli - Voor de vierde maal zijn de ouders van Nymphe te gast bij de televisie, ditmaal bij de VARA om te praten over de stopzetting van het politie-onderzoek. Zij vertellen dat zij hun hoop hebben gevestigd op de Duitse tv.

30 juli - Een vertegenwoordiger uit Eindhoven neemt contact op met Peter Poolman en zegt dat hij Nymphe heeft gezien op een parkeerplaats in de buurt van Karlsruhe in Duitsland. Zij zou in gezelschap zijn van Duitsers. Er zijn foto's in omloop die op deze parkeerplaats zijn gemaakt.

8 augustus (heden) - Nymphe wordt vandaag exact 255 dagen vermist.

en dan houdt het helemaal op. Dan kun je dus ook niets achterhouden.”

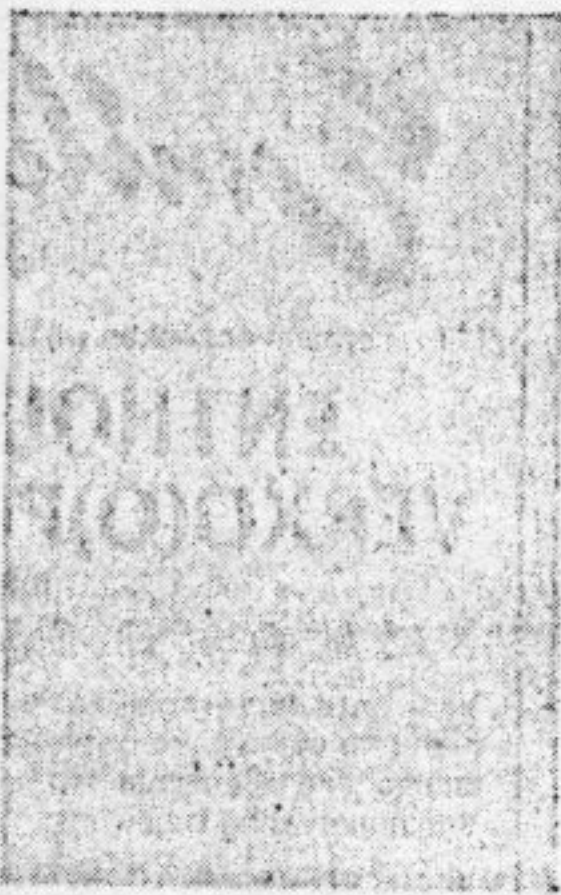
Evenals hetgeen de leider van het recherche-onderzoek, adjudant G. Nieuwenhuis, al vertelde, stelt ook Van Voorst "dat ik er niet van uit ga dat het meisje nog leeft. Het meest waarschijnlijke in dit geval is een levensdelict.”

Dossier onopgelost

Een dossier onopgelost? Van Voorst: "Ja. Maar ik hoop uiteindelijk van niet. Over de berichtgeving die desondanks gestaag door blijft gaan, kan ik alleen zeggen dat die niet bij Justitie of politie vandaan komt. Ik vel daar geen oordeel over, want dan zou ik dat indirect ook doen over de vaderlandse journalistiek. Dat is mijn taak niet." Voor Van Voorst is de zaak-Nymphe overigens de tweede onopgeloste zaak in zijn loopbaan.

De familie Poolman tenslotte is er nog niet in geslaagd om Duitse televisiezenders te interesseren om de verdwijning van Nymphe op de beeldbuis te brengen.

Zij blijven onverminderd hopen, dat Nymphe ooit nog weer in hun woning aan de Bisschopsweg in Vriescheloo zal terugkeren.



René Otterloo

Nieuwsblad van het Noorden • maandag 17 augustus 1992

Commentaar

Starre houding politie

Als een laatste strohalm hebben de ouders van het verdwenen kind Nymphe Poolman uit Vriescheloo de medewerking ingeroepen van het tv-programma "XY Aktenzeichen Ungelöst", zeg maar: het Duitse "Opsporing Verzocht". De redactie van dat programma legt strenge criteria aan bij de selectie van haar onderwerpen. Een daarvan is dat er sprake moet zijn van een misdrijf. De Rijkspolitie in Groningen zou dat moeten bevestigen, maar neemt het standpunt in dat ze een verklaring van die strekking niet kan geven. Dat Nymphe Poolman het slachtoffer is geworden van een misdrijf kan men op goede gronden vermoeden, bewezen is het niet.

De ouders van het meisje zijn uiterst teleurgesteld en willen nu proberen de medewerking van de politie alsnog in kort geding af te dwingen. De ouderlijke teleurstelling richt zich niet alleen op de formele weigering om te bevestigen dat misdrijf in het spel is, maar ook en vooral op de context waarin een en ander werd gezegd. Er zouden geen concrete aanwijzingen zijn die in de richting van Duitsland wijzen en de

politie kan zich (aldus de adjudant G. Nieuwenhuis) "niet voorstellen dat een Duitse televisie-uitzending iets aan ons onderzoek kan bijdragen".

Die argumentatie is op z'n minst twijfelachtig. Juist de laatste tijd zijn er twee interessante tips binnengekomen die wijzen in Duitse richting. Zo zou Nymphe bijvoorbeeld gesignaleerd zijn op een parkeerplaats langs een Duitse autosnelweg. Het lijkt daarom alleszins een poging waard om er een 'item' aan te wagen in het Duitse opsporingsprogramma.

Natuurlijk, van de Groninger Rijkspolitie kan niet worden verlangd dat ze de Duitse programmamakers zonder omhaal meedeelt: "Ja, het is een misdrijf". Er zijn echter met een beetje fantasie heus wel wegen te vinden om de Duitsers er van te overtuigen dat het vrijwel zeker om kidnapping gaat. De hele inzet van het (intussen ontbonden) opsporingsteam is daar ook op gericht geweest. Gegeven de omhaal van woorden waarin de weigering is verpakt ("We verwachten niets van zo'n uitzending") lijkt de houding van de Groninger Rijkspolitie meer op starre onwil dan op overmacht.

Persofficier 'vrees' voor berg tips in zaak Nymfhe

Van onze verslaggever
René Otterloo

GRONINGEN/VRIESCHE-
LOO — De Groninger persofficier
mr. M.H. Geerds hoopt dat de
uitslag van het op handen zijnde
kort geding tussen de ouders van
de vermiste Nymfhe Poolman en
de Groninger politie geen nadeli-
ge gevolgen zal hebben voor de
verstandhouding tussen beide
partijen. Geerds: "Ik kan mij van-
uit het oogpunt van de ouders
alles voorstellen. Zij willen uiter-
aard dat alle stenen worden om-
gedraaid bij de zoektocht naar
hun dochter. En ik heb ook het
volste begrip voor het feit dat

men ons wil aanzetten tot activi-
teiten. Maar ik vind het reuze
onverstandig om via een Duits
televisieprogramma een enorme
bak met los zand over je heen te
halen. Want je mag er vanuit
gaan dat er misschien wel tien-
duizend tips binnenkomen wan-
neer het programma XY-Ungelöst
aandacht besteedt aan de zaak-
Nymfhe. Logisch, als je geen en-
kele concrete vraag kunt stellen.
Iedereen die een klein onbekend
blond meisje ziet dat er maar
enigszins op lijkt, belt met een
tip."

De Groninger officier vrees
dat de politie op deze manier voor

een geweldige inspanning komt
te staan, die uiteindelijk op niets
zal uitlopen. Volgens hem wordt
het succes van programma's als
Opsporing Verzocht en XY-
Ungelöst bepaald door concrete vra-
gen die de politie het kijkerspu-
blik kan voorschotelen. "En als
je de berg tips hebt doorgewerkt,
krijg je het gevoel dat je er weer
enorm veel aan gedaan hebt.
Maar in feite houd je jezelf voor
de gek. Als de zaak-Nymfhe niet
meer 'body' heeft, dan kan XY-
Ungelöst er ook niets mee."

Geerds denkt dat de familie
Poolman ook niet gebaat is bij
een nogal vage zoektocht in

Duitsland. "Nogmaals, wij zijn
echt niet te beroerd om een ge-
weldige inspanning te leveren,
maar ook de familie Poolman is
er niet bij gebaat dat de politie
als een kip zonder kop gaat rond-
lopen in Duitsland. En iemand
als een Peter R. de Vries, die de
ouders van Nymfhe terzijde
staat, zou dat met zijn ervaring
zelf ook kunnen bedenken."

De misdandverslaggever De
Vries (ex-Telegraaf en ex-Ak-
tuel) haalde vorige week lande-
lijk de pers door met hulp van
een aantal zakenlieden een belo-
ning van 100.000 gulden uit te

loven voor 'de gouden tip' in deze
geruchtmakende verdwijnings-
zaak.

Justitie wil in geen geval voor-
uitlopen op de afloop van een
eventueel kort geding. "Ik vind
deze kwestie te zwaar om er spe-
culaties op los te laten. Laat ik er
echter dit van zeggen: het zou
een geweldige ommekeer bete-
kenen in de jurisprudentie als de
politie door de rechter zou wor-
den verplicht de gevraagde ver-
klaring af te geven. Als het aan
ons ligt, blijven wij in elk geval
gewoon in gesprek met Nymfhe's
ouders. In die zin moet het niet
tot een conflict komen."

Nieuwsblad van het Noorden • dinsdag 18 augustus 1992

Justitie: geen verklaring voor ouders van Nymfhe

Van onze verslaggever
René Otterloo

GRONINGEN/VRIESCHE-
LOO — Er is een kort geding op
komst tussen de ouders van de
vermiste Nymfhe Poolman uit
Vriescheloo en de Groningse poli-
tie nu laatstgenoemde partij wei-
gert een verklaring te overhandi-
gen aan het Duitse opsporings-
programma XY-Ungelöst. Die is
volgens de ouders van Nymfhe
nodig om de kwestie rond hun

verdwenen dochttertje bij de Duit-
se televisiekijkers onder de aan-
dacht te brengen. De advocaat
van de familie Poolman, de Am-
sterdamse strafpleiter mr. A.
Moszkowicz, sommeert de politie,
onder dreiging van een kort ge-
ding, binnen drie dagen een ver-
klaring af te geven. Justitie in
Groningen is volgens persofficier
mr. M.H. Geerds niet van plan
aan deze wens tegemoet te kom-
men.

Mr. Geerds zegt dat er via het

recherche-onderzoek geen enkele
aanwijzing naar voren is geko-
men die er op wijst dat er in
Duitsland moet worden gezocht.
"Simpelweg omdat er niets te
onderzoeken valt. Wij hebben
geen enkele aanwijzing buiten
het feit dat het meisje Poolman is
verdwenen," stelt Geerds, die het
vreemd vindt dat de ouders van
de politie nu een brief verlangen,
waarin staat dat er misdrijf in
het spel is. "Wij weten nota bene
niet eens of het om een misdrijf

gaat. Er is geen spijkerhard be-
wijs, gewoon omdat er sowieso
geen aanwijzingen zijn. Gelet op
andere soortgelijke affaires zou je
redelijkerwijs kunnen stellen dat
het om een misdrijf gaat, maar
dat is niet hard te maken."

Geerds stelt verder dat het
echtpaar Poolman geen toestem-
ming van Justitie nodig heeft om
een foto van de zevenjarige Nym-
phe via de Duitse televisie te
laten tonen. "Als zij op deze ma-
nier willen vragen of iemand

haar soms kent of gezien heeft,
dan kan dat."

De Groningse politie onthoudt
zich voor wat betreft de dreiging
van een kort geding 'van ieder
commentaar', aldus woordvoer-
ster Y. van den Hombergh. De
politie heeft de kwestie in handen
van Justitie gelegd.

□ Op pagina 14:
'Politie moet niet als een kip
zonder kop naar Nymfhe zoe-
ken'

Steun politie geëist voor Duitse tv-uitzending over verdwenen kind

Van onze verslaggever ^{VK 10}
AMSTERDAM — Het Openbaar Mi-
nisterie en de rijkspolitie in Groningen
zijn gesommeerd toestemming te ver-
lenen voor het inschakelen van het Duit-
se tv-opsporingsprogramma XY-Ungelöst
bij het onderzoek naar de verdwij-
ning van Nymfhe Poolman. Het toen
zesjarige meisje uit Vriescheloo is sinds
28 november spoorloos. Het opspo-
ringsonderzoek bleef vruchteloos en
werd op 21 juli gesloten.

Volgens de Amsterdamse advocaat
mr. A. Moszkowicz, die de belangen van
Nymfhe's ouders behartigt, zou het zin-
vol zijn het onderzoek te heropenen.
Een van de redenen hiervoor is volgens
Moszkowicz een tip van een echtpaar
dat zegt Nymfhe in Duitsland te hebben
gezien. De programmaleiding van XY-
Ungelöst is bereid aandacht aan de zaak
te besteden, maar eist een briefje van de
politie. Daarin moet staan dat de ver-
dwijning waarschijnlijk een misdrijf be-

treft en dat een eventuele uitzending
aan het onderzoek kan bijdragen.

Volgens de politie kan een dergelijk
briefje pas worden afgegeven als aan-
nemelijk is dat de uitzending zinvol kan
zijn. 'Als wij zouden menen dat aan-
dacht op de televisie — in het Neder-
landse programma *Opsporing Verzocht*
of in een Duits programma — kan bij-
dragen aan een oplossing, zouden we
daaraan zeker alle medewerking ver-
lenen.'

Als het OM dan wel de rijkspolitie
zich niet binnen vier dagen bereid ver-
klaart medewerking te verlenen, zal
Moszkowicz het gewenste briefje door
middel van een kort geding proberen te
verkrijgen. Volgens Moszkowicz heeft
adjutant Nieuwenhuis van de Groning-
se politie maandagmorgen tegen hem
gezegd dat de politie niet voornemens is
een dergelijke brief te schrijven.

Moszkowicz: 'Aandacht voor de zaak
op de Duitse televisie zou volgens de

adjutant zinloos zijn, onder meer omdat
er ook tips zijn gekomen van mensen
die zeggen Nymfhe in Frankrijk en
Portugal te hebben gezien. Wat een
gotspel! Dat is toch geen reden om geen
onderzoek te doen in Duitsland.'

De Groningse persofficier mr.
M. Geerds zei maandag dat het Open-
baar Ministerie medewerking aan het
Duitse programma wil overwegen.
'Maar dan zal mr. Moszkowicz de rede-
nen daarvoor moeten aanreiken. Tot nu
toe was er voor ons geen aanleiding te
veronderstellen dat aandacht voor de
zaak in een dergelijk televisieprogram-
ma een opsporingsdoel zou dienen. Het
meisje is letterlijk spoorloos verdwe-
nen. Haar foto heeft al lang in de kran-
ten gestaan en is op de televisie getoond.
Er is al zoveel publicitaire aandacht ge-
weest dat als iemand Nymfhe zou te-
genkomen, zij zeker zou worden her-
kend.'

Het Openbaar Ministerie staat ook
sceptisch tegenover het vorige week
genomen initiatief van een groep zaken-
mensen. Ze hebben een beloning van
honderdduizend gulden uitgelooft voor
de tip die naar de verblijfplaats van
Nymfhe leidt.

Toen de politie op 21 juli bekend-
maakte dat het onderzoek naar de ver-
dwijning van Nymfhe Poolman was
stopgezet bij gebrek aan verdere aanwij-
zingen, uitte de politie het vermoeden
dat Nymfhe het slachtoffer is geworden
van een misdrijf dat haar het leven
heeft gekost. Geerds herhaalde gisteren
dat deze conclusie het resultaat is van
het afstrepen van andere mogelijkhe-
den.

Nymfhe Poolman werd op 28 novem-
ber voor het laatst rond half vier 's mid-
dags gezien in Vriescheloo, op enkele
honderden meters afstand van de ou-
derlijke woning. Zij had kort daarvoor
met haar vader boodschappen gedaan.
Op weg naar huis was ze uit de auto
gestapt, omdat zij het laatste stukje naar
huis wilde lopen. Daar kwam ze nooit
aan. Van de plaats waar Nymfhe ver-
dween, is het vijf kilometer naar de
Duitse grens.

Kamervragen over Nymfhe Poolman

DEN HAAG - De Tweede Ka-
merleden Swildens-Rozendaal en
Zijlstra (beiden PvdA) hebben
schriftelijke vragen gesteld aan
de minister van justitie over de
zaak Nymfhe Poolman. Ze willen
weten of de Rijkspolitie Gronin-
gen inderdaad is gevraagd mede-
werking te verlenen aan het

Duitse televisieprogramma XY-
Ungelöst.

De kamerleden willen van de
minister weten of hij medewer-
king wil verlenen aan het pro-
gramma. Bovendien vragen ze of
andere initiatieven die kunnen
leiden tot de opsporing van Nym-
phe kunnen rekenen op de steun
van de minister.

□ Op pagina 3:
Justitie: geen verklaring
voor ouders Nymfhe.

pag 3

XY-Ungelöst al 25 jaar instituut voor opsporingszaken

Van een onzer verslaggevers
GRONINGEN — De advocaat mr. A. Moszkowicz wil wel en de Groningse politie wil niet dat er aan de zaak van de vermiste Nympe Poolman uit Vriescheloo aandacht wordt besteed in het Duitse opsporingsprogramma 'XY-Ungelöst'. De raadsman van de ouders van het vermiste meisje wil met een kort geding de medewerking van de politie afdwingen. De politie daarentegen ziet weinig heil in een oproep op de Duitse televisie omdat zij over

te weinig aanknopingspunten beschikt waardoor te weinig gericht vragen kunnen worden gesteld.

Redactielid Rudiger Wellnitz van het opsporingsprogramma is op de hoogte van de commotie die de verdwijning heeft veroorzaakt in de Nederlandse media. "Wij zijn indertijd door het programma 'Crime Time' (misdadmagazine van de TROS) getipt over deze zaak, maar het gebeurt wel vaker dat wij door buitenlandse instanties worden gebeld. Voor-

dat we er echter aandacht aan besteden hebben wij een verklaring van de politie nodig en zoeken we uit of er objectieve aanwijzingen bestaan dat het inderdaad een misdrijf betreft," zegt Wellnitz.

Het populaire televisieprogramma dat al 25 jaar een beroep doet op opletende tv-kijkers heeft volgens Wellnitz een opsporingspercentage van 40 procent en geldt als een gerenommeerd instituut voor opsporingszaken.

In september zal het programma weer maandelijks op de Duitse en Nederlandse buis te zien zijn.

Volgens de door Wellnitz gegeven criteria voor een oproep in XY-Ungelöst lijkt het onwaarschijnlijk dat er aandacht aan het vermiste meisje wordt besteed. "Het moet op voorhand duidelijk zijn dat het om een misdrijf gaat," zegt Wellnitz. "Bijvoorbeeld dat getuigen hebben gezien dat ze in een auto is gesleurd of van een fiets is getrokken. Er

moeten aanknopingspunten zijn die wijzen op een misdaad zoals bloedsporen of directe getuigen. Pas als dat het geval is, en duidelijk vragen kunnen worden gesteld aan het kijkerspubliek komt een vermissingszaak voor ons programma in aanmerking aldus Wellnitz.

"Mocht het zover komen dat de Nederlandse politie een beroep op ons doet, zullen wij aan de hand van onze maatstaven bekijken of medewerking zin heeft," benadrukt de redacteur.

editie Zuidwest-Drenthe

N 1/11 N 19-8-92

Persofficier mr. Geerds:

Justitie houdt XY-Ungelöst over Nympe niet tegen

Van een onzer verslaggevers
GRONINGEN — Het is nog steeds onduidelijk of aan de verdwijning van Nympe Poolman uit Vriescheloo aandacht wordt geschonken in het Duitse televisieprogramma Aktenzeichen XY Ungelöst, waarop een groep zakenlieden op initiatief van de misdaadverslaggever P. de Vries heeft aangedrongen. Justitie in Groningen acht zo'n uitzending weinig zinvol bij gebrek aan specifieke vragen. Volgens de Groninger persofficier van Justitie mr. M.H. Geerds houdt Justitie de uitzending echter niet tegen.

Geerds schrijft in een brief aan advocaat mr. A. Moszkowicz dat "niet genoeg gewaardeerd kan

worden, dat er vanuit de samenleving overeenkomstige initiatieven worden ontplooid". Volgens Geerds eisen de programmamakers echter een verklaring van Justitie, waaruit blijkt dat er sprake is van een misdrijf en dat de uitzending aan het onderzoek kan bijdragen. De advocaat dreigt de verklaring af te dwingen door middel van een kort geding. "We kunnen echter alleen vragen of de Duitse kijkers het meisje hebben gezien. Dan krijg je een lawine aan reacties waarvan we niets hebben."

□ Op pagina 3: XY-Ungelöst al 25 jaar instituut voor opsporingszaken.

Ouders Nympe houden vast aan kort geding

VRIESCHELOO — Het kort geding dat de advocaat van de ouders van het verdwenen meisje Nympe Poolman uit Vriescheloo tegen de Staat der Nederlanden (Openbaar Ministerie in Groningen) dreigde aan te spannen, komt er in principe. Het dient, als er geen verdere ontwikkelingen in deze kwestie komen, donderdagmorgen 3 september om 11.00 uur voor rechtbankpresident mr. A.H. van Delden in Den Haag. Dat het kort geding in Den Haag plaats heeft, komt volgens de vader van Nympe omdat het kort geding tegen de Staat der Nederlanden wordt aangespannen.

De advocaat, mr. A. Moszkowicz, eist in het kort geding dat de Groninger justitie de redactie van het Duitse TV-programma XY Ungelöst, schriftelijk laat weten

dat er 'concrete aanknopingspunten' zijn om te veronderstellen dat de zevenjarige Nympe het slachtoffer is geworden van een misdrijf. Justitie weigert dit te doen, omdat volgens mr. M.H. Geerds die aanknopingspunten ontbreken. Een schriftelijk verzoek van Justitie is een voorwaarde om een kans te maken op een uitzending van het opsporingsprogramma XY Ungelöst.

Tot het kort geding is gisteren door Moszkowicz besloten nadat er volgens Poolman een 'nietszeggende' brief van de officier van Justitie, mr. H.T. van Voorst, was ontvangen. Moszkowicz heeft ook de procureur-generaal in Leeuwarden gevraagd Justitie in Groningen te sommen de bewuste brief te schrijven. Als daaraan alsnog wordt voldaan, dan vervalt het kort geding.

N 1/11 N 20-8-92

Totaal 25.000 gulden beschikbaar Beloning in de affaire Jessica wordt verdeeld

Van onze correspondent
HOORN — De beloning die is uitgelooft in de zaak Jessica Laven, wordt naar verwachting over verschillende personen verdeeld. Voor aanwijzingen die leidden naar de oplossing van het raadsel rond de verdwijning van het 11-jarige meisje uit Blokker is een bedrag van 25.000 gulden beschikbaar gesteld.

De Alkmaarse hoofdofficier van Justitie, mr. A. Josephus Jitta, zegt dat verdeling van dit bedrag te verwachten is, omdat het niet één persoon was die met de 'gouden tip' kwam. Over hoe de verdeling van het geld gaat plaatsvinden, wordt binnenkort meer duidelijkheid verwacht. De belangrijkste tips werden naar aanleiding van een compositietekening gegeven.

Deze tekening werd gemaakt op aanwijzing van een meisje dat Jessica met een oudere man in zwembad De Wijzend in Zwaag had gezien. Het portret dat werd getekend, vertoont een treffende gelijkenis met de man die uit-

eindelijk de moord op het meisje bekende.

De 50-jarige M.S. uit Assen bekende in november vorig jaar behalve Jessica ook twee Duitse jongetjes te hebben vermoord. Het vermoeden bestond dat de man ook betrokken is geweest bij verdwijningen van en moorden op andere kinderen. Zo is onderzoek gedaan naar de verdwijning van Cheryl Morriën uit IJmuiden in 1986, een meisje uit het Franse Metz en twee meisjes uit Duitsland. Volgens de Alkmaarse hoofdofficier wordt er geen onderzoek meer gedaan naar deze of andere onopgeloste zaken.

In juni van dit jaar verscheen S. voor de rechter in Alkmaar. Daar werd levenslang tegen hem geëist. De rechter besloot daar 12 jaar gevangenisstraf met daarna terbeschikkingstelling van te maken. De officier van justitie is hier tegen in hoger beroep gegaan. Verwacht wordt dat deze zaak in oktober of november voor het Amsterdamse gerechtshof zal dienen.

Medewerking justitie geëist voor opsporing meisje

Van onze verslaggever
AMSTERDAM — De officier van justitie in Groningen weigert een verklaring af te geven, die nodig is om in het Duitse televisieprogramma XY-Ungelöst aandacht te krijgen voor de verdwijning van Nympe Poolman. De ouders van het zesjarige spoorloos verdwenen meisje vragen de rechter in een kort geding de officier tot medewerking te dwingen. Het geding dient op 3 september voor de president van de rechtbank in Den Haag.

De redactie van het Duitse programma wil voor de beoordeling van de uitzendbaarheid van het onderwerp een verklaring van de Nederlandse justitie of politie.

N 1/11 N 12-8-92

LES CHIFFRES DU COMMISSARIAT GÉNÉRAL DE LA POLICE JUDICIAIRE

LDH 26.08.92

Les enfants

disparus Un constat intolérable !

879 en douze ans

Nathalie Geijsbregts, Elisabeth Brichet, Marie-Ines Moens et Gevrije Kavas (de gauche à droite sur notre document) : quatre enfants disparus dont on est toujours sans nouvelles. Quatre enfants qui figurent au bulletin central de signalement (BCS) sur une liste longue de 879 noms de garçons ou de fillettes (établie pour ces douze dernières années) qui étaient toujours à rechercher au 1^{er} janvier de cette année. Un chiffre alarmant, fourni par le Commissariat général de la police judiciaire (Interpol), qui suscite bien évidemment de nombreuses questions. Comment se fait-il qu'il y ait tant de dossiers sur des gosses volatilisés dans la nature ? Comment expliquer la lenteur et les errements de certaines enquêtes ? Quels moyens pour y remédier ? Pourtant, il ne faut pas croire que les policiers ne travaillent pas. Selon les statistiques d'Interpol, neuf enfants sur dix qui disparaissent sont en effet retrouvés. Malheureusement, les autres aboutissent le plus souvent dans des réseaux de prostitution pour pédophiles à l'étranger. (Ph. Etienne Ansothe, Alain Pierrard, Doc. DH et Odette Moysard)

BRUXELLES - Françoise Bruyère et Marie-Agnès Cordonnier disparues le 22 août 1984 entre Mâcon et Chambéry... Elisabeth Brichet, la petite Namuroise disparue le 20 décembre 1989 à deux pas de chez elle... Maria-Ines Moens disparue le 8 septembre 1989 à Bruxelles sans laisser la moindre trace... Un enfant de six ans disparaît à Molenbeek : six ans plus tard, on le recherche toujours... Trafic de pédophilie aux Pays-Bas : âgées de 9 ans, les petites victimes étaient enlevées en Belgique... Depuis la Belgique, des mineures d'âge étaient livrées à la prostitution en Italie... Disparue, près de Louvain, en attendant son bus de ramassage scolaire... En plein jour, en plein Bruxelles, dans un quartier plutôt fréquenté, une fillette vêtue de vert fluo a disparu...

Combien d'enfants, mais aussi combien d'adultes se volatilisent-ils chaque année dans ce pays ? Combien sont-ils retrouvés ?

Des chiffres effrayants obtenus auprès du commissariat général de la police judiciaire (Interpol). Ce sont les plus fiables, et même les seuls dont la justice dispose.

Pourtant, Albert Vander Zwahlen, commissaire général adjoint, n'oserait pas jurer qu'ils soient fiables à cent pour cent.

Un commentaire qui, d'emblée, rejoint l'inquiétude traduite par les parents d'enfants assassinés (dans le très bel ouvrage *Vivre avec une Ombre*, paru au printemps aux éditions *Standaard*) : tout est-il mis en œuvre - et assez rapidement ? - dans ces dossiers de disparitions ?

Ainsi, comment expliquer l'effrayante inefficacité exposée depuis l'an dernier par la justice belge après l'enlèvement des enfants de Valérie Dubois ? Comment expliquer que la section jeunesse de la PJ ait entamé l'enquête après six jours dans l'enquête sur la disparition de la petite Loubna ?

Nathalie, Gevrije, Jonathan et deux autres

Des chiffres ? Si 560 adultes (plus de 18 ans) ont été signalés à rechercher depuis le 1^{er} janvier, la quasi-totalité (541) ont été retrouvés. Au 30 juin, il restait dix-neuf adultes à rechercher...

Ces chiffres s'ajoutent aux disparitions non élucidées des douze dernières années : depuis le 1^{er} janvier 1980, 938 adultes se sont, en effet, volatilisés dans ce pays, et nul ne sait, encore aujourd'hui, ce qu'ils sont devenus !

Pour un adulte qui disparaît, trois moins de 18 ans se volatilisent

en Belgique. Selon les statistiques, 9 sur 10 sont retrouvés. Ceci, dans les heures qui suivent le signalement de leur disparition, soit dans un délai de quelques jours seulement. La raison de ces absences est généralement la fugue, consécutive à des problèmes scolaires, familiaux ou sentimentaux.

Les disparitions de courte durée (moins de 24 heures) ne font pas l'objet d'un avis de recherche informatisé avec parution au BCS (bulletin central de signalement). Forcément, elles échappent aussi aux statistiques.

Depuis le 1^{er} janvier, on a fait signaler à rechercher 1.605 mineurs d'âge. Parmi eux, 1.499 ont été retrouvés.

Ce qui laisse 106 enfants-adolescents dont personne ne sait où ils sont ! Au 1^{er} janvier 1992, il restait, des douze années passées, 879 enfants disparus à rechercher : 352 garçons et 534 filles.

L'immense majorité avait entre 10 et 18 ans, puisqu'il n'y figure que 49 gosses de moins de dix ans. Dans 9 cas, il s'agissait d'enfants de nomades dont la trace s'est perdue à jamais. Pour 21 enfants, des indices précis forcent les policiers à replacer la disparition dans le contexte d'un rapt parental. Douze autres cas concernent des

recherches internationales demandées à l'étranger. Il y a encore le cas de cet enfant naufragé, dont le corps n'a jamais pu être retrouvé.

Et quatre affaires répertoriées sous l'étiquette de fugues, et qui ne doivent d'être toujours signalées qu'à une erreur administrative.

Bref, il reste, du 1^{er} janvier 1980 au 1^{er} janvier 1992, cinq affaires d'enfants de moins de dix ans non élucidées, mais n'offrant a priori aucun lien entre elles : Nathalie Geijsbregts (disparue le 26 février 1991 près de Tervueren), le petit Gevrije Kavas (disparu le 6 février 1985 à Molenbeek), Jonathan Vicaart (enlevé, en août 86, dans un hôpital à Tournai) et deux dernières disparitions non élucidées malgré des centaines d'heures de recherches !

Des chiffres qui, sans les minimiser, relativisent bien des choses et tordent le cou à bien des idées reçues.

Cinq enfants en... douze ans, c'est trop peu, aux yeux des autorités, pour parler de trafic de gosses, de filières internationales, de réseaux de traite d'enfants !

Gilbert Dupont

Niemand wist iets van mishandeling tienjarige jongen

Van een onzer verslaggeefsters
AMSTERDAM - Politie, kinderbescherming, vertrouwensarts, de wettige vader, geen van allen lijken ze iets afgeweten te hebben van de mishandeling van de tienjarige Peter uit Alkmaar-Noord, die dinsdag uitliep op de dood van het jongetje.

Omdat het kind regelmatig al zijn behoeften in bed deed, had de vriend van zijn gescheiden moeder rigoureuze maatregelen bedacht. Volgens de Alkmaarse politie, die spreekt van „langdurige en intensieve lichamelijke en psychische mishandeling”, werd de jongen onder meer geslagen en staande vastgebonden, zo stevig dat hij stikte. Toch is er nooit een klacht of aangifte binnengekomen, zegt politiewoordvoerder Hiemstra. „Tot het moment van de dood van het kind was het gezin hier absoluut onbekend.”

Wel bekend met het gezin is de Raad voor de Kinderbescherming in Alkmaar, maar van mishandeling was men ook daar niet op de hoogte, zegt mevrouw Bijleveld. „Vrij recent heeft de wettige vader zich tot de Raad gewend, maar dat ging over problemen met de omgangsregeling. De vader is hier op het spreekuur geweest en heeft ons ook geschreven. Maar als je vindt dat de omgangsregeling gewijzigd moet worden, moet je je advocaat vragen de zaak opnieuw voor de rechter te brengen. Dat hebben wij hem ook geadviseerd.”

De raad is niet bij de scheiding betrokken geweest. Toen de Kinderbescherming op verzoek van de rechter onderzoek naar het gezin deed, zorgde de moeder al een jaar alleen voor de kinderen, en de rechter volgde het advies de moeder de voogdij over de beide jongetjes te geven. „Volgens ons deed de moeder het goed. Peter was toen wel al een weinig weerbaar kind, dat op de lom-school zat. Bij de scheiding had hij niet voor vader of moeder gekozen; zoals het meestal gaat, wilde hij zowel bij zijn vader als moeder blijven.

Bij ons onderzoek hebben we navraag gedaan bij de school en de huisarts, en op verzoek van de vader ook bij een psycholoog. Niets wees er op dat deze voogdij niet goed zou zijn.” Met de stiefvader heeft de raad nooit te maken gehad. Die

was toen nog geheel niet in zicht. Pas eind vorig jaar trok de moeder met de kinderen bij hem in.

Mevrouw Bijleveld benadrukt dat het niet de taak van de Kinderbescherming is een gezin te controleren. „Maar als de vader ook maar had gerept over mishandeling, hadden we dezelfde dag nog op de stoep gestaan. Er is altijd een maatschappelijk werker in huis voor noodgevallen.”

Wonderlijk

Bijleveld noemt het „wonderlijk” dat er in het dossier geen enkele klacht te vinden is, dat wie dan ook de kinderen in het gezin zou slaan; en dat kennelijk bureu, school noch artsen ooit iets hebben gemerkt. Nadat de advocaat van de vader een brief aan de moeder had geschreven, heeft de raad de moeder op kantoor ontboden. Die kwam onmiddellijk en vroeg zelf ook om wijziging van de omgangsregeling, een verzoek dat ze overigens snel weer introk. „Daarna is het een tijd rustig gebleven”, aldus mevrouw Bijleveld. „Toen de vader zich kort geleden kwam beklagen, hebben wij contact gezocht met de Riagg, maar ook daar kregen we te horen dat de ouders problemen over de omgangsregeling hadden.” De advocaat van de vader, mevrouw Lolkema, is met vakantie. Het dossier is nog niet gesloten, haar collega's zeggen alles van het geval af te weten, maar weigeren elk commentaar.

Vriend van moeder martelt tienjarig jongetje dood

ALKMAAR (ANP) - Een tienjarige jongen uit Alkmaar-Noord is gisteren overleden na door de vriend van zijn moeder langdurig en intensief lichamelijk en psychisch te zijn mishandeld. Dat heeft een woordvoerder van de Alkmaarse politie gisteren bevestigd. De 40-jarige moeder en haar 41-jarige vriend zijn ingesloten op verdenking van moord.

Volgens de politie mishandelde vooral de vriend het jongetje stelselmatig. Het kind was psychisch ontwricht geraakt door de echtscheiding van zijn ouders. De nieuwe vriend van de moeder had zich voorgenomen binnen korte tijd een eind te maken aan de uit die scheiding voortgekomen urine- en ontlastingproblemen van het kind. Hij hanteerde daartoe volgens de politie keiharde 'opvoedingsmethoden'.

De jongen werd al een week lang onder meer geslagen, vastgebonden, gedruid en op stipte tijden naar het toilet gebracht. Toen het jongetje nog steeds geen controle over urine en ontlasting bleek te hebben, werd hij in de nacht van maandag op dinsdag urenleng staande vastgebonden op de overloop in de woning van de vriend. Daarbij snoerde de man de touwen, riemen en handdoeken steeds verder rond het kind aan, waardoor het dinsdagochtend bleek te zijn gestikt.

Volgens de politiewoordvoerder heeft zich in de woning een drama voltrokken. De bureu van de man waren op vakantie waardoor mogelijk geschreeuw niet is gehoord.

De biologische vader van het kind had meermalen voor de uit de hand lopende 'opvoeding' gewaarschuwd. Het jongetje had kenbaar gemaakt liever bij zijn echte vader te willen wonen, maar werd aan de moeder toegewezen. Volgens de woordvoerder heeft ook zij met diverse handelingen aan de fatale marteling van het kind deelgenomen.

Pas na Peters dood kwamen verhalen los

VERVOLG VAN VOORPAGINA
DOOR ONZE NIEUWSDIENST

Den Haag - Niemand leek iets te weten van de mishandeling van de 10-jarige Peter Hoijsink uit Alkmaar. Nadat het nieuws van zijn dood bij de omwonenden bekend werd, kwamen echter de verhalen los.

Buurtbewoners zouden vaak ruzies hebben gehoord, het magere jongetje zou er slecht hebben uitgezien en het huis zou met luxaflex vrijwel constant gesloten zijn geweest. Maar niemand deed op grond van deze 'verdachte verschijnselen' aangifte.

De Raad voor de Kinderbescherming ontkent op de hoogte te zijn geweest. „Zo ja, dan hadden we dezelfde dag bij het gezin op de stoep gestaan”, aldus een woordvoerder. Zij spreekt bovendien tegen dat de jongen na de scheiding van zijn ouders had gekozen voor zijn vader. „Zoals het vaker gaat, wilde hij zowel bij zijn vader als moeder blijven”.

Informatienummer

De advies- en informatielijn van de Vereniging tegen Kindermishandeling (VKM) helpt mensen bij het aangeven van een geval van kindermishandeling. Het informatienummer (06-8381), dat sinds 23 september 1991 bestaat, wordt gesubsidieerd door het ministerie van WVC. De subsidie loopt tot oktober en het is vooralsnog onduidelijk hoe het daarna verder moet.

Woordvoester José Niekus van de VKM: „Onze vorm van dienstverlening slaat enorm aan, en is bovendien hard nodig. We gaan dus nog onderhandelen met het ministerie. Zonder subsidie moeten we de infolijn afbouwen, maar we blijven natuurlijk hopen op een positief bericht van WVC”.

De waardering voor een dergelijk nummer bleek uit onderzoek van de VKM. Daaruit werd duidelijk dat het grootste deel van de bellers zeer tevreden was over de dienstverlening en zich geholpen voelde door het gesprek. Veel ouders, grootouders, leerkrachten, en mensen die door hun beroep in aanraking komen met kinderen vragen op het speciale 06-nummer om raad.

Dilemma

„Veel mensen kampen met het omstandersdilemma”, aldus Niekus. „Ze begeven zich op uiterst moeilijk terrein. Het is nogal wat om je bureu te verdedigen van het mishandelen van hun kinderen en daarmee naar buiten te treden. De mensen vragen zich af of het wel waar is, wat zij er aan kunnen doen en of ze er wel iets aan moeten doen”.

Niekus denkt dat het heel belangrijk is dat mensen in deze situatie worden geholpen bij de aangifte, vaak een moeilijke stap.

„Bij de advies- en informatielijn Kindermishandeling zitten dagelijks mensen die veel weten over kindermishandeling en die

goede gesprekken kunnen voeren”. De bellers krijgen advies over hoe en waar ze het beste aangifte kunnen doen. „We laten het uiteindelijk aan de mensen zelf over”.

Maatregelen

De bellers kunnen naar aanleiding van dit advies aangifte doen bij de Raad voor de Kinderbescherming of bij een Bureau Vertrouwensarts. De Raad onderzoekt elke serieuze klacht. „Als blijkt dat er inderdaad sprake is van kindermishandeling sturen wij maatschappelijk werkers naar het gezin”, zegt R. Bijleveld van de Raad in Alkmaar. „Daarna kunnen we verschillende maatregelen nemen, variërend van beperkt toezicht van de ouders tot ontzetting uit de ouderlijke macht”.

Bij een dergelijk onderzoek blijft de informant, de buitenstaander, niet altijd anoniem. De infolijn verwijst dan ook meestal naar een Bureau Vertrouwensarts. „Gegarandeerde anonimiteit vinden mensen die de klacht indienen erg belangrijk, zeker als het bekenden van de familie zijn”, vertelt Niekus. De VKM startte vorig jaar een grote publiciteitscampagne rond kindermishandeling. De informatie- en advieslijn was daar een onderdeel van. Het doel van de campagne 'over sommige geheimen moet je praten' was vooral om het taboe rond kindermishandeling te doorbreken en zo het oplossen ervan te vereenvoudigen.

Kamervragen over dood van Alkmaarse jongen

DEN HAAG (ANP) - Staatssecretaris Kosto (Justitie) moet laten onderzoeken waarom de Raad voor de Kinderbescherming en de rechterlijke macht besluiten hebben genomen die indirect hebben geleid tot de gewelddadige dood van de tienjarige Peter Hoytink uit Alkmaar.

De PvdA in de Tweede Kamer heeft dit gisteren aan de bewindsman gevraagd. PvdA-Kamerlid Vliegthart wil weten waarom de Raad voor de Kinderbescherming

niets heeft ondernomen nadat de vader van de jongen herhaaldelijk had gewaarschuwd voor de agressie van de nieuwe vriend van zijn ex-vrouw. Ook vraagt zij zich af waarom de moeder na de scheiding de voogdij over haar zoon kreeg, terwijl de jongen zelf te kennen had gegeven dat hij liever bij zijn vader wilde blijven. Peter Hoytink is maandagochtend gestikt doordat de vriend van zijn moeder hem wat al te strak had vastgebonden omdat hij nog niet zindelijk was.

Kamerlid wil onderzoek naar dood Alkmaarse jongen

Kinderbescherming 'kreeg geen waarschuwing over mishandeling'

Van onze verslaggever **Vk 11**
AMSTERDAM — Staatssecretaris Kosto van Justitie moet onderzoeken of de Raad van de Kinderbescherming en de rechterlijke macht fouten hebben gemaakt in een echtscheidingszaak in Alkmaar. Een tienjarige jongen, die na het advies van de raad was toegewezen aan de moeder, overleed vorige week dinsdag aan de gevolgen van mishandeling door de vriend van die moeder.

M. Vliegthart, lid van de Tweede Kamer voor de PvdA, heeft de staatssecretaris gevraagd waarom de voogdij over het kind aan de moeder is opgedragen, terwijl het kind had aangegeven bij de vader te willen wonen.

J. Sikkens, plaatsvervangend directeur van de Raad voor de Kinderbescherming in Alkmaar: 'Ik weet niet waar het bericht vandaan komt dat Peter liever bij zijn vader had willen wonen. In de periode dat wij ermee van doen hadden, wilde hij bij allebei de ouders zijn. Het bekende loyaliteitsconflict, zoals dat bij de meeste kinderen speelt bij echtscheidingen.' Volgens Sikkens is er in dit geval geen sprake van dat de kinderen min of meer automatisch aan de moeder zijn toegewezen. 'Peter en zijn broertje waren negen en acht jaar toen wij het onderzoek deden en ze waren goed in staat om te vertellen wat zij vonden. Zij hadden met beide ouders een goed contact en, zoals meestal het geval is, ze kozen niet voor één van beiden.'

De vraag van Vliegthart, waarom de Kinderbescherming niets heeft ondernomen nadat de vader herhaaldelijk gewaarschuwd zou hebben voor de agressie van de nieuwe vriend van zijn ex-vrouw, is volgens Sikkens ongegrond. 'Het enige wat de vader tegen ons gezegd heeft toen hij zich vrij recent tot de raad wendde is: "De kinderen zitten klem". Dat is geen aanduiding voor ernstige mishandeling.' De vader kwam op het spreekuur om te praten over problemen met de omgangsregeling. De raad adviseerde hem de zaak opnieuw voor de rechter te brengen. Begeleiding van ouders en kinderen, nadat er een omgangsregeling is getroffen,

is de taak van de raad niet. 'Wij zijn in principe onderzoeksinstantie. Onze wettelijke taak is: de rechter adviseren. De verleiding is er om aan begeleiding te doen. Maar als we dat al zouden mogen doen, dan moeten we toch doorverwijzen naar instanties als het Riagg, die op langere termijn contact kunnen houden.'

Er was een Riagg betrokken bij deze zaak. Toen de vader kwam klagen, heeft de Kinderbescherming contact opgenomen met dit Riagg. 'Daar kregen we te horen dat de ouders problemen hadden met de omgangsregeling.'

Dr H. Baartman, hoogleraar aan de Vrije Universiteit, heeft als leeropdracht preventie en hulpverlening inza-

ke kindermishandeling. Over de 4 procent van de echtscheidingen in Nederland, waarbij de Raden voor de Kinderbescherming betrokken zijn omdat de ouders er zelf niet uit komen, zegt hij: 'Vaak is de ellende zo hoog opgelopen dat het een keuze wordt tussen galg en strop. Dat wil zeggen: de verhoudingen zijn zo verziekt dat alleen het minste van twee kwaden gekozen wordt. Als ouders onderling hooglopende conflicten hebben zijn die vaak niet voorbij met de beslissing: jullie Willem gaat daar wonen. Het is niet ondenkbaar dat een kind ook na de omgangsregeling nog ingezet wordt als machtsmiddel, en dan mag je vrezen dat ook mishandeling voor kan komen.'

Als dat te vrezen valt, moet dan de Raad van de Kinderbescherming ingezet worden?

'Dat is meteen zo zwaar. Er zijn wel plannen gemaakt voor begeleiding na conflictueuze scheidingen. De Raad in Amsterdam heeft daar in ieder geval ervaring mee.'

V. van Wees, hoofd van een van de vier regio's van de Raad van de Kinderbescherming in Amsterdam: 'Tot voor kort was er een proefproject, maar na een jaar is de subsidie daarvoor ingetrokken. De gezinsvoogdij-instellingen hebben de ervaring in huis om gedwongen regelingen op poten te zetten, dus het lag voor de hand dat zij ingeschakeld werden om ouders te begeleiden bij proefregelingen na conflictueuze echtscheidingen. Nu de subsidie is ingetrokken, moeten wij wel weer proberen om er zelf mee in de slag te gaan. Bij een niet-lopende omgangsregeling kijken we of het mogelijk is er hulpverleners bij te betrekken. Een Riagg bijvoorbeeld. Het is moeilijk om in de slag te gaan met een vader die niet tevreden is over de omgangsregeling. In ieder geval moet je goed doorvragen als hij zoiets zegt als "De kinderen zitten klem". Ik kan er niet over oordelen of dat in Alkmaar goed gebeurt is. Natuurlijk moet er een onderzoek komen, zodat we precies weten wat er aan de hand was. We zijn hier allemaal enorm van geschrokken.'

Vragen D66 over kinderscherming na dood jongen

Van onze verslaggever

ALKMAAR — Na de PvdA wil ook D66 weten of de kinderscherming het advies heeft uitgebracht om de tienjarige Alkmaarse jongen Peter Hoytink, die vorige week na mishandeling om het leven kwam, aan de moeder toe te wijzen. De senatoren Hoefnagels en Glastra van Loon hebben daarover vragen gesteld aan staatssecretaris Kosto (Justitie).

De Eerste-Kamerleden willen weten of Kosto de raad in alle gevallen geschikt acht advies uit te brengen over kinderen na echtscheiding, en het oordeel van de rechter door zulke raadsrapporten verbetert. Zij vragen of Kosto hun mening deelt dat een juridische strijd over kinderen na echtscheiding indruist tegen het belang van het kind. Ook de rapportage van de kinderscherming zou, mede doordat die enige tijd vergt, strijdig met dat belang zijn.

Peter Hoytink is vorige week gestikt nadat zijn moeder vriend hem met touwen had vastgebonden, omdat de jongen het vanwege psychische problemen regelmatig in zijn broek deed.

van de droogte.

In schriftelijke vragen aan minister Pronk (Ontwikkelings-samenwerking) wijst wijst Wiebenga erop dat Noorwegen en Zweden vanwege de aanschaf van het vliegtuig hebben besloten geen gehoor te geven aan deze oproep van Nujoma. Het Kamerlid is het daarmee van harte eens. De aanschaf van een presidentieel vliegtuig van zestig miljoen gulden en de oproep tot het verlenen van noodhulp 'verdragen zich eenvoudig niet elkaar'. De VVD'er vindt dat aan Namibia het signaal moet worden

nister zei niet te verwachten dat Pronk klakkeloos gehoor zal geven aan het verzoek van het VVD-Kamerlid. Volgens hem ligt het meer voor de hand dat Nederland, als het al iets wil doen, stopt met het verlenen van structurele hulp. Dat is zijns inziens ook een effectievere straf 'als er op democratisch gebied iets fout gaat in een ontwikkelingsland'. Het weigeren van noodhulp brengt het grote risico met zich dat onschuldige en noodlijdende Namibiërs worden gedupeerd in plaats van de regering, aldus de woordvoerder.

Moeder gedood jongetje (10) ook voorgeleid

ALKMAAR — De moeder van de 10-jarige jongen die dinsdagochtend overleed na te zijn mishandeld, is vanmorgen ook voorgeleid voor de officier van justitie. Justitie weet nog niet wat ze de moeder en haar vriend ten laste zal leggen: moord, doodslag of mishandeling met de dood als gevolg.

„De twee zijn psychiatrische patiënten, dat moge duidelijk zijn”, aldus adjudant Hiemstra vanmorgen. Zij zullen een psychologisch onderzoek moeten ondergaan.

AC 6/10
Het kind was psychisch ontwricht geraakt door de echtscheiding van zijn ouders. De nieuwe vriend van de moeder wilde binnen korte tijd een eind maken aan de uit de scheiding voortgekomen ontlastingsproblemen van het kind.

De jongen werd al een week lang mishandeld. Toen het jongetje nog steeds geen controle over ontlasting bleek te hebben, werd hij maandagnacht urenlang staande vastgebonden op de overloop in de woning van de vriend. Daarbij snoerde de man de touwen, riemen en handdoeken steeds verder rond het kind aan, waardoor het dinsdagochtend bleek te zijn gestikt.

Ouders blijven in arrest

ALKMAAR — De meervoudige raadkamer van de Alkmaarse rechtbank heeft vanmorgen de gevangenhouding van H.B. (41) en zijn vrouw A.R. (40) met dertig dagen verlengd. Justitie houdt B. verantwoordelijk voor de dood van de 10-jarige Peter Hoytink. De stiefvader van Peter is mishandeling met de dood als gevolg ten laste gelegd. De vrouw wordt verweten dat ze niet heeft geprobeerd om de gewelddadige dood van haar kind te voorkomen. Beiden zijn op de wachtlijst van het psychiatrisch onderzoekscentrum Pieter Baan Centrum in Utrecht geplaatst.

Peter Hoytink stikte vorige week dinsdagochtend, nadat hij in de woning van de verdachten was vastgebonden en mishandeld.

N v/h N 13-8-92

Vader van Peter Hoytink hekelt opvatting staatssecretaris Kosto:

'Met mijn zoontje ging het al heel lang niet goed'

Van onze verslaggever WIM KAAG

ALKMAAR — De Alkmaarder J.M. Hoytink vindt dat staatssecretaris Kosto van justitie kennelijk onvolledig is geïnformeerd over wat er allemaal vooraf is gegaan aan de mishandeling en dood van zijn tienjarige zoontje Peter, begin deze maand. Uit het antwoord van de bewindsman op vragen van PvdA-kamerlid Margot Vliegthart zou namelijk opgemaakt kunnen worden dat Hoytink de Raad voor de Kinderbescherming pas in juni zou hebben gewezen op de nood situatie, waarin zijn zoontjes verkeerden. De Alkmaarder ontkent dat.

„Daarom”, zegt hij, „heb ik mevrouw Vliegthart alsnog alle correspondentie en de verslaglegging van mijn gesprekken met medewerkers van de raad toegestuurd. Daaruit blijkt zonder meer dat het al heel lang niet goed ging met mijn kinderen. En zeker niet met mijn zoontje Peter vanwege zijn onzindelijkheid. Vrijwel elke dag kreeg hij daarvoor op zijn donder.”

De Alkmaarder spreekt Kosto dan ook tegen in zijn bewering dat de mishandelingen recent voor de dood van Peter zijn begonnen. In een begeleidend schrijven aan het kamerlid zegt Hoytink zwart-op-wit aan te tonen dat hij eind vorig jaar de raad van de onhoudbare situatie op de hoogte heeft gebracht. „De brief die ik daarover toen al naar de raad heb gestuurd, heb ik er bijgevoegd. Ik hoop nu maar dat mevrouw Vliegthart in dit materiaal voldoende aanleiding ziet om nieuw gefundeerde vragen aan de bewindslieden te stellen.”

Summier

Hoytink vindt dat Kosto in zijn antwoorden te summier is geweest. „Als de staatssecretaris meent dat mijn kind maar kort heeft moeten lijden, dan heeft dat niets te maken met de vragen die gesteld zijn. Het verhaal waar hij op doelt, is enigszins terug te leiden naar de situatie bij de scheiding indertijd. Volgens zijn lezing zou ik me toen alleen verzet hebben tegen de toewijzing van de voogdij aan de moeder. Dat was niet zonder reden. Toen was er met mijn ex-vrouw al veel meer aan de hand.” Hoytink doelt hier op de 'chaotische wijze' waarmee zij (toen nog alleenstaand) met de kinderen omging. „Ook dat staat allemaal op papier.”

Over het in bescherming nemen van de behandelend medewerker van de raad door Kosto, heeft Hoytink zijn eigen opvattingen. „Later is mij zoveel ter ore gekomen, dat ik er sterk aan twijfel dat slechts één medewerker van de raad op de hoogte was van de situatie. Dat leid ik af uit een ander onderzoek dat naar de nieuwe echtgenoot van mijn ex-vrouw liep. Daarmee moet een andere medewerker belast zijn geweest.

Dat betekent dat je meerdere mensen van de raad nalatigheid kunt verwijten, zeker als je ervan uitgaat dat een derde figuur de zaak gecoördineerd

moet hebben.”

Nalatig

Hoytink is bereid het woord 'nalatigheid' te vervangen door

de uitdrukking 'niet accuraat handelen'. Dat laatste staat voor hem in ieder geval vast. „Dat betekent niet dat ik ze hoe dan ook verantwoordelijk stel

voor de dood van mijn zoontje. Dat zijn mijn ex-vrouw en haar echtgenoot. Maar de raad is wel te kort geschoten in haar doelstelling. Natuurlijk worden er

fouten gemaakt. Dat doet iedereen wel eens. Dat kan ik niemand kwalijk nemen. Wel verwijt ik ze dat de woordvoerders van de raad in de media staan te liegen over de werkelijke gang van zaken.”

Hoytink verwacht niet dat de handel en wandel van medewerkers van de raad bij het strafrechtelijk onderzoek aan de orde zullen komen. „Natuurlijk is het een niet los te zien van het ander. Maar als je zuiver kijkt naar de strafrechtelijke handelingen die aan de dood van mijn zoontje vooraf gingen, dan staat het handelen van de raad daar helemaal buiten. Het is een onderzoek naar het misdrijf, dat is heel wat anders.”

Zeggenschap

De Alkmaarder heeft een advocaat in de arm genomen om meer zeggenschap te krijgen over zijn oudste zoontje, dat na de dood van zijn broertje in een pleeggezin is geplaatst. „Voor zover ik weet”, zegt hij, „schijnt de raad dat niet te willen of te kunnen. Dat betekent dat ik met zo'n verzoek weer naar de rechtbank moet. Die vraagt dan weer advies aan de raad en op grond van dat advies neemt de rechtbank een beslissing. Dat is de normale procedure. Daar gaat weer veel tijd mee heen. Maar misschien weet mijn advocaat, na bestudering van de stukken, een snellere oplossing te bedenken.”

Hoytink denkt er vooralsnog niet over instanties als de raad voor het gerecht te dagen. „Wat er allemaal nog verder wordt verklaard, zal me een rotzorg zijn. Ik maak me wel kwaad als

die verklaringen niet kloppen. Maar het enige wat me interesseert is, dat ik zo snel mogelijk mijn zoontje zie en de voogdij over hem krijg.”

Druk

Dat hij zijn zoontje voorlopig echter nog niet in huis kan nemen, wijt Hoytink aan het feit dat de jongen de laatste tijd zodanig onder druk is gezet dat hij geen contact meer met hem wenst. „Het is heel triest, vier maanden geleden zag ik hem voor het laatst. Toen kreeg ik van hem nog een briefje met 'Papa, ik hou van je, tot volgende week'. En even daarna kreeg ik briefjes met de tekst: 'Ik wil je nooit meer zien.' Dat kan er bij mij niet in.”

„Inhoudelijk waren het ook geen briefjes, die een kind van twaalf zou kunnen schrijven. Daar geloof ik geen pest van. Die zijn door anderen zo gedicteerd. Maar ik kan me voorstellen dat hij inmiddels te bang is om bij mij te komen, omdat hij nog steeds het idee heeft dat hij straks weer bij zijn moeder terecht kan. De arts en de psychiater hebben nog handen vol werk om mijn zoon daarvoor te behandelen.”

De Alkmaarder wil nog eens duidelijk herhalen dat hij in wezen geen haat- of wrokgevoelens tegen de raad koestert. „Maar dat ze van niks wisten, klopt niet. Daarmee staan ze te liegen dat ze barsten. Daar erger ik me aan. Zeker nu het balletje naar mij wordt toegespeeld als zou ik niet eerder aan de bel hebben gehangen. Ik heb de bewijzen dat ik gedaan heb wat ik kon doen. Ik heb mijn kinderen niet in de steek gelaten.”

Vader mishandelde jongen wil via rechter voogdij overgebleven zoon

Van onze correspondent

ALKMAAR — De vader van Hans Hoytink, wiens broertje Peter (10) begin deze maand na mishandeling door de nieuwe echtgenoot van hun moeder om het leven kwam, wil bij de Alkmaarse rechtbank een procedure aanspannen om meer zeggenschap over zijn enig overgebleven 12-jarige zoon te krijgen.

De jongen verblijft momenteel in een pleeggezin om tot rust te komen van het recente drama in de Alkmaarse Gaffelstraat. Daar moest hij eten brengen bij zijn broertje Peter, dat uit straf voor zijn onzindelijkheid aan een trapleuning was vastgebonden en als gevolg daarvan stikte. Zijn stiefvader H.B. (41) en zijn natuurlijke moeder A.R. (40) zitten op verdenking van dit misdrijf nog in hechtenis.

Om de voogdij te krijgen, is Hoytink afhankelijk van het advies van de Raad voor de Kinderbescherming. Daarmee verkeert Hoytink op gespannen voet. De Alkmaarder beweert al ver voor de dood van zijn zoon de Raad op de hoogte te hebben gesteld van de (geestelijke) mishandelingen. De Raad bestrijdt dit.

Druk gebruik 06-lijn kindermishandeling ^{HC 7-8}

Utrecht — Eén op de vijf telefoontjes naar de 06-lijn voor kindermishandeling gaat over een actuele situatie. De afgelopen maanden zijn op nummer 06-8381 ruim tweeduizend gesprekken gevoerd, gemiddeld zeventien per dag. Bij ruim de helft van de gesprekken vraagt de beller om informatie. Dit blijkt uit een gisteren verschenen onderzoeksrapport van het Nivel (Nederlands instituut voor onderzoek van de eerstelijnsgezondheidszorg). Het Nivel concludeert dat deze nieuwe vorm van dienstverlening voorziet in een behoefte en adviseert de landelijke info- en advieslijn ook na oktober 1992 verder te subsidiëren. Minister d'Ancona (WVC) maakte in juni

bekend de lijn in elk geval te financieren tot 1 oktober. Dan eindigt ook de landelijke campagne 'Over sommige geheimen moet je praten'. De Vereniging tegen Kindermishandeling verzekerde de bewindsvrouw toen al dat de lijn in een behoefte voorziet.

Aan de andere kant van het 06-nummer staan deskundige hulpverleners van de Stichting Korrelatie de bellers te woord. Bijna de helft van de telefoontjes is afkomstig van kinderen. Zestig procent van hen belt voor informatie, de rest om over eigen ervaringen te praten of over de ervaringen van vrienden of vriendinnetjes. Negentig procent voelt zich na een gesprek geholpen.

KINDERSCHUTZ

Gesetz gegen Prügel

Bonn (dpa) — Bundesjustizministerin Sabine Leutheusser-Schnarrenberger (FDP) will Kinder besser als bisher vor körperlichen und seelischen Mißhandlungen schützen und dafür eine Gesetzesänderung vorschlagen, die den Eltern die Grenzen ihres Erziehungsrechts deutlich machen soll. Es gebe leider immer noch Eltern, die glauben, sie könnten ihre Kinder durch Prügel oder Erziehungs-methoden, die an seelische Grausamkeit grenzen, auf den „richtigen“ Weg bringen.

TAZ 10.08.92

Justizministerin gegen Prügel bei Kindern

DW. Bonn

Vor Prügel und seelischer Grausamkeit will Bundesjustizministerin Sabine Leutheusser-Schnarrenberger Kinder durch eine Änderung des Bürgerlichen Gesetzbuches schützen. Sie werde noch in dieser Legislaturperiode eine Gesetzespräzisierung vorschlagen, die den Eltern „die Grenzen ihre Erziehungsrechts deutlich macht und Kinder besser schützt“, kündigte die FDP-Politikerin am Wochenende in Bonn an: „Es gibt leider immer noch Eltern, die glauben, sie könnten ihre Kinder durch Prügel auf den richtigen Weg bringen“.

WEL 10.08.92

Kindertelefoon Par ^{13/8}

AMSTERDAM — De kinderlijn 06-8400, de hulplijn voor mishandelde kinderen, blijft tot oktober 1993 bestaan. Na die datum blijft de kindertelefoon, 6224455, gehandhaafd. Volgens de kinderlijn hebben berichten dat WVC de subsidie voor een andere lijn, de 'informatie- en advieslijn kindermishandeling' met ingang van 1 oktober van dit jaar stopzet, verwarring gezaaid.

Gespecificeerde nota bedreigt succes 06-lijn kindermishandeling ^{te 7/8}

door Wilma Kieskamp
DEN HAAG — De succesvolle 06-lijn van de samenwerkende organisaties tegen kindermishandeling dreigt door de komst van de nieuwe, gespecificeerde telefoonrekeningen van PTT Telecom het werken onmogelijk gemaakt te worden. Kinderen die met de 06-lijn bellen, kunnen door hun ouders voortaan 'betrap' worden, omdat het gebelde nummer op de nota verschijnt.

Andere telefonische hulpdiensten, zoals de Kindertelefoon en de SOS-hulpdiensten, hebben van de PTT de garantie gekregen dat hun nummers niet op de nota's komen te staan. Ze worden 'afgeschermd'. Maar bij 06-lijnen is dit niet mogelijk.

Alleen vanuit een telefooncel kan een kind nog bellen, zonder dat de ouders dit kunnen achterhalen. En zolang de ouders geen specificatie van hun rekening vragen, blijft het gesprek ook geheim. PTT Telecom zegt dat er voor de telefonische hulpdiensten met een 06-nummer waarschijnlijk niets anders opzit dan van nummer te veranderen. 'Gewone' telefoonnummers wil de PTT wel afschermen. Vorig najaar heeft de PTT met een groot aantal hulpdiensten deze voorzorgsmaatregel afgesproken. Zo komt een getelefoon of

een SOS-hulpdienst onder het kopje 'afgeschermd' op de rekening te staan.

Maar volgens de Samenwerkende organisaties tegen kindermishandeling heeft PTT Telecom beloofd dat ook het 06-nummer veilig gesteld zou worden. „Dit is voor ons een complete verrassing“, aldus Valentijn Sessink van de Samenwerkende organisaties. „Ik begrijp niet waar de PTT dit opeens van

PTT Telecom heeft toegezegd dat het met de hulporganisaties in contact zal treden om de kwestie tot een oplossing te brengen. Volgens de PTT zijn de afspraken 'duidelijk' geweest.

Alle 6,3 miljoen telefoonabonnees zijn in de afgelopen maanden door de PTT over de gespecificeerde rekeningen schriftelijk geïnformeerd. Daarvan hebben er 300 000 door middel van het ingesloten kaartje om 'afscherming' gevraagd. Onder andere de journalistenvakbond NVJ en de artsorganisatie KNMG hebben hun leden geadviseerd de PTT om afscherming te verzoeken. Veel mensen zijn bang dat de computers van de PTT voortaan van elk telefoongesprek de datum, tijd, duur en het gebelde nummer kunnen vastleggen. Deze angst werd nog eens extra gevoed, toen onlangs bleek dat de telefoon eigenlijk heel gemakkelijk kan worden afgeluisterd. Toch verwacht dr. ir. P. van Hoogstraten van PTT Telecom dat het aantal van 300 000 kaartjes niet veel hoger zal worden. „Van de anti-afluisterstekkers die we nu in de Primafoonwinkels verkopen, weten we ook bij voorbaat al dat we met de voorraad zullen blijven zitten. Er zijn er nog maar een paar honderd van verkocht.“

'Veilig bellen kan alleen nog uit de cel'

daan haalt. Als de hulpdienst niet langer met een 06-nummer zou kunnen werken, aldus Sessink, verdwijnt de basis van het succes van de lijn.

De 06-lijn is vorig jaar als onderdeel van de campagne 'Over sommige geheimen moet je praten' met veel publiciteit geïnstalleerd. Minister d'Ancona van WVC heeft juist gisteren van het onderzoeksinstituut NIVEL het advies gekregen om ook na 1 oktober de subsidie voort te zetten. De lijn heeft al tweeduizend meldingen verwerkt, gemiddeld 17 per dag. Een op de vijf kinderen belt om over de eigen, acute situatie te vertellen, anderen vragen om informatie.

Mishandeling van kinderen vaker gemeld

(Van de redactie ^{UN} Dwarsligger) ^{25/8}

UTRECHT — In de eerste helft van dit jaar zijn veel meer gevallen van kindermishandeling gemeld dan in dezelfde periode van het vorig jaar. Dat zegt de directeur van Landelijke Stichting Buro's Vertrouwensartsen.

Een vertrouwensarts kun je bellen als je vermoedt dat iemand in je omgeving wordt mishandeld. Ook kun je zelf contact opnemen als je thuis bijvoorbeeld wordt geslagen.

Volgens de directeur komt de stijging van het aantal meldingen door de actie 'Over sommige geheimen moet je praten'. Via de televisie en via posters worden kinderen opgeroepen een speciaal telefoonnummer te bellen als zij worden mishandeld.

Hoewel er meer gevallen van kindermishandeling worden gemeld, wil dat niet zeggen dat er ook echt meer kinderen het slachtoffer zijn. Er komen wel meer gevallen naar buiten.

In Amsterdam en in Rotterdam is de groei van het aantal meldingen het grootst. Volgens de directeur is het niet zo'n wonder dat in grote steden meer meldingen zijn. Er wonen veel meer kinderen. Verder is het zo dat in grote steden meer gezinnen zijn met grote moeilijkheden tegelijkertijd. Denk maar aan slechte huizen en werkloosheid. De kans op kindermishandeling kan dan groter zijn.

Opvallend is verder dat in Noord-Brabant veel meer gevallen van kindermishandeling worden gemeld. Dat kan volgens de directeur van de Landelijke Stichting komen omdat daar net een nieuw Buro Vertrouwensarts is geopend. Daarom melden ineens daar meer mensen een geval van mishandeling.

'Informatie- en advieslijn voorziet in behoefte'
Vereniging kindermishandeling bepleit voortzetting 06-nummer

DEN HAAG — In zes maanden tijd zijn via de 06-lijn voor informatie en advies over kindermishandeling ruim tweeduizend gesprekken gevoerd. Dat zijn zeventien telefoontjes per dag. Een op de vijf gesprekken ging over een actuele situatie van kindermishandeling.

Dit blijkt uit een onlangs gepubliceerd rapport van het Nederlands Instituut voor onderzoek van de eerstelijnsgezondheidszorg (NIVEL). Het onderzoek is uitgevoerd in opdracht van de in Den Haag gevestigde Vereniging tegen Kindermishandeling (VKM), initiatiefnemer van de 06-lijn. Het onderzoek is gefinancierd door het ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur. De lijn krijgt tot oktober 1992 subsidie van WVC. Directe aanleiding voor de 06-lijn was de start van de landelijke campagne tegen kindermishandeling 'Over sommige geheimen moet je praten'. De VKM verwachtte dat door de campagne de behoefte aan informatie zou toenemen. Op het nummer 06-8381 kan iedereen over het onderwerp kindermishandeling vragen stellen. Professionele hulpverleners van de Stichting Korrelatie staan de bellers te woord.

'Pesten'

Bijna de helft van alle telefoontjes is afkomstig van kinderen. Zestig procent hiervan belt voor informatie, de andere kinderen om over hun eigen ervaringen te vertellen of die van vrienden of vriendinnetjes. Ook bellen ouders, grootouders, leerkrachten en mensen die beroepshalve met kindermishandeling te maken krijgen.

Voorbeelden geeft het onderzoek ook. Zo zei een kind van zeven: „Mijn ouders pesten mij altijd. Ze sturen me dan 's avonds naar buiten en heel vaak moet ik alleen in de voorkamer eten.“ Of een zestien-ja-

N^o/h N 25-8-92

regionaal

3



■ Hoofd van het Bureau Vertrouwensartsen voor Groningen en Drenthe Peters: "Nazorg is het eerste dat sneuvelt bij geldgebrek".
© EFG/Jaap Knigge

Hoofd Bureau Vertrouwensartsen:

Kindermishandeling meer gemeld, maar budget is in gevaar

Van onze verslaggever
Eric Nederkoorn

GRONINGEN - De vertrouwensartsen die zich bezighouden met kindermishandeling, zitten behoorlijk in de rats. Het aantal meldingen van mishandeling stijgt door — de eerste helft van dit jaar weer met 17 procent — de werkdruk loopt op, maar hun toch al betrekkelijk karige budget ligt onder vuur.

Niet langer stelt Den Haag voortaan dat budget centraal vast, maar iedere provincie afzonderlijk. "Voor Groningen en Drenthe valt het waarschijnlijk nog mee. Andere provincies, die in de Randstad bij voorbeeld, hebben al aangekondigd dat er minder geld beschikbaar komt," zegt Ru Peters. Hij is sinds vorig jaar hoofd van het Bureau Vertrouwensartsen voor Groningen en Drenthe waar hij al sinds 1974 bij betrokken is.

Eerder een daling van middele dus dan een stijging, terwijl de behoefte aan hulp door de cijfers wordt aangetoond. De vertrouwensartsen hebben al dat extra werk voor een deel over zichzelf afgeroepen. Hun jongste campagne, 'Over sommige geheimen moet je praten', is even succesvol gebleken als eerdere publieke aansporingen het stilzwijgen te verbreken. Peters, op zijn kantoor in Groningen: "Ik was van tevoren zelfs bang dat we de toeloop niet zouden kunnen verwerken. De stijging loopt echter aardig in de pas met die van de voorgaande jaren. Dit kan nog net."

Nog even. Dan kan het net niet meer. "We doen ook aan nazorg. Gaan we na hoe de situatie is in een gezin waarbij eerder een melding is behandeld. Die nazorg is het eerste dat sneuvelt bij geldgebrek. We doen er noodgedwongen al veel minder aan dan vroeger."

In 1985 kregen de Buro's

nog 3880 meldingen te verwerken, in 1991 waren het er al 9807. De durf om aan te kloppen groeide hard. Peters: "Heeft geen zin je af te vragen of er meer wordt mishandeld dan vroeger. Er zijn over vroeger immers geen cijfers bekend. Zeker is dat men gemakkelijker naar ons toekomt. Ik verwacht eigenlijk dat die stijging zich nog een jaar of vijf à tien in dit tempo voortzet. Over tien jaar zitten we, denk ik, op het dubbele aantal meldingen van nu. Vooral de professionele omgeving rond het kind is het belang van het melden veel meer gaan inzien. Artsen, onderwijzers. Een kwart van alle meldingen die we krijgen komt nu van onderwijzers die zien dat er iets aan de hand is."

Het aanbod bepaalt de vraag. Het Bureau in Breda sprong er flink uit bij onlangs gepresenteerde halfjaarcijfers. Peters: "Dat is logisch. Sinds kort heeft Breda er een dependance bij in 's Hertogenbosch. Dat zie je automatisch in de meldingen terug. Als wij een dependance in Assen zouden krijgen, dan ging ons cijfer ongetwijfeld ook de lucht in."

Bij een slordige 20 procent van de meldingen blijkt na onderzoek sprake van loos alarm. Meestal gaat het om een goedbedoelde, maar verkeerde inschatting. Peters: "Mensen begrijpen elkaars leefwijzen niet altijd. Dan denken ze al snel dat er vreemd met de kinderen wordt omgesprongen. Amerika kent een meldingsplicht: wie een mishandeling denkt te constateren, moet die doorgeven. Ik ben daar geen voorstander van. Die plicht neemt een drempel weg. Mensen denken iets te zien en voelen zich verplicht aan te kloppen. Bij invoering hier — waar over is gesproken — zul je zien dat het aantal loze meldingen direct verdubbelt."

rig meisje: „Mijn moeder wordt door mijn vader geschopt en geslagen. Maar mijn moeder reageert het weer af op mijn zusje van veertien. Het is allemaal begonnen toen we verhuisd zijn en mijn vader een andere baan kreeg."

Veel waardering

Bellers hebben veel waardering voor de verkregen informatie en adviezen, is een van de conclusies. „Deze nieuwe vorm van dienstverlening voorziet in een behoefte", zo staat in het rapport. Het NIVEL pleit ervoor de landelijke telefoonlijn voort te zetten. De VKM onder-

schrijft deze conclusie van harte, aldus een woordvoerder, evenals de aanbevelingen over verbetering van de bereikbaarheid en voorlichting.

„Na televisieuitzendingen is de 06-lijn vaak overbelast. Dat is vervelend, opnieuw bellen vormt een grote drempel voor

de meesten. We gaan praten met de PTT om te kijken of hier iets aan te doen is. Ook is het mogelijk dat we een bandje bij ingesprek afspelen met informatie", zegt de woordvoerder van het VKM.

„Er zijn mensen die de lijn bellen omdat ze iets willen doen tegen kindermishandeling. Het is heel moeilijk om concrete maatregelen te noemen, maar gerichte voorlichting aan deze doelgroep is een mogelijkheid. De belangrijkste aanbeveling is echter een betere afstemming met het bureau vertrouwensartsen (BVA). De 06-lijn geeft advies en informatie, een melding van kindermishandeling moet echter bij een vertrouwensarts gebeuren. Dat betekent dus minstens twee keer vertellen wat er gebeurd is. We gaan met het BVA praten of dit anders geregeld kan worden, of wij een rol hierbij kunnen spelen."

binnenland/buitenland nieuws

Nieuwsblad van het Noorden • zaterdag 8 augustus 1992

'Nieuwe wet holt positie Kinderbescherming uit'

Van onze correspondent

ALKMAAR — Een 'Spartaanse' opvoeding maakte deze week een eind aan het leven van de tienjarige Peter Hoytink uit Alkmaar. Het jongetje was niet zinnelijk. De nieuwe vriend van zijn moeder wist daar wel een oplossing voor. De man hanteerde volgens de politie keiharde methoden, die uiteindelijk de dood van de jongen tot gevolg hadden.

De Alkmaarse kinderrechter M. Otterspoor-Kousemaker, die zelf geen beslissing in de zaak Hoytink nam, neemt deze zaak zeer ernstig op. Vanwege op sta-

pel staande wetgeving acht zij de kans groot dat kinderen meer risico's gaan lopen als straks het belang van ouders gaat prevaleren boven dat van hun kroost.

De opmerkingen van de kinderrechter komen na het drama dat zich in Alkmaar heeft afgespeeld. Een drama dat gevolgd is door de voorgeleiding van de 41-jarige vriend en de 40-jarige moeder van het kind aan de officier van Justitie. Want ook de moeder van Peter is vastgezet, omdat ze volgens de officier heeft nagelaten in te grijpen.

Na de gruwelijke ontdekking

conclueerde een politiemann met een dat Peter Hoytink slachtoffer werd van 'twee psychiatrische patiënten'. Deskundigen zullen dat tijdens het proces moeten bevestigen. De natuurlijke vader wordt er niet mee geholpen. Peters vader vindt dat de Raad voor de Kinderbescherming onvoldoende naar hem heeft geluisterd. Hij zou meermaals aan de bel hebben getrokken.

Mevrouw A. Bijleveld van de Raad voor de Kinderbescherming geeft toe dat de vader van Peter een paar keer langs is geweest, maar dit zou alleen zijn geweest

om over een overgangsregeling te praten.

Kinderrechter Otterspoor: "De vader heeft kennelijk niet voorzien dat dit kon gebeuren. Anders had hij wel een verzoek ingediend voor een wijziging van de voogdij of voor een ondertoezichtstelling. In beide gevallen breek je wat open. Maar in deze afschuwelijke zaak is dat helaas niet gebeurd."

De kinderrechter kan zich niet voorstellen dat de mishandelingen van Peter maar een week hebben geduurd. "Het is wonderlijk dat ze op zijn school niets hebben gemerkt. Problemen met zindelijkheid zijn heel vaak ken-

merkend voor mishandelde kinderen. Ze gaan zich zo gedragen omdat ze als klein kind nog liefde kregen. Blauwe plekken en concentratiestoornissen zijn natuurlijk ook typerend."

Otterspoor weet uiteraard ook dat steeds meer kinderen worden mishandeld. Het aantal meldingen van kindermishandeling bij de 'bureaus vertrouwensarts' steeg vorig jaar tot bijna 10.000. De reacties op de telefooncampagne tegen kindermishandeling spreken eveneens boekdelen. De PTT registreerde in vier maanden tijd ongeveer 45.000 telefoontjes naar het speciale 06-num-

mer. Met niet minder dan 900 kinderen werden gesprekken gevoerd over kindermishandeling.

Otterspoor: "Het zijn angstaanjagende cijfers. Ik begrijp dan ook niet waarom de positie van de Raad voor de Kinderbescherming door nieuwe wetgeving zal worden uitgehold. De teneur daarvan is dat voorkomen moet worden dat inbreuk wordt gemaakt op de privacy van ouders. Klachten over hulpverleningsinstanties hebben dat in de hand gewerkt. De mensen willen geen bevoogding meer. Vergeten wordt dat kwetsbare kinderen hiervan gemakkelijk de dupe worden."

Taken voogdij en kinderrechter beter gescheiden

Van onze *parlementsredactie*
DEN HAAG — Binnen afzienbare tijd zullen de taken van kinderrechter en gezinsvoogdij duidelijk gescheiden zijn.

De rechter zal zich alleen met de rechtspraak gaan bezig houden en niet langer, zoals nu nog gebruikelijk is, ook toezien op de uitvoering van de onder toezichtstelling van minderjarigen. De gezinsvoogdij neemt deze verantwoordelijkheid voortaan volledig voor haar rekening.

Dit heeft de ministerraad gisteren besloten. Het voorstel tot beperking van de taken van de kinderrechter was al langere tijd in voorbereiding.

DR 1418

Alleen een rechterlijke uitspraak kan De Dreef nog redden

WAPENVELD – Het lijkt de omgekeerde wereld. Zeven medewerkers van De Dreef die in Wapenveld proberen jonge criminelen in het gareel te krijgen, zullen zich straks zelf voor de rechter moeten verantwoorden.

Misschien zijn de verdachten geschrokken van de aankondiging van een gerechtelijk vooronderzoek. En ook de directie van De Dreef, het bestuur en het ministerie waar de justitiële jeugdinrichting onder valt, zijn onaangenaam verrast. Toch kan De Dreef de stap ook positief uitlegen. Want wordt het niet hoog tijd dat er een eind komt aan het voor alle partijen slepende welles-nietespel over de vermeende mishandelingen in de inrichting en dat een onafhankelijke rechter zich over de zaak buigt?

Het is al bijna een jaar geleden dat personeelsleden van De Dreef in een tv-uitzending met schokkende verhalen kwamen over de mishandelingen van pupillen door inrichtingswerkers. De jongeren zouden bij herhaling psychisch maar ook lichamelijk worden mishandeld. Er wordt volgens de groepsleiders op tv dóórgeslagen.

Justitie was geschokt en er kwamen Kamervragen. Maar ook het bestuur van De Dreef, de dr. Wouter Lourens Slotstichting, toonde zich verrast en vroeg justitie een onderzoek in te stellen. Staatssecretaris Kosto stuurde alvast een eigen waarnemer naar de instelling.

En intussen ontbrandde een 'strijd om het gelijk'. Het bestuur van De Dreef bleef uiteindelijk achter haar verdachte medewerkers staan en ontsloeg de zes personeelsleden die de vuile was hadden buiten gehangen. Zij hadden volgens het bestuur de mishandelingen als 'item' misbruikt om een conflict in de ondernemingsraad te beslechten. Procedure volgde op procedure, in februari werd hun contract ontbonden. Justitie koos bij monde van de Zwolse officier mr. D. Veurink vrijwel onmiddellijk de kant van de kriti-

ters en geweldplegers zitten, met wie soms eenvoudig niet te praten is. Directeur J. Karrenbeld heeft vorig jaar in een interview met Trouw het slaan ook volmondig toegegeven. Een klap is vaak veel directer, sorteert meer effect, beweerde de directeur. Hij gaf ook toe dat het wel eens verder gaat dan een klap: „Drie jaar geleden bijvoorbeeld heeft een jongen een paar finke klappen op zijn hoofd gehad, maar dat was omdat hij naakt een begeleidster lastig viel in een tijd dat een andere pupil van De Dreef net de

door Hans Marijnissen

drukt zich dan nog voorzichtig uit. Formeel is de behandeling (c.q. het slaan) van de jongens in strijd met het Europese verdrag voor de rechten van de mens. En justitie ziet dat De Dreef niet anders kan.

De meningen over De Dreef gaan pas uiteen op de vraag of er structureel is mishandeld. De Dreef zegt 'nee', de kritische personeelsleden en justitie zeggen 'ja'. En daarop nu is snel het antwoord van een rechter nodig. Die dient uit te maken wat mishandeling en wat gepast fysiek ingrijpen is. En die rechter dient vervolgens uit te maken of er daadwerkelijk mishandeld is. Het gevaar bestaat namelijk dat door de lange onzekerheid het toch opvallende en baanbrekende beleid van De Dreef op de helling gaat.

De Dreef heeft zich de laatste jaren door de onorthodoxe behandeling ontwikkeld tot een eindstation voor pupillen. Justitie plaatst daar de jongens waarmee ze zelf geen raad meer weet. De Dreef is een 'dumpstation', zegt Karrenbeld, waar acht van de tien jongens een zeer ernstig delict op hun naam hebben. Het opmerkelijke van De Dreef is nu dat voor die groep van jongens geen tralies nodig zijn. Er worden ook geen slaapmiddelen gebruikt en niemand wordt platgespoten. Mentaal overwicht is dus het enige en als het er op aan komt: die pedagogische klap.

Staatssecretaris Kosto heeft na de berichten over mishandelingen direct een sla-verbod uitgevaardigd, al laat dat nog wel ruimte voor fy-

Het is hoog tijd dat duidelijk wordt of en hoeveel slaan kan

sche personeelsleden. Volgens hem is er wel degelijk wat misgegaan bij De Dreef en hij baseerde zich in eerste instantie op het onderzoek van de rijksrecherche, dat vervolgens overging in een zogenaamd strafrechtelijk vooronderzoek en nu weer uitmond in een gerechtelijk vooronderzoek. Al die onderzoeken zijn aardig uitgelopen, geeft ook de officier toe, maar Veurink zegt nu dat een rechtszaak in zicht komt. De partijen zijn het over één ding eens: in De Dreef werd – en wordt – wel eens een klap uitgedeeld. En dat is ook nodig. De Dreef is niet zomaar een opvanghuis, maar een zeer intensieve behandelingsrichting waar jonge moordenaars, verkrach-

Kamper studente Ceciel Bot op gruwelijke wijze had vermoord. Als die jongen dat ervaart als mishandeling, kan ik me dat goed voorstellen. Maar dat incident krijgt door die achtergrond wel een andere kleur." Justitie heeft ook altijd geweten dat er in De Dreef werd geslagen. In de maand vóór het naar buiten komen van de vermeende mishandelingen schreef directeur-generaal H. B. Greven van het ministerie van justitie nog een brief naar Karrenbeld met de zin: 'Het is mij bekend dat De Dreef een confronterende methode hanteert die balanceert op de rand van effectieve hulpverlening en overschrijding van de persoonlijke levensfeer van de jeugdigen.' Hij

siek geweld als de orde of de veiligheid in gevaar komt. De kans bestaat dat, als niet snel duidelijk wordt welk geweld is toegestaan, het hele Dreef-beleid moet worden omgevormd. Als er niet meer fysiek mag worden ingegrepen, moet jus-

titie haar zware jongens weer gewoon achter tralies zetten. En dan kan er niet meer op de Dreef-manier worden behandeld, de jongens worden dan slechts vastgehouden. Dan zou de Dreef-zaak alleen verliezers kennen: De huidige Dreef ver-

liest dan, justitie als plaatsende instantie, de jongens die geen uitzicht op verbetering hebben, en dus is de samenleving uiteindelijk ook verliezer. Zij komt de jonge moordenaar of verkrachter tenslotte weer tegen.

Onderzoek gelast tegen medewerkers internaat De Dreef

Van onze verslaggever **ARNHEM** – De hoofdofficier van justitie in Zwolle laat een gerechtelijk vooronderzoek instellen tegen zeven medewerkers van jongensinternaat De Dreef in Wapenveld. De zeven worden verdacht van structurele mishandeling van pupillen. Het onderzoek is vooral nodig omdat het merendeel van de verdachten heeft geweigerd gehoord te worden door de rijksrecherche.

Op verzoek van de hoofdofficier van justitie heeft de rijksrecherche eerst een oriënterend feitenonderzoek gedaan naar 128 klachten. Wat volgde was een opsporingsonderzoek. Na bestudering van het dossier besloot de hoofdofficier tegen zeven verdachten verdere gerechtelijke stappen te ondernemen.

Volgens directeur J. Karrenbeld van De Dreef heeft het onderzoek tot nu toe niet duidelijk gemaakt of er strafbare feiten zijn gepleegd. 'Anders had de officier van justitie nu al strafvervolging kunnen instellen.'

De vermeende mishandelingen op De Dreef kwamen in september naar buiten door verklaringen van medewerkers van het jongensinternaat in een tv-documentaire. De medewerkers zijn begin dit jaar ontslagen, omdat er een onwerkbaar situatie tussen hen en de rest van de collega's zou zijn ontstaan.

Klappen in De Dreef leiden alsnog tot strafvervolging

Van een onzer verslaggevers **ZWOLLE** – Het openbaar ministerie in Zwolle gaat strafvervolging instellen tegen zeven personeelsleden en ex-medewerkers van de justitiële jeugdinrichting De Dreef in Wapenveld. De zeven worden verdacht van 'structurele mishandeling van pupillen'.

De verdachten worden nu onderworpen aan een gerechtelijk vooronderzoek (GVO) en worden na het onderzoek van justitie nu verhoord door de onafhankelijke rechter-commissaris.

Volgens de officier van justitie mr. D. Veurink is dit vooral van belang omdat het merendeel van de verdachten heeft geweigerd verklaringen af te leggen tegenover de rijksrecherche.

Het GVO is formeel 'een daad van vervolging' en hoeft niet te betekenen dat de verdachten ook op een zitting voor de strafrechter zullen moeten verschijnen. Maar Veurink heeft in dit geval al laten doorschemeren dat justitie zeker op een zitting wil aansturen.

Van september vorig jaar tot augustus

tus van dit jaar hebben rijksrechercheurs 128 incidenten onderzocht die door onder anderen oud-pupillen van de Dreef waren gemeld. Uit het omvangrijke dossier heeft de officier van justitie afgeleid dat het optreden van zeven medewerkers tegenover de jongens verder ging dan een incidentele pedagogische klap. Tegen drie medewerkers is het onderzoek gestaakt.

Directeur J. Karrenbeld van De Dreef stelt dat het onderzoek van de rijksrecherche niet duidelijk heeft gemaakt of medewerkers van het instituut zich hebben schuldig gemaakt aan strafbare feiten. „Anders had de officier van justitie nu al kunnen besluiten tot vervolging. Men heeft dus blijkbaar aanvullend onderzoek nodig”, zo verklaart Karrenbeld.

Hij verwacht op korte termijn nadere informatie van justitie te krijgen over de achtergronden van het onderzoek.

• Pagina 3: Alleen rechterlijke uitspraak kan De Dreef nog redden

Vandaag is het precies honderd jaar geleden dat het woord homoseksueel voor het eerst opdook in de Nederlandse taal. Voor zover bekend komt het voor het eerst voor in een bericht getiteld 'Psychopathia sexualis' in de *Geneeskundige Courant* van 7 augustus 1892. De auteur van het artikel is niet bekend, maar hij ontleende het woord aan het Duitse 'homosexual' dat in 1869 was bedacht door de Hongaarse schrijver Karl Maria Kertbeny. Kertbeny stelde dit begrip voor in een volstrekt obscure brochure waarin hij opkwam voor gelijke rechten voor homoseksuelen.

Geruime tijd lieten de termen 'homoseksueel' en 'homoseksualiteit' weinig sporen na in de literatuur, totdat aan het eind van de negentiende eeuw de seksuologie opkwam, die een nieuw vocabulaire met betrekking tot seksualiteit voorstelde.

'Homoseksualiteit' was in feite een lelijke hybride van Grieks en Latijn, van *homiois* en *sexus*, gelijk-geslachtelijk. Het verving woorden als sodomie, onnatuurlijke ontucht, onnoembare zonde, verkeerde liefhebberij en pederastie.

De term homoseksualiteit had twee belangrijke concurrenten. In de eerste plaats *uranisme*, dat in 1864 voor het eerst werd gebruikt door Karl Heinrich Ulrichs, de aartsvader van de homobeweging. De Berlijnse psychiater Karl Friedrich Otto Westphal sprak in 1869 van *konträre Sexualempfindung*, een begrip dat al gauw werd verkort tot *seksuele inversie*. Deze woorden drongen veel eerder tot het Nederlands door dan de variaties op 'homosexual'.

Het bericht in de *Geneeskundige Courant* van precies een eeuw geleden is een verslag van een rede die een zekere dr. Hoegner te Halle had gehouden over de 'perverse geslachtsdrift'. Hij besprak twee 'gevallen': van een 'Fetischist' en van een 'homosexueel', zoals het in dit eerste bericht nog wordt gespeld.

Het verslag is typerend voor de ideeën die de dokters in die dagen over homoseksualiteit hadden. De eerste zin maakt de context meteen duidelijk: „In zijne familie komt bij verschillende leden krankzinnigheid voor.” De man masturbeerde vanaf z'n zestiende, zo lezen we, in die tijd voor de meeste artsen een onweerlegbaar bewijs van abnormaliteit. Maar de kroon op de waanzin was dat „in zijn dromen die met veel polluties gepaard gingen, mannen een hoofdrol speelden”.

„Deze patiënt werd met hypnotische suggestie behandeld en wel met goed gevolg. Zijn perverse geslachtsdrift werd geheel onderdrukt (...). Thans is patiënt op sexueel gebied geheel indifferent, en hij kan dus als tijdelijk genezen beschouwd worden.”



Drie afbeeldingen uit 'Oorzaken en wezen van het uranisme' van dr. Magnus Hirschfeld uit 1904. De oorspronkelijke bijschriften waren vlnr: 'het mannelijk type', 'verhouding tusschen schouder- en bekkenbreedte bij het uranisch type' en 'het vrouwelijk type'.

NRC 7-8-92 Jubileum van een beladen begrip

Honderd jaar homoseksueel

Waarvan was deze man voorlopig genezen? Enkel en alleen van zijn dromen, want seksueel had hij nooit iets gedaan.

Al een maand later dook het woord 'homo-sexualiteit' op in het *Nederlandsch Tijdschrift voor Geneeskunde*. Daar besprak A.W. van Renterghem het boek *Die Suggestionstherapie bei den krankhaften Erscheinungen des Geschlechtssinnes* van Albert von Schrenck-Notzing.

In die tijd waren Duitse en Franse artsen zo druk bezig met de uitdoktering van de homoseksueel dat ze de therapie meestal vergaten. Zo niet de Nederlandse medici. In het *Tijdschrift voor Geneeskunde* wordt de aandacht gevestigd op de suggestieve hypnose als het nieuwste middel om verkeerde seksuele neigingen te genezen. Deze therapie, die maar korte tijd de aandacht trok, was een van de voorlopers van de psycho-analyse die na de eeuwwisseling de therapeutische fakkel van de suggestieve hypnose overnam.

Wat was nu het verschil tussen het nieuwe woord *homoseksueel* en oudere termen als *sodomiet* en

pederast? Die aanduidingen waren bijzonder negatief, en de nieuwe moest een neutraal karakter krijgen. Homoseksueel stond verder voor iets anders: voor personen die een exclusieve seksuele belangstelling hadden voor mensen van hetzelfde geslacht. Ze duiden niet op een gedragskenmerk, maar op een persoonskenmerk. Tussen hetero- en homoseksualiteit ontstond een kloof die voorheen niet op die manier bestond. Verder was de homoseksuele voorkeur volgens de meeste artsen verbonden met seks-omkering: homomannen waren eigenlijk mislukte vrouwen, zoals lesbische vrouwen in diepere zin mismaakte mannen waren.

Seksuele aantrekking was volgens gangbare theorieën alleen mogelijk tussen tegengestelde polen, zoals man en vrouw. Een man die op mannen viel moest dus ergens wel een vrouw zijn. Waarschijnlijk bestond de mythe van de verwijfde nicht en het potteus manwijf al langer, maar aan het eind van de negentiende eeuw begonnen artsen haar te legitimeren en te propageren.

De uitdoktering van de homoseksueel bood een nieuw uitgangspunt voor vele betrokkenen. Ze schreven en masse naar de dokters dat ze zich herkenden in de gepubliceerde beschrijvingen. Daarmee droegen ze bij aan de publicatie van nog meer gevallen van *psychopathia sexualis* — een term die in 1844 was bedacht door Heinrich Kaan en die in 1886 door Richard von Krafft-Ebing als titel werd gekozen voor zijn beroemde boek.

Zoals te verwachten was het niet enkel rozegeur en maneschijn voor de nieuwe bevolkingscategorie der homoseksuelen. De artsen streefden immers naar genezing van homoseksualiteit. Behalve de suggestieve therapie hadden ze ook de beschikking over middelen die ze tegen masturbatie gebruikten, zoals koudwaterbaden. Gewaagdere therapieën als castraties, operaties van de geslachtsklier of ingrepen in de hersenen waren voorbehouden aan een volgende eeuw. Naar buitenlands voorbeeld bepleitte Arnold Alettrino in ons land dat homo's en 'pseudo-homo's' zouden leren zich

te onthouden van homoseksueel gedrag.

Onder homo's is het woord homoseksualiteit altijd omstreken geweest. In het prille begin gaven ze de voorkeur aan de term *urning*. Na de oorlog verkozen ze *homofiel* boven *homoseksueel*, in de jaren zeventig zetten *potten* en *slikkers* de toon; daarnaast bleven termen als *lesbisch* of *nicht* in zwang. In de Verenigde Staten is het op dit ogenblik 'Queer Nation' dat de klok slaat. *Queer* is een verzamelbegrip voor alle seksuele voorkeuren die niet overeenstemmen met die ene die maatschappelijk de toon aangeeft.

Ook onder hetero's wekt het woord homoseksualiteit nog altijd meer verwarring dan geestdrift. Maar het begrip is bij hen in ieder geval bekender dan 'heteroseksualiteit', dat pas over twee jaar toe is aan zijn eeuwfeest!

Om 21.00 uur vanavond vindt bij het Homomonument in Amsterdam een korte herdenking plaats van het eeuwfeest van de homoseksueel.

GERT HEKMA

Positieve cultuur in bedrijven voorkomt discriminatie homo's

Van onze verslaggever VKS

DEN HAAG — Bedrijven kunnen discriminatie van homoseksuele werknemers tegengaan door te proberen een positieve bedrijfscultuur na te streven. Dat kan bijvoorbeeld door de omgangsvormen onder het personeel te verbeteren, maar het kan ook door regelingen voor secundaire arbeidsvoorwaarden neutraal te formuleren, zonder onderscheid tussen gehuwden en samenwonenden.

Die aanbevelingen staan in een onderzoek dat in opdracht van het ministerie van Sociale Zaken is uitgevoerd door de werkgroep Homostudies van de Rijksuniversiteit Utrecht. Het verslag is naar de Tweede Kamer gestuurd.

De basis van het onderzoek vormen dertien interviews met personeelsfunctionarissen, ondernemingsraadsleden en leidinggevenden van vijf bedrijven waarvan bekend is dat ze een positief personeelsbeleid voor homoseksuele werknemers voeren. Doel was na te gaan welke middelen zij gebruiken om discriminatie van homoseksuele werknemers te voorkomen.

De discriminatie die in het algemeen in het bedrijfsleven wordt geconstateerd varieert van onderlinge treiterijen tussen het personeel, tot het achterstellen van homo's in personeelsregelingen (zoals bijzonder verlof bij feesten of calamiteiten van familie of gezinsleden) of pensioenregelingen voor achterblijvende partners.

'Homohuwelijk' in Groningen

GRONINGEN — In de trouwzaal van het Groninger Stadhuis zullen binnenkort twee homoseksuele inwoners van de gemeente elkaar het 'ja-woord' geven. Ambtenaar van de burgerlijke stand Johan Lutgert zal op 14 september de twee toespreken en begeleiden als zij zich laten inschrijven in het samenlevingsregister. Het gaat niet om een officiële huwelijksvoltrekking, omdat die tussen twee personen van hetzelfde geslacht wettelijk nog onmo-

Groep Friezen gekant tegen homodocument

BOLSWARD — Een groep rooms-katholieken uit Friesland heeft bisschop dr. J.B.W.M. Möller van Groningen gevraagd zich te distantiëren van het recente document van het Vaticaan, waarin bisschoppen worden

opgeroepen gelijkberechtiging van hetero- en homoseksuelen in de wet te bestrijden. Daarmee zou Möller velen, 'gelovigen en niet-gelovigen, homo- en heteroseksuelen' troost, voldoening en nieuw vertrouwen geven, menen zij.

De katholieken zeggen redenen te hebben om aan te nemen dat ook Möller weinig gelukkig met het document is en erdoor in een dilemma wordt geplaatst. Woordvoester mevrouw A. van der Meer uit Bolsward baseert zich op wat zij om zich heen ziet gebeuren. Möller laat bijvoorbeeld toe dat parochies 'heel menselijk' met homoseksuelen omgaan en hen in bestuursfuncties aanstellen.

gelijk is. Groningen biedt evenwel sinds kort samenwonenden - ongeacht hun seksuele geaardheid - de mogelijkheid om een verbintenis aan te gaan door zich in een samenlevingsregister te laten inschrijven.

NVA 26-8-92

Stuurman aan wal



Homo's

De schaduwkant van het Amerikaanse karakter is de Ku Klux Klan en dat gaat nooit over, zeggen de Klan-experts. Het is als een besmettelijk virus dat telkens nieuwe gedaanten aanneemt om te overleven. Tegenwoordig kleedt de Klan zich in vlotte grijze flannels, maar kijk ze niet onder het shirt. De kans is groot dat daar de smoelen van Hitler en Mussolini getatoeëerd staan. Ook al is de sinistere puntkap afgezet, hun slogans zijn nog even onverdraagzaam. PRAISE GOD FOR AIDS is er één van.

De Klan staat op bijbelse gronden voor een blank Amerika radicaal gereinigd van negers, joden en homoseksuelen. Aidspatiënten moeten opgesloten worden, vindt de Klan, en homo's die voor de ziekte gespaard blijven, verdienen de doodstraf door ophanging. Naarmate het slechter gaat met de Amerikaanse economie - en met die in de hele wereld - leeft de onderhuids smeulende homo-haat weer op. De Klan vertolkt haar in extreme termen. In minder paranoïde vorm vertoont zij zich ook elders.

Zo werd de voormalige presidentskandidaat Ross Perot door een miljoenenaanhang geestdriftig toegejuicht toen hij aankondigde, geen homo's in zijn regering te willen. En in een recente brief aan de Amerikaanse bisschoppen liet het Vaticaan weten, dat discriminatie van homoseksuelen in sommige gevallen noodzakelijk en verantwoord is. Bijvoorbeeld in het onderwijs en in de krijgsmacht. De brief schijnt een voorproefje te zijn van een zwaarder document, dat de tolerantie tegenover homo's in een land als Nederland aan de kaak stelt.

Erger is: de propaganda van de democratische presidentskandidaat Bill Clinton gedijt in dezelfde voedingsbodem als die van de Ku Klux Klan. Hij belooft Amerika het herstel van de 'good old religion' met als hoekstenen 'gezin en geloof'. Ouderwetse, fatsoenlijke Amerikanen gaan onder zijn leiding een nieuw tijdperk in, dat is het stramien waarop Clinton borduurt. Het is de homo-haters allemaal uit het hart gegrepen.

In dit klimaat van toenemende onverdraagzaamheid opereert het Nederlands Bureau voor Toerisme (NBT) met een actie om homoseksuelen naar ons land te lokken. Het Bureau heeft daartoe een advertentiecampagne gelanceerd, nadat onderzoek had geleerd dat deze mensen een interessante doelgroep vormen vanwege hun reislust en bovengemiddeld riant inkomenspositie. Met name Amsterdam wordt aangeprezen als homovriendelijke metropool met een bruisend nachtleven. Amsterdam probeert daarmee de kampioentitel 'Homohoofdstad van de wereld' in de wacht te slepen. Ten koste van San Francisco, waar de bloeiperiode voorbij lijkt.

Nederland staat vanouds bekend om zijn gastvrijheid tegenover minderheden. Maar ook om het efficiënte gezamenlijke optreden van koopman en dominee. De actie van het NBT is daarvan het nieuwste, wel zeer treffende voorbeeld. Laat ons hopen dat de

tolerantieprekende paradijsbelovers geen kat in de zak verkopen.

Dat de in het eigen land bedreigde gasten met hun goedgevulde portefeuilles veilig in Amsterdam over straat kunnen. Ook 's nachts.

Peter Hofstede



N^v/hN 1-8-92

Die leraar is homo

Ik ben een jongen van 16 jaar. Ik zit op school in Amsterdam en heb daar een probleem met een leraar Frans. Op zich vind ik Frans een leuk vak en ik ben er dan ook best goed in. Als ik een proefwerk terugkrijg, heb



ik vaak een mooi cijfer. Mijn leraar, een mager ventje met een sikje, slaat dan vaak als aanmoediging om zo door te gaan, zijn arm om me heen. Hij trekt mij dan tegen zich aan. Ik vind dit

heel vervelend. Die leraar is homo en ik vrees dat hij verliefd op mij is. Als ik wegga uit de klas aait hij me vaak over mijn haar en zegt: 'dag lieverd'. Toen ik jarig was en hij hoorde dat, liep hij op me af en zoende me. Ik schrok daar heel erg van en dacht erover na. Zo merkte ik dat die leraar wel meer rare dingen tegen mij deed, zoals dat 'dag' zeggen en mij steeds aanraken. Als hij me aanraakt of zo, doet hij dat maar heel kort. De klas heeft dus niets door. Niemand durf ik hiervan te vertellen en ik weet niet wat ik moet doen. Daarom hoop ik dat iemand mij kan helpen, wil die dan alsjeblieft reageren! Ik zit zo erg met dit probleem.

Een jongen van 16

Squaring Off on Gay Rights

Republican Assaults Remake Issue as Campaign 'Wedge'

By Jeffrey Schmalz

New York Times Service

HOUSTON — Homosexual issues, which for months were dismissed with winks and nods by Republicans as they talked of family values, have flared into the open at the party's national convention here and on the streets outside the Astrodome.

Beginning with a speech by Patrick J. Buchanan and continuing with remarks by others during the week, the party demonstrated that it would make its opposition to homosexual rights a major issue in the campaign, portraying Bill Clinton and the Democrats as wanting to give preferential treatment to gay men and women.

The Republican comments — coming after a strong endorsement of gay rights by Mr. Clinton during the primaries and by Democrats at their convention last month — mean that for the first time presidential candidates are engaging in open debate over sharply different views on gay rights and AIDS. They come as AIDS has made homosexuals a bigger political presence as a result of increased fund-raising and organization.

"It could be the wedge issue of this campaign," said William Schneider, a political analyst with the American Enterprise Institute.

"It's risky for the Republicans. They can't appear repressive. But polls show people are uncomfortable with it — they don't approve of it. The Democrats can't be perceived as promoting it. It's not clear how it's going to play out, because we've never had it in a presidential race like this before."

This year, unlike four years ago, representatives of gay-rights groups were not permitted to speak before the Republican platform committee. And unlike four years ago, the 1992 platform includes a passage referring to homosexuals: "We oppose efforts by the Democratic Party to include sexual preference as a protected minority receiving preferential status under civil rights statutes at the federal, state and local level."

Mr. Buchanan pointed out Monday night that Governor Robert P. Casey of Pennsylvania, who opposes abortion rights, had not been allowed to speak at the Democratic convention.

"He was told there was no place for him at the

podium. Yet a militant leader of the homosexual rights movement could rise at that convention and exult, 'Bill Clinton and Al Gore represent the most pro-lesbian and pro-gay ticket in history.' And so they do."

Mr. Buchanan went on to include homosexual rights in a list of negatives that he said Mr. Clinton would impose on the nation, along with abortion on demand and women in combat. "It's not the kind of change we can tolerate," he said, "in a nation that we still call God's country."

Homosexual rights groups, most of which have endorsed Mr. Clinton, responded with outrage, saying they had expected to be attacked, but not so blatantly or ferociously.

"This is the most explicitly anti-gay campaign we've ever seen," said Urvashi Vaid, the executive director of the National Gay and Lesbian Task Force.

"It's hateful. The party is saying, 'We don't want you.' We're the only ones left to attack. Communism is gone. There's too much support for women's issues. The Los Angeles riots make it impossible to attack blacks, and the party is wooing them anyway. That leaves us as the ones to beat on to divert attention from the economy and other failings."

In public comments Wednesday, Republican officials were cautious in their remarks on homosexual issues. But privately, top officials said they would hit the subject hard, portraying Mr. Clinton as an advocate for homosexuals. Campaign aides said radio ads were being considered that would run only in the South and would portray a Clinton victory as a guarantee of more homosexual teachers in the schools.

The campaign officials contended, however, that George Bush was not anti-homosexual, that he merely opposed giving gay men and lesbians special treatment. They pointed out that he had signed legislation ordering a federal study of hate crimes, including attacks on homosexuals, the first time a federal law had extended civil rights on the basis of sexual orientation.

Mr. Clinton has been more outspoken on such issues than previous Democratic presidential candidates, in part because he grew up at a time when gay people were becoming more candid about their sexual orientation.

COC roept hulp kardinaal in

Van onze redactie binnenland
AMSTERDAM — Het COC en het Landelijk Koördinatiepunt Groepen Kerk en Homoseksualiteit (LKP) vragen kardinaal dr. A.J. Simonis zijn invloed aan te wenden voor een andere houding van het Vaticaan tegenover homoseksualiteit. Aanleiding voor dit verzoek is het recente document waarin het Vaticaan de bisschoppen toestemming geeft tot discriminatie van homo's.

Het COC en het LKP schrijven in een open brief aan Simonis het "al erg genoeg" te vinden, dat de Rooms-Katholieke Kerk op theologische gronden homoseksualiteit omschrijft als een afwijking. Maar het is "volstrekt onaanvaardbaar" dat het Vaticaan oproept tot "regelrechte discriminatie en schending van de mensenrechten" en van bisschoppen verlangt dat zij anti-discriminatie-wetgeving tegengaan.

Directeur A. van Kooten Nierkerk van het COC rekent er niet op dat Simonis gehoor zal geven aan het verzoek van haar organisatie. Maar nadat diverse leden van hun grote zorgen blijk hadden gegeven, besloten de besturen van het COC en het LKP de brief te sturen als signaal dat het Vaticaanse document niet door de beugel kan. Het COC en het LKP beraden zich nog over andere acties.

N.V.N.I.-8-97

KOV veroordeelt VK publicatie Vaticaan over homoseksuelen

Van onze verslaggever

AMSTERDAM — De Katholieke Onderwijs Vakorganisatie (KOV) wijst een recente publicatie van de Vaticaanse Congregatie voor de Geloofsleer, onder leiding van kardinaal Ratzinger, over homoseksualiteit fel af. De KOV met 37 duizend leden is teleurgesteld over 'de enorme kloof tussen het denken over homoseksualiteit van de Congregatie voor de Geloofsleer en de gegroeide verhoudingen in Nederland'.

De bond veroordeelt onomwonden de door de congregatie bepleite ongelijke behandeling van homo's en hetero's in het onderwijs. Dit blijkt uit een commentaar van het bestuur van de KOV in het Katholieke Schoolblad KS.

'Vandaag is ook in het katholiek onderwijs een homoseksuele leerkracht die met een vriend of vriendin samenwoont, geen uitzondering en problemen daaromtrent ontstaan er zelden', zo schrijft het bestuur. De KOV keurt het 'persoonlijk leed' dat de brief aanricht bij 'hen die een sterke band hebben met de katholieke gemeenschap' af. De KOV neemt zich voor verder te werken aan 'de totstandkoming van een Wet Gelijke Behandeling zonder uitzonderingen, ook voor het katholiek onderwijs'.

De vakbond vreest verder dat het onvervreemdbaar recht van een persoon om zijn eigen persoonlijkheid te ontwikkelen, door de publicatie geweld wordt aangedaan. Daarom zal de KOV stappen ondernemen bij de Wereldunie voor Katholiek Onderwijs (UMEC), die onlangs besloot discriminatie op grond van seksuele geaardheid te zullen bestrijden.

De KOV zal samen met UMEC 'deze problematiek in de contacten met het Vaticaan hoog op haar agenda zetten omdat discriminatie niet een schijn van rechtvaardigheid gegeven mag worden met een beroep op theologische argumenten', aldus de KOV.

Trouw VRIJDAG 14 AUGUSTUS 1992

Aartsbisschop in VS negeert Vaticaanse homo-document

SAN FRANCISCO (KAP) — Aartsbisschop John Quinn van San Francisco voelt zich niet gebonden aan het recente document van het Vaticaan waarin bisschoppen worden opgeroepen gelijkberechtiging van hetero- en homoseksuelen in onder meer het onderwijs en de krijgsmacht te bestrijden.

Quinn ziet het document als „informatie hulp” voor bisschoppen die op het gebied van de „publieke wetgeving” behoefte hebben aan steun, maar hij laat zich leiden door een document van het Vaticaan uit 1988 waarin het aan de bisschoppen zelf wordt overgelaten hun standpunt over gelijke rechten van hetero- en homoseksuelen te bepalen.

Tijdens zijn jaarlijkse mis voor aids-patiënten in een kerk in de overwegend door homoseksuelen bewoonde wijk Castor in San Francisco zei Quinn dat hij zal blijven opkomen voor de rechten van homoseksuelen. Hij sprak openlijk zijn droefenis uit over het leed dat „zovelen door het Vaticaanse document hebben ervaren”.

Mgr. Quinn herinnerde eraan dat de Amerikaanse bisschoppen al vele jaren pleiten voor gelijke rechten van hetero- en homoseksuelen op de woningmarkt en in het bedrijfsleven.

De aartsbisschop voegde eraantoe dat hij de leer van de kerk op het gebied van huwelijk en gezin zal blijven verdedigen, waarin onderscheid wordt gemaakt tussen de (getolereerde) homoseksuele geaardheid en de (afgewezen) homoseksuele leefwijze. „Maar in het bijzonder wil ik eraan herinneren dat het uiteindelijk om drie dingen gaat, namelijk om geloof, hoop en liefde en dat de belangrijkste van de drie de liefde is.”

De voorzitter van de Amerikaanse vereniging van homoseksuelen Dignity, Kevin Calegari, heeft aangekondigd dat zijn organisatie tijdens de najaarsvergadering van de Amerikaanse bisschoppenconferentie tegen het document zal demonstreren. Alle pastores in de VS zullen bovendien van het „discriminerende gedrag” van het Vaticaan op de hoogte worden gesteld.

Aartsbisschop Daniel E. Pilecky, voorzitter van de bisschoppenconferentie, heeft in een reactie op het homo-document gezegd dat de Amerikaanse bisschoppen zich ervoor blijven inspannen een einde te maken aan de niet gerechtvaardigde discriminatie van homoseksuelen. Maar het Vaticaanse document wijst er zijns inziens terecht op dat „sommige wetten meer ertoe neigen homoseksueel gedrag te legitimeren dan fundamentele rechten van de burgers te beschermen”.

Amsterdam is een paradijs voor homo's en hengelaars

Amsterdam, the gay capital of Europe.

De afgelopen weken hebben de Amsterdamse VVV, het Nederlands Bureau voor Toerisme en Martinair in eendrachtige samenwerking in de grote Amerikaanse homobladen alles gedaan om Amsterdam als het roze paradijs op aarde aantrekkelijk te maken voor toeristen. *Come to Holland, we speak your language* luidde de boodschap. Waarmee niet alleen het grote aantal voor homo's leuke kroegen werd bedoeld, maar ook de tolerantie en het relaxte straatleven in de hoofdstad. De campagne is inmiddels opgevalen in de Amerikaanse media. De *New York Times* wijdde er deze week een artikel aan. Herman ter Balkt van de Amsterdamse VVV is een van de initiatiefnemers van de actie. Waarom juist Amerikaanse homo's? 'Omdat het een aantrekkelijke doelgroep is. Uit onderzoek is gebleken dat homoseksuelen daar een relatief hoog inkomen hebben, goed opgeleid zijn en vaak op vakantie gaan. Europa is bij hen favoriet, en ze hebben veel interesse in kunst en uitgaan. Nou, Amsterdam heeft wat dat betreft alles in huis. Overdag naar Rembrandt en Van Gogh en 's avonds de kroegen in.'

In de advertentie wordt haast zalvend gesproken over de tolerantie in Amsterdam. Over *people who respect your choices*. Ter Balkt: 'Amsterdam is, denk ik, de meest open stad die je je wat dat betreft kunt voorstellen. Maar in de advertenties prijzen we ook andere dingen van Nederland en Amsterdam aan. Daarom staan er ook tekeningen bij van de Magere Brug, van zwaantjes in de gracht en van twee mannen.'

Wat doen die mannen?

'Nou niets, maar de tekening suggereert dat er een mooie band tussen die twee bestaat.'

Over de eerste respons op de campagne is nog niet veel te zeggen. Die zal pas over een paar maanden te meten zijn. Niet iedere homo, hoe rijk of goed opgeleid ook, pakt na zo'n vrolijke advertentie meteen zijn koffer. Zijn ze eenmaal in Amsterdam dan liggen er bij het VVV overigens geen speciale gay-informatiepakketten klaar.

Het kantoor heeft nog geen speciaal roze hoekje. 'Nee, dat is ook niet echt nodig, denk ik. Er zijn zoveel gespecialiseerde gidsen, die hebben ze vast allemaal wel bij zich. Maar desgevraagd verstrekken wij alle mogelijke informatie, dat spreekt.'

De VVV gaat voorlopig nog even door met het werven onder reislustige homo's. In het beleidsplan 1993 is opgenomen dat volgend jaar een aantal journalisten van Amerikaanse homobladen op uitnodiging van de VVV en een paar bedrijven naar Amsterdam komen. Dat levert naar verwachting dan weer artikelen op, die reis- en andere lust moeten opwekken.

Een keer eerder heeft de VVV zich op een speciale doelgroep gericht. Dat was vijf jaar geleden, toen een campagne werd gevoerd onder Amerikaanse hengelsportliefhebbers. Een visdeskundige had bedacht dat in de Amsterdamse wateren grote snoeken rondzwommen. Die actie werd overigens geen succes. Hengelaars willen niet naar een grote stad. Die willen naar een dorpsherberg. De grote snoek kan wellicht opnieuw van stal gehaald worden. Daar zijn vast meer liefhebbers voor.

(Hein Janssen)

(Van een onzer rechtbankverslaggeefsters)

ZWOLLE - Omdat hij ervan wordt verdacht in zijn voormalige functie als groepsleider bij het jeugdhulpverleningsinstituut de Ambelt ontucht te hebben gepleegd met drie minderjarige ex-pupillen, is tegen de 35-jarige Zwollenaar A.M.G. van D. twee jaar gevangenisstraf gevorderd. De vermeende ontucht gebeurde in het begin van de jaren tachtig.

Met een van de meisjes, degenen die vorig jaar de zaak aan het rollen heeft gebracht, zou Van D. meermalen geslachts-gemeenschap hebben gehad.

Wegens ontucht met minderjarige pupillen ZC 14/8 Celstraf gevorderd tegen Zwolse groepsleider

Dat gaf de ex-groepsleider toe. In tegenstelling tot de ontuchtige handelingen die hij in de met andere (minderjarige) meisjes van het tehuis zou hebben gepleegd. Van D. ontkende iedere intieme aanraking van een van hen. Pas vorig jaar deed een slachtoffer aangifte. Dit nadat ze allerlei problemen kreeg toen ze, na jarenlang in tehuizen te hebben verbleven, zelfstandig ging wonen. Volgens Van D. is er in de situatie met dit meisje, dat toen

vijftien jaar was, sprake geweest van een wederzijds gebeuren, zelfs van een liefdesrelatie. Toen zij op 16-jarige leeftijd verhuisde naar een fashuis in Zwolle en Van D. daar later ook weer als groepsleider kwam werken, zou het meisje zelf de contacten met hem weer hebben aangehaald. Ook kwam zij bij de Zwollenaar en zijn ex-vrouw thuis en paste ze op het dochtertje van beiden. Volgens districtspsychiater dr. Dam was verdachte ver-

slaafd aan zijn werk; orthopedagogisch centrum de Ambelt, waar hij zeventien jaar werkte, was zijn thuis, zijn vastigheid.

Schokreactie

Het weggaan daar (vorig jaar werd Van D. op eigen verzoek ontslagen), bracht een enorme schokreactie teweeg. Volgens Dr. Dam moet de Zwollenaar licht verminderd toerekeningsvatbaar worden verklaard.

Volgens officier van justitie mr. A.C. Steenbeek is er nooit sprake geweest van een gelijkwaardige relatie tussen Van D. en zijn slachtoffers en heeft hij misbruik gemaakt van zijn machtspositie. Over diens excuus dat hij toen nog onbekend was met incestproblematiek, reageerde de openbare aanklager: 'als we dat excuus accpteren, leven we in een omgekeerde wereld'. Voor het voorstel van de reclassering om Van D. deel te laten nemen aan een 'dader-

UN

8 VRIJDAG 31 JULI 1992

Poging tot ontucht Houten

(Van een onzer verslaggeefsters)
HOUTEN - De Houtense rijkspolitie vermoedt dat een zevenjarig jongetje uit deze plaats gisteravond het slachtoffer is geworden van een poging tot ontucht. Het jongetje, J.B. uit Houten, werd door een oudere onverzorgde man in de bosjes getrokken bij een grasveld nabij de straat Tiendhoeve. Hij was daar met een ander kind aan het voetballen.

De jongen schopte de man tussen de benen en wist zich daarna los te rukken. Een onbekende voorbijganger die het hullende slachtoffer zag rennen, heeft zich over hem ontfermd en naar huis gebracht. Een buurtonderzoek van de politie heeft gisteravond niets opgeleverd.

De politie van Houten probeert nu uit te zoeken of zich in Houten meerdere gevallen hebben afgespeeld. Agenten zijn op zoek naar de voorbijganger en het kind met wie de jongen gisteren heeft gespeeld.

Kinderlokker in Julianapark

UTRECHT - Twee jongetjes van 7 en 8 jaar zijn vrijdagavond door een man in het Julianapark in Utrecht in de bosjes gelokt voor 'ontuchtige handelingen'. De jongens vertelden dat aan een vrouw die in het park een tent aan het opzetten was en aan een echtpaar op een bankje, maar die geloofden het verhaal niet. Nadat de jongens thuis hun verhaal gedaan hadden, stapten de ouders naar de politie.

Om de mogelijke dader (zwart krullend haar, zwarte spijkerbroek, zwart t-shirt met groene strepen, bruine schoenen met zwarte veters) te identificeren vraagt de politie getuigen.

UN 27/7

Twee jaar cel voor ontucht ZC 20/8

Groepsleider moet zitten

(Van onze rechtbankverslaggeefster)

ZWOLLE - De 35-jarige A.M.G. van D. uit Zwolle, voormalig groepsleider van jeugdhulpverleningsinstituut De Ambelt, is overeenkomstig de eis, veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf.

De Zwolse rechtbank acht bewezen dat Van D. in de beginjaren tachtig ontucht heeft gepleegd met drie (minderjarige) meisjes uit zijn groep. Eén van de slachtoffers deed pas vorig jaar aangifte, nadat zij geestelijk problemen ondervond toen zij zelfstandig wilde gaan wonen.

Van D. heeft steeds volgehouden dat het met dit meisje ging om een wederzijdse relatie. Zij zou steeds weer opnieuw contact met de Zwollenaar hebben gezocht. De ontucht met twee andere pupillen heeft Van D. ontkend.

Vorig jaar werd de groepsleider, na zeventien jaren dienstverband, op eigen verzoek ontslagen bij de Ambelt.

project' in plaats van een zittingstraf, achtte de officier de zaak veel ernstig.

'Doordat dit zich jarenlang heeft afgespeeld in een instituut dat zeer goed bekend staat, heeft verdachte veel maatschappelijke onrust veroorzaakt'.

Raadvrouw mr. S.G. Volbeda bepleitte vrijspraak voor de ontucht die haar cliënt met de twee andere pupillen wordt verweten wegens gebrek aan bewijs.

Zij wees erop dat Van D. al behoorlijk is gestraft doordat hij zijn baan kwijt is geraakt en in een zware psychische crisis verzeild is geraakt. 'Hij toont oprecht berouw; hij heeft zelf inzicht gekregen'.

Uitspraak 27 augustus

Nunspeter ZC 24/8 aangehouden na ontucht

NUNSPEET - De politie van Nunspeet heeft vanmorgen de 34-jarige D.B. uit Nunspeet aangehouden op verdenking van ontucht met meerdere meisjes. De politie wil in contact komen met mogelijk slachtoffers. De informatie wordt vertrouwelijk behandeld.

Mannelijke oppas aangehouden ZC 7/8 wegens ontucht

SITTARD (ANP) - De politie heeft een 46-jarige vrijwilliger van de oppascentrale van de Stichting Sociaal-pedagogische Zorg uit Sittard aangehouden.

De man wordt ervan verdacht dat hij in zijn woning in Geleen meerdere malen ontucht heeft gepleegd met twee minderjarige jongens, veertien en negen jaar oud uit Sittard, van wie er één geestelijk en de ander lichamelijk gehandicapt is. Een woordvoerder van de Maastrichtse justitie deelde gistermiddag mee dat de man is aangehouden, nadat familieleden van de jongens bij de centrale hadden geklaagd. De man heeft inmiddels een bekentenis afgelegd.

Mede door zijn coöperatieve opstelling bij het onderzoek, is hij na het opmaken van proces-verbaal weer in vrijheid gesteld. Op grond van de uitkomsten van begeleiding door het Riagg en bevindingen van onder meer de reclassering zal de justitie in het najaar bekijken of de man al dan niet voor de rechter moet verschijnen.

IJsselsteinse UN 1/8 aangerand door groep jongens

(Van een onzer verslaggevers)

IJSSELSTEIN - Een 14-jarige inwoner van IJsselstein is gisterochtend op de Groenedijk in haar woonplaats aangerand door drie onbekend gebleven jongemannen. Het meisje reed omstreeks half tien over de Groenedijk toen ze tot stoppen werd gedwongen door de drie daders. Ze wilde er vandoor gaan, maar werd door de jongens tegen de grond gewerkt. Het meisje werd daarna geschopt en geslagen. Ook werd ze in het gezicht getrap.

De politie van IJsselstein neemt de zaak hoog op en wil daarom graag in contact komen met de fietser die volgens het slachtoffer op het moment van de mishandeling voorbij kwam.

Man bekent ontucht met UN 1/8 zevenjarig jongetje

VENLO (ANP) - Een 41-jarige man uit Baarlo is door de gemeentepolitie van Venlo gearresteerd op grond van vrijheidsberoving van en het plegen van ontucht met jongetje van zeven jaar. De verdachte heeft inmiddels bekend afgelopen vrijdag het kind te hebben meegenomen naar zijn huis en daar ontucht te hebben gepleegd.

De politie verdenkt de man ervan meer minderjarige kinderen uit Venlo en omgeving naar zijn huis te hebben gelokt. De zevenjarige jongen werd vrijdagmiddag door de man meegenomen. Aan de hand van getuigenverklaringen stuitte de politie op de man uit Baarlo. De jongen werd vrijdagavond in de woning van de verdachte ontdekt.

4 HAAGSCHE COURANT
VRIJDAG 7 AUGUSTUS 1992 **

Oppasser van centrale UN 5/8 opgepakt voor ontucht

SITTARD - Een 46-jarige vrijwilliger van een oppascentrale uit Sittard is aangehouden vanwege ontucht met twee jongens van veertien en negen, de een geestelijk, de ander lichamelijk gehandicapt. De man, die heeft bekend, is 'mede door zijn coöperatieve opstelling' weer in vrijheid gesteld. De familie van één van de jongens heeft een klacht ingediend tegen de invrijheidstelling.

Vijftien maanden voor verkrachten schoonzus

(Van een onzer verslaggevers)

UTRECHT - De Utrechtse rechtbank heeft gisteren de 36-jarige Utrechtse A.E. wegens verkrachting van zijn 16-jarige schoonzus veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden waarvan drie maanden voorwaardelijk. De straf was over-

eenkomstig de eis van de officier van justitie. Tussen 1 en 5 maart vergreep E. zich enkele malen aan zijn schoonzusje toen zij bij hem thuis op zijn twee kinderen paste en zijn echtgenote aan het werk was. Twee keer had hij geslachts-gemeenschap weten af te dwingen.

Op de zitting ontkende E. de beschuldiging, maar het schoonzusje bleef ook tegenover de rechters volhouden dat E. haar had misbruikt.

De rechtbank vond de verkrachtingen bewezen en zei dat E. de lichamelijke integriteit van zijn schoonzusje op ernstige wijze had aangetast en de familiale verhoudingen flink had verstoord.

UN 5/8

4 HAAGSCHE COURANT
DINSDAG 11 AUGUSTUS 1992

Gedode peuter ook door man misbruikt

Echt - De 21-jarige man uit Echt en diens 20-jarige vriendin, die zijn aangehouden wegens hun betrokkenheid bij de dood van een peuter, zouden het 2,5-jarige jongetje hebben gedood na eerst ontucht met hem te hebben gepleegd. Tot nu toe dacht de politie dat alleen de man de peuter had mishandeld en dat de vrouw ontucht met het kind had gepleegd. Het kind overleed vorige week in een ziekenhuis. Hij was 26 juli door zijn ouders voor de duur van hun vakantie aan het tweetal uit Echt toevertrouwd.

N^v/h N 11-8-92

5

Ook ontucht met peuter

ECHT - De 21-jarige A.H. en zijn één jaar jongere vriendin S.S. uit het Limburgse Echt, die vorige week werden aangehouden wegens hun betrokkenheid bij de dood van een peuter, worden er nu beiden van verdacht het 2,5-jarige jongetje te hebben gedood na eerst ontucht met hem te hebben gepleegd.

Tot nu toe ging de politie ervan uit dat de man de peuter ernstig had mishandeld en dat de vrouw ontucht met het kind had gepleegd.

De peuter overleed een week geleden in het ziekenhuis te Sittard. Hij was door zijn ouders voor de duur van hun vakantie aan het tweetal uit Echt toevertrouwd, nadat de man had aangeboden op het jongetje te passen.

AC 19/8
Voorwaardelijke celstraf geëist voor ontucht met kleindochter

ALKMAAR/EGMOND AAN ZEE - Wegens ontucht is gisteren tegen de 68-jarige J.M. uit Egmond aan Zee zes maanden voorwaardelijke gevangenisstraf geëist met aftrek van zes dagen voorarrest. M. gaf toe dat hij van oktober 1984 tot december 1986 ontucht heeft gepleegd met zijn in 1974 geboren kleindochter.

De verdachte kreeg bij de Alkmaarse rechtbank te verstaan dat dit soort gedrag bij de slachtoffers diepe sporen nalaat. Bij de eis hield de officier rekening met het feit dat alles zich lang geleden heeft afgespeeld. Ook woog mee dat de verdachte in een civiele procedure nog een forse schadeclaim wacht.

Volgens advocaat R. Krijger heeft M. bijzonder veel spijt. De advocaat: „Het is een tragische zaak waar de hele familie bij is betrokken.“ Krijger deelt de mening van de officier dat het strafrecht onvoldoende is toegerust om dit soort wonden te helen. De uitspraak is op 1 september.

Celstraf geëist wegens ontucht met jongens

(Van een onzer rechtbankverslaggeefsters)

ZWOLLE/LELYSTAD - Wegens ontucht met jongens hoorde de 27-jarige J.B.B., zonder vaste woon- of verblijfplaats, voor de Zwolse rechtbank 24 maanden cel tegen zich eisen waarvan acht maanden voorwaardelijk.

B., verblijvend in het Huis van Bewaring in Hoogeveen, wordt verdacht van ontucht met drie minderjarige jongens in Lelystad-Haven van april 1989 tot en met augustus vorig jaar.

Met één jongen, toen 12 jaar, had B. een relatie van negen maanden waarbij ook anaal contact plaats had. In de zomer van 1990 had hij gemiddeld tweemaal in de week seks met het tweede slachtoffer, toen 15 jaar. Regelmatig contact, maar slechts één keer seks, had verdachte met een knaap van toen 13 jaar. B., volgens districtopsychiater dr. Dam 'een 27-jarige puber', zou zijn geschrokken van de gevolgen die de slachtoffers hebben onderzocht.

Als het aan de officier van justitie ligt, moet B. zich houden aan de aanwijzingen van de reclassering, ook als dat behandeling betekent en mag hij niet terugkeren naar Lelystad-Haven gezien de verhitte gemeenderen aldaar.

De strafzaak tegen R. van B.(30), eveneens uit Lelystad, die met vijf minderjarige jongens ontucht zou hebben gepleegd, werd aangehouden tot 30 september. Dit om testresultaten af te wachten die moeten leiden tot opname Van B. in kliniek Groot Batelaar.

Wegens ontucht

Drie jaar cel geëist tegen sportleraar

ZWOLLE (ANP) - Voor het plegen van ontucht met twee leerlingen van een sport-school in Lelystad is voor de rechtbank in Zwolle drie jaar gevangenisstraf geëist tegen de 44-jarige ex-leraar van die school J.C.E.P.

De verdachte kende als leraar in zelfverdedigingstechnieken veel jongens. Enkelen van hen kwamen bij hem over de vloer. Met een 14-jarige zou het tweemaal tot seksuele handelingen zijn gekomen. Anaal contact wordt door de verdachte ontkend. P. zou toen hij met de jongen 'standjes nabootste', video-opnamen hebben gemaakt. Van het tweede slachtoffer, toen 15 jaar, werden naaktfoto's aangetroffen bij huiszoeking.

Zwaar tilde officier van justitie mr. C.J. Hofman-Bijl aan het feit dat de minderjarige jongens geen kans hebben gekregen zich seksueel normaal te ontwikkelen en nog jaren last zullen hebben van hun ervaringen.

P. zelf toonde zich geschokt over de verklaringen van beide jongens, die hen volgens de verdachte door anderen in de mond gelegd zouden zijn. Het zou volgens hem veel minder vaak tot seksuele handelingen zijn gekomen dan de jongens beweren.

Zijn raadsman mr. Pover bepleitte ontslag van rechtsvervolging en/of vrijspraak wegens gebrek aan bewijs. Uitspraak 27 augustus.

18-8-92
Nieuwsblad van het Noorden

Sex met kind: 1,5 jaar cel

LEEUWARDEN - Het gerechtshof in Leeuwarden heeft vandaag een 54-jarige Veendammer veroordeeld tot een gevangenisstraf van anderhalf jaar met aftrek van voorarrest wegens jarenlang seksueel misbruik van zijn stiefdochter. Tegen hem was vier jaar cel geëist. De rechtbank in Groningen veroordeelde de man vorig jaar tot twee jaar cel, een uitspraak waartegen het openbaar ministerie in beroep ging.

De Veendammer heeft steeds ontkend zijn nu 13-jarige stiefdochter te hebben misbruikt tussen haar vijfde en elfde jaar. Tijdens de behandeling van de zaak voor het Leeuwarder hof uitte raadsman mr. W. Ganzeboom ernstige kritiek op de rechercheur van de gemeentepolitie in Veendam, die het slachtoffer in eerste instantie had gehoord. De advocaat meent dat deze politiemans, door zijn sterke vertrouwensband met het meisje, een sfeer heeft geschapen waarin het kind niet meer op eerdere uitspraken kon terugkomen. Hij bepleitte vrijspraak.

ZC 21/8
Ongewoon snelle veroordeling voor ontuchtige Doornspijker

(Van onze rechtbankverslaggeefster)

ZWOLLE - Tegen de gewoonte in heeft de Zwolse rechtbank donderdag direct uitspraak gedaan in de ontuchtzaak tegen de 29-jarige T.P. uit Doornspijk. De man heeft in mei 1991 in zijn woonplaats ontucht gepleegd met een minderjarig jongetje en meisje en dat in de gemeente Elburg in augustus nog eens geprobeerd met twee meisjes. Toen bleef het bij een poging omdat de meisjes hun rok niet omhoog wilden doen.

Drie keer verscheen P. voor de rechtbank. In november mocht hij naar het Evangelisch Opvangcentrum De Schuilplaats in Olde-

broek. Verliefdheid op een volwassen medebewoonster bracht hem er daar toe opnieuw op twee (buur)kinderen af te stappen van vier en zes jaar en hen ontuchtige voorstellen te doen. In mei van dit jaar dreigde dit weer te gebeuren met een vierjarig dochtertje van een groepsleider. Officier van justitie mr. I.A. Vermeulen eiste twaalf maanden celstraf waarvan de helft voorwaardelijk. Met het voorarrest van 109 dagen zou P. dan nog 71 dagen hebben te gaan, die de officier omgezet had willen zien in dienstverlening. Daarnaast stelde zij reclasseringsbegeleiding voor. Met dat laatste ging de rechtbank mee. Verder werd besloten tot een onvoorwaardelijke zitsstraf gelijk aan het voorarrest.

Verdacht van plegen van ontucht

HC 21
Den Haag - De Haagse gemeentepolitie heeft afgelopen woensdag een 36-jarige Hagenaar aangehouden. De man wordt ervan verdacht meerdere malen ontucht te hebben gepleegd met een 12-jarige jongen. De ouders van de jongen hebben aangifte gedaan, waarna deze jongen is verhoord. De man is in verzekering gesteld en wordt vandaag voorgeleid aan de officier van justitie. De verdachte ontkent de beschuldiging. Hij zegt wel veel contacten te hebben met jeugdigen. Volgens de politie is niet gebleken dat de man met andere kinderen strafbare handelingen zou hebben gepleegd.

Celstraf geëist na ontucht

ARNHEM - De officier van justitie bij de rechtbank in Arnhem, mr. J. Rijkers, heeft vrijdag een gevangenisstraf van één jaar geëist tegen de 41-jarige R.W.J. T uit Brummen. T. zou als groepsleider jarenlang ontucht hebben gepleegd met drie zwakbegaafde pupillen van het gezinsvervangend tehuis "De Zeeg" in Arnhem. De man is intussen ontslagen bij het tehuis. T. ontkende voor de rechtbank alle beschuldigingen. Volgens de ex-groepsleider zijn de verhalen van de drie over ontucht een uitlaatklep geweest voor hun seksuele fantasieën.

N^v/h N 29-8-92

Kinderlokker zit achter de tralies

Een 24-jarige jongeman verdacht van het weglokken van een kind, hij is niet de enige

ANTWERPEN — De opsporingsdienst van de politie in de regio zuid is erin geslaagd de 24-jarige Ronny T. uit Antwerpen, achter slot en grendel te zetten. De man wordt ervan verdacht op 31 juli omstreeks 14.30 u. in het park Hof Van Mols een 9-jarig meisje te hebben megelokt.

Hij bracht het kind naar een appartement, waar het in een onbewaakt moment ongedeerd is kunnen gaan lopen. Vanzelfsprekend wordt door de speurders ten gronde uitgediept of de man iets te

maken heeft met de verdwijning van de negenjarige Isolde op de Gentse Feesten op 26 juli. Dat blijkt niet meteen het geval: de Gentse ontvoerder zou een oudere man zijn, de man die nu werd opgepakt komt dus niet overeen

met dat signalement. Isolde werd enkele uren na haar verdwijning van de kermis op de Gentse Feesten op de parking van een benzinstation langs de E17 autosnelweg Antwerpen-Gent in Kruikeke ongedeerd losgelaten. Uit de verklaringen van het meisje maakten de onderzoekers op dat de dader zijn slachtoffer wellicht meegenomen heeft naar een villa met een grote poort in het Antwerpse. Het meisje zag van onder de deken op de achterbank van de auto van haar «ontvoerder» dat ze vóór haar vrijlating tweemaal door een tunnel reed. Het zou daarbij volgens de speurders o.m. om de Kennedy-tunnel gaan. In de rand van die specifieke

zaak werd bekend dat de zedensectie van de BOB en de jeugdbrigade van de politie al gedurende enkele weken met een man «in hun maag zitten» die al verscheidene meisjes van minder dan 10 jaar voor minder dan 24 u. van hun vrijheid beroofde.

” Jongere en oudere man ”

Sommige van die kinderen zijn zelfs seksueel misbruikt. Het is duidelijk dat dit pervers individu vrij willekeurig te werk gaat. Hij kiest zijn weerloze

slachtoffers blijkbaar enkel op basis van het gemak om ze mee te nemen. Bij Isolde was dat zeker het geval; het kind liep na een ruzie met haar ouders boos weg en was dus alleen op pad. De verdwijningen gebeurden ook steeds in de nabijheid van kermissen of gelijkaardige feesten. De arrestatie van Ronny T. lijkt in het licht van dit breder onderzoek een dood spoor te zijn. Bij politie en rijkswacht circuleert het signalement van een jongere en een oudere man. Het zou de oudere man zijn die, naar verluidt, erg slim te werk gaat en nog steeds vrij rondloopt, en die de grote boosdoener is. — DGK

Newsgirl raped at knifepoint

A 15-year-old girl was raped at knifepoint by a masked man as she began her newspaper round near her home early yesterday morning. The girl was threatened with a Stanley knife as she walked near a railway line in Laindon, near Basildon, Essex, and forced into a deserted underpass.

Politie zoekt kinderlokker

HEERHUGOWAARD — Enkele jongens, van tien tot twaalf jaar, zijn gisteravond om acht uur benaderd door een kinderlokker in de omgeving van het Raadhuisplein in Heerhugowaard. Een oudere man, onge-

veer 65 jaar, belofde de jongens honderd gulden als ze met hem megingen. De jongelui gingen niet in op dit aanbod, maar meldden het bij hun ouders. De politie zocht tevergeefs de omgeving af naar de man. Deze reed op een rode scooter, met voorop een wit mandje. Hij droeg een rode helm.

Inspectie onderzoekt seksueel misbruik in jeugdhulpverlening

Van onze verslaggever
AMSTERDAM — De Inspectie Jeugdhulpverlening is een onderzoek begonnen naar seksueel misbruik van jongeren door hulpverleners. Bij 43 jeugdtehuizen zijn de afgelopen drie jaar gevallen van seksueel misbruik gemeld. Dat blijkt uit een enquête van de inspectie onder 314 instellingen. De inspectie heeft vorig jaar onderzocht wat instellingen voor jeugdhulp deden aan het voorkomen van seksueel misbruik door hulpverleners. Van de instellingen zei 94 procent er wel aandacht aan te besteden, maar had 90 procent geen preventief beleid op papier. Met de uitkomsten als richtsnoer is de inspectie dit jaar begonnen met werkbezoeken aan jeugdtehuizen. Uit het jaarverslag van de inspectie over 1991 blijkt dat op 1 januari van dit jaar 1097 jongeren op een wachtlijst stonden voor opname in een thuis. In de tehuizen waren 7419 jongeren opgenomen.

Onderzoek seksueel misbruik jeugdhulp

RIJSWIJK, 5 AUG. De Inspectie Jeugdhulpverlening is begonnen met een onderzoek naar de preventie van seksueel misbruik door hulpverleners in instellingen in deze sector. Uit een enquête is gebleken dat bij 43 van de 314 ondervraagde instellingen meldingen van een dergelijk feit zijn geweest. Dat staat in het jaarverslag 1991 van de Inspectie Jeugdhulpverlening. Het onderzoek bestaat uit een reeks van werkbezoeken aan de instellingen.

Meisjes verkracht in Tropicana

ROTTERDAM — Drie meisjes van 16, 18 en 21 jaar hebben bij de Rotterdamse politie aangifte gedaan zaterdagavond tijdens een feest in zwemparadijs Tropicana aan de Maasboulevard sexueel te zijn misbruikt. Op het feest waren 1500 tot 1700 mensen aanwezig, maar volgens de politie greep niemand in toen een aantal mannen zich aan de meisjes vergreep. "Het gebeurde ten overstaan van velen," zegt politiewoordvoerder G. de Jong. "We nemen dit heel hoog op. Dit is een misdraging, die alle perken te buiten gaat." De Rotterdamse Jeugd- en Zedenpolitie stelt een onderzoek in.

Verkrachting tijdens massaal zwemfeest

ROTTERDAM, 31 AUG. Tijdens een feest in het zwembad Tropicana in Rotterdam hebben tien tot vijftien jongeren zaterdagavond drie meisjes van 16, 18 en 21 jaar verkracht. Dat heeft een woordvoerder van de Rotterdamse politie meegedeeld. De 'swim and dance party' in Tropicana werd door 1.500 mensen bijgewoond. Volgens de politie, die om tien uur gewaarschuwd werd door de afdeling interne beveiliging van het zwembad, vergrepen de jongeren zich ten overstaan van vele bezoekers aan de meisjes. Niemand heeft ingegrepen, aldus de woordvoerder. Er zijn nog geen aanhoudingen verricht.

Seksueel misbruik van mannen en jongens nog een miskend probleem

Niet alleen meisjes zijn slachtoffer van seksueel misbruik; ook jongens. De cijfers liegen er niet om. Tenminste 140.000 Nederlandse jongens en mannen waren al eens het slachtoffer van een zedendelict.

DOOR HANS VAN ALPHEN

HC 26

Amsterdam – Een meisje dat wordt misbruikt door een man is zielig. Maar een jongen die wordt verkracht door een vrouw boft. Zó ongeveer ligt de problematiek rond jongens en mannen die zijn misbruikt. De cijfers liegen er niet om. Volgens een voorzichtige schatting is van de zeven miljoen jongens en mannen die Nederland telt twee procent ooit slachtoffer geweest van een zedendelict; een aantal van 140.000. Maar volgens psychiater Ron van Outsem (29), die er onderzoek naar deed, is een aantal van 280.000 mannelijke slachtoffers een veel realere schatting. „Wanneer men een leeftijds grens hanteert van tien jaar, ontlopen de aantallen seksueel misbruikte jongens en meisjes elkaar in het geheel niet. Eén op één”, zegt hij. „Over de aard, ernst en omvang van seksueel geweld tegen meisjes en vrouwen is de laatste vijftien jaar veel bekend geworden. Over seksueel misbruik van jongens weten wij veel minder. Daar is in Nederland nauwelijks onderzoek naar gedaan. Voor de meeste hulpverleners is seksueel misbruik van jongens een onbekend verschijnsel”. Tot dusverre dacht de hulpverlening bij seksuele delicten enkel aan vrouwelijke slachtoffers. Dat ouders, broers en zussen, ooms en tantes, vrienden van de familie, mensen uit de buurt en babysitters zich ook weleens kunnen vergrijpen aan

jongens leek tot voor kort bij niemand op te komen. „Onderzoek heeft al eens aangetoond dat misbruikte jongens pas ontdekt worden als ze zussen hebben die seksueel misbruikt zijn, of als ze later eventueel pleger worden”, zegt Ron van Outsem, als hulpverlener werkzaam bij het Jongeren Advies Centrum (JAC) in Amsterdam. „Maar al in 1929 verscheen er in de Verenigde Staten een rapport over misbruikte jongens. Een steekproef onder honderd gehuwde mannen in New York leerde dat 22 procent prepuberale agressie had meege maakt”.

Taboe

Dat het zolang heeft geduurd voordat ook het oog viel op de mannelijke slachtoffers van seksuele delicten, heeft alles van doen met het veel grotere taboe in de westerse cultuur dat mannelijke slachtoffers trefte. In zijn boek 'Seksueel misbruik van jongens' schrijft Van Outsem: 'Seksueel misbruik komt

om meerdere redenen bij jongens veel minder aan het licht dan in werkelijkheid. Ten eerste het stereotiepe manbeeld. Aan de ene kant verwacht men van een jongen dat hij zich niet laat overmeesteren en misbruiken. Hij hoort zich te verzetten en te verweren. En ten onrechte wordt vaak aangenomen dat de jongen het seksuele contact zelf gewild heeft, het prettig vond en er misschien een actieve rol in heeft gespeeld. Dit laatste geldt vooral als de pleger een vrouw is’.

'Het gebeurt ook vaak dat jongens worden gedwongen met een vrouwelijke pleger of met een medeslachtoffer naar bed te gaan. Veel mensen, onder wie hulpverleners en onderzoekers, houden dit voor onmogelijk omdat zij denken dat jongens en mannen geen erectie kunnen krijgen bij misbruik omdat zij dan angstig zijn of zich psychisch niet prettig voelen. Men denkt dat jongens en mannen alleen een erectie krijgen als zij dat zelf willen. Bovendien denkt men dikwijls ook dat jongens onder de acht jaar niet in staat zijn tot een erectie’.

Stimulatie

'Deze opvattingen zijn niet juist. Vele onderzoeken tonen aan dat jongens en mannen wel degelijk een ongewenste erectie kunnen krijgen, ook in situaties waarin gevoelens als angst, walging en machteloosheid spelen. Dat gebeurt door fysieke stimulatie. Zo kan een zaadlozing plaatsvinden, soms meerdere malen achtereen. Ook bij zeer jonge jongens, jonger dan acht jaar, worden erecties gevonden’.

Ron van Outsem weet dat zijn verhaal over de grove wijze waarop óók jongens worden misbruikt, bij menigeen op ongeloof zal stuiten. „Die ontkenning verwacht ik, ja”, stelt hij. „Maar vijftien jaar geleden was het precies zo toen aandacht werd gevraagd voor het seksueel geweld tegen meisjes en jonge vrouwen. Wat ik beoog is deze misstand uit de taboesfeer te halen, iets los te maken. Er werd tot dusverre niet over gesproken. Het was alsof niemand ervan gehoord had. En al die slachtoffers dachten dat zij de enigen waren met deze verschrikkelijke ervaring. Wat gebeurt er als een man op jeugdige leeftijd seksueel wordt mis-

bruikt? Dan word je homo, luidt het keiharde vooroordeel. Maar wat gebeurt er werkelijk met het slachtoffer en hoe moet de hulpverlening ter hand worden genomen?’

„Mijn ervaringen zijn dat veel jongens gedurende langere tijd regelmatig misbruikt worden. In en buiten de familie. Het kan uiteenlopen van enkele maanden tot soms wel twaalf jaar. Uit de beschikbare literatuur leren wij dat veel mensen uit probleemgezinnen en lagere sociaal-economische groepen oververtegenwoordigd zijn in de cliëntenbestanden van de hulpverleningsinstanties. In dergelijke gezinnen bestaat vaak een lossere seksuele moraal. Ook geldt er vaak het recht van de sterkste. Het lijkt daarom logisch om te verwachten dat seksueel misbruik in deze groepen vaker voorkomt”.

Angst

De gevolgen op de korte termijn bij misbruikte jongens uiteten zich veelal in angst, depressies, vijandigheid, agressie en seksueel onaanpast gedrag. Op langere termijn kunnen daar psychosomatische klachten bijkomen als buikpijn, maagpijn, rugpijn en gespannen en stijve spieren. Sommige slachtoffers gedragen zich suicidaal en zelfdestructief, vervallen in alcohol- en/of drugmisbruik. Ook bestaat er angst voor intieme relaties.

Uit hoofde van zijn professionele pleit Ron van Outsem voor een groot landelijk onderzoek om een juist inzicht te krijgen in de situatie in Nederland. Van Outsem: „Van de zijde van de hulpverlening dient meer aandacht te komen voor seksueel misbruikte jongens en mannen. Tenslotte wil ik erop wijzen dat de ervaring van seksueel misbruik, zowel bij mannen als bij vrouwen, geen uitzichtloze en onontkoombare zwarte poel van ellende hoeft te zijn. Uit de praktijk komen vaak genoeg geluiden van zowel mannen als vrouwen die, al dan niet met hulp, hun problemen hebben overwonnen en een leven leiden dat zij prettig en zinvol vinden. Ze hoeven niet voor het leven getekend te zijn”.

Seksueel misbruik van jongens. Ron van Outsem. ISBN 9062222153. Uitgeverij: SUA Amsterdam. Prijs: f 29,90.

Een op de vijf slachtoffers van seksueel misbruik is een jongen. Volgens psycholoog Ron van Outsem gaat het om vier procent van de Nederlandse mannelijke bevolking. Hij heeft het in zijn boek 'Seksueel misbruik van jongens' – dat deze maand uitkomt bij SUA – dan ook over 'een aanzienlijk maatschappelijk probleem'. „En allemaal dachten ze dat ze de enige waren met deze verschrikkelijke ervaring.” schrijft hij.

door FRANS BOSMAN

AMSTERDAM – Ron van Outsem heeft de gegevens in zijn handboek voor hulpverleners gebaseerd op vijf honderd vooral Amerikaanse, Britse en Canadese onderzoeken. Die heeft hij aangevuld met zijn eigen ervaringen als hulpverlener bij onder andere het Jongeren Advies Centrum (JAC) in Amsterdam.

Een derde van de jongens die bij Van Outsem terecht komen, is seksueel misbruikt. „Toch wordt er nauwelijks over gesproken. Hulpverleners hebben nog steeds het vooroordeel dat seksueel misbruik vooral voorkomt bij meisjes en vrouwen. En er bestaat géne om met cliënten over seksualiteit te praten,” aldus Van Outsem.

Volgens de psycholoog gebeurt dat bij vrouwen eerder dan bij mannen. „Bij meisjes begin je over gevoelsmatige dingen. Bij jongens is de aanpak zakelijker. De hulpverlener leunt achterover en vraagt hoe het op school of op het werk is.

De overgang om dan op dat moeilijke onderwerp over te stappen, is daardoor veel groter.”

Daar komt volgens Van Outsem bij dat de meeste misbruikte jongens hun mond houden over hun ervaring. Als ze al bij de hulpverlening terechtkomen, is dat vanwege andere problemen. Psychische of sociale moeilijkheden, waar de onverwerkte ervaring van seksueel misbruik aan ten grondslag kan liggen.

Om het taboe bij hulpverlener en cliënt te overwinnen, is Van Outsem er voorstander van de vraag naar seksueel misbruik voortaan als standaardvraag in elk intake-gesprek op te nemen.

Dat seksueel misbruik van jongens maar weinig aan het licht komt, heeft meerdere redenen, stelt Van Outsem. Een daarvan is het stereotype manbeeld. „Men verwacht van een jongen dat hij zich niet laat overmeesteren en misbruiken. Ten onrechte wordt vaak aangenomen dat de jongen het seksueel contact zelf heeft gewild, het prettig vond en er misschien zelfs een actieve rol in heeft gespeeld.”

Het merendeel van de daders bestaat uit mannen. Jongens die door een vrouw zijn misbruikt komen weinig in de onderzoeken naar voren, omdat volgens Van Outsem hetzelfde stereotyp

pe geldt dat 'sex met vrouwen nou eenmaal altijd leuk is'. De jongen zal volgens hem zijn ervaringen daarom minder gauw als misbruik betitelen.

Misbruikt worden door een man betekent een enorme inbreuk op de mannelijke identiteitsbeleving van de jongen. Vooral de angst homoseksueel te zijn of voor 'miejie' te worden uitgemaakt, zorgt er vaak voor dat de misbruikte jongen zijn ervaringen voor zich houdt, zegt Van Outsem. Omdat de daders meestal mannen zijn, gaan jongens meer dan seksueel misbruikte meisjes twijfelen aan hun seksuele identiteit.

„Het ondergaan van seksuele handelingen kan een erectie en seksuele opwindings tot gevolg hebben ondanks het feit dat de jongen de handelingen niet leuk vindt. „Vaak vergroten de da-

ders de verwarring door jongens het idee te geven dat zij het seksuele contact zelf hebben gewild en het prettig vonden.”

De gevolgen kunnen groot zijn, stelt Van Outsem. Veel misbruikte jongens richten hun frustratie en agressie op zichzelf. Soms reageren ze die ook af op hun omgeving. Het slachtoffer dat de zaak naar buiten brengt, wordt maar al te vaak gestigmatiseerd of stigmatiseert zichzelf. De jongens belanden daardoor in een sociaal isolement.

Angst

Het misbruik kan leiden tot chronische neerslachtigheid, een negatief zelfbeeld, een passieve houding en angst voor seksuele contacten of juist in crimineel, antisociaal en agressief gedrag.

Van Outsem: „Het is een mythe dat slachtoffers op hun beurt later daders worden. Ik heb er geen enkel bewijs voor kunnen vinden.” Volgens hem is de opvatting bovendien schadelijk bij de hulp aan het slachtoffer. Een jongen die het gevaar loopt te worden gebrandmerkt als toekomstige dader, zal nog minder snel hulp inroepen.

De hulpverlener kan bovendien de fout maken zich vooral te richten op preventie van het plegersgedrag. Het vooroordeel kan zelfs leiden tot een zichzelf waarmakende voorspelling, zegt Van Outsem.

„Het suggereren van een direct oorzakelijk verband komt dicht bij het bij voorbaat beschuldigen van een daad die de jongen niet heeft gepleegd en naar alle waarschijnlijkheid nooit zal plegen.”

Iedere misbruikte jongen denkt de enige te zijn

Par 19/6

ZATERDAG 1 AUG

Man biedt Poolse jongens te koop aan

NIEUWEGEIN — Het Nieuwegeinse escortbureau 'He & She' is afgelopen week telefonisch benaderd door een onbekende man, die zestienjarige Poolse jongetjes voor 1500 gulden te koop aanbood. Directeur Te Boekhorst, die verklaart 'niets met dergelijke praktijken te maken te willen hebben', hield de man aan het lijntje en schakelde gisteren de Nieuwegeinse politie in. Hij kreeg echter te horen dat de recherche niet aanwezig was. Op het stadhuis werd hem gezegd dat hij maandag maar moest terugkomen. **OP PAGINA 3: Escortbureau wijst koop jongetjes af.**

Man heeft Poolse jongetjes te koop

Van onze correspondent

NIEUWEGEIN — Het escortbureau 'He & She' in Nieuwegein is afgelopen week benaderd door een nog onbekende man, die 16-jarige Poolse jongetjes voor 1500 gulden te koop aanbood. Directeur Te Boekhorst van 'He & She' schakelde gisteren de Nieuwegeinse politie in. Hij kreeg te horen dat de recherche niet aanwezig was. Op het Nieuwegeinse stadhuis werd hem gezegd dat hij na het weekeinde maar moest terugkomen.

Woensdag werd 'He & She' voor het eerst gebeld door een

Nederlands sprekende man, die vertelde aan Poolse jongetjes te kunnen komen. "Zoveel ik maar wilde. Ik mocht er ook mee doen wat ik wilde. Ik vond het een rare zaak, dus ik heb het maar even warm gehouden", aldus Te Boekhorst.

De beller maakte zich niet bekend en wilde ook geen telefoonnummer geven. Hij zou wel terugbellen. Dat deed hij donderdagavond, waarbij hij zijn aanbod hernieuwde. Daarop besloot Te Boekhorst de politie in te schakelen, maar dat bleek met het weekeinde voor de deur onmogelijk.

Geen onderzoek politie

Escortbureau wijst koop jongetjes af

(vervolg van pagina 1)

NIEUWEGEIN — Job te Boekhorst (29), directeur van de Nieuwegeinse escorts-service 'He & She', vershiet na vijftien jaar ervaring in de homoprostitutie niet snel meer van kleur. Maar het anonieme telefoontje waarin hem minderjarige jongetjes te koop werden aangeboden, heeft hem wel pissig gemaakt. "Het is een smerig zoontje, waar ik niks mee te maken wil hebben".

Woensdag werd 'He & She' voor het eerst gebeld door een Nederlands sprekende man, die vertelde aan Poolse jongetjes te kunnen komen. "Zoveel ik maar wilde. Ik mocht er ook mee doen wat ik wilde. Ik vond het een rare zaak, dus ik heb het maar even warm gehouden".

De beller maakte zich niet bekend en wilde ook geen telefoonnummer geven. Hij zou wel terugbellen. Dat deed hij donderdagavond, waarbij hij zijn aanbod hernieuwde. Daarop besloot Te Boekhorst de politie in te schakelen.

Dat bleek gemakkelijker gezegd dan gedaan. "In Nieuwegein zelden ze dat er niemand van de recherche aanwezig was. Ik heb toen de secretaresse van de burgemeester gebeld en die zei dat ik maandag maar moest terugkomen".

Vervolgens zocht Te Boekhorst contact met de Utrechtse Kinder- en Zedenpolitie. "Ze zouden me terugbellen, maar ik heb nog steeds niets gehoord. Ik vind dat schandelijk. Je kunt een zaak als deze toch niet laten lopen".

De Utrechtse politie bevestigt dat de kwestie is gemeld en doorgesproken, maar dat het een zaak is voor de Nieuwegeinse politie. Te Boekhorst zou daarover gebeld worden, maar dat zou er in de drukte bij ingeschoten zijn.

Te Boekhorst benadrukt dat zijn bedrijf op een legale en betrouwbare manier in een behoef-

te wil voorzien. "Wij houden ons aan de wettelijke grens van achttien jaar, en we dwingen niemand. Mensen die in mensen handelen vind ik ziellig portretten. Ik heb dat echt niet nodig. Ik word dagelijks gebeld door mensen die bij ons willen werken".

Voor zover Te Boekhorst weet is er geen sprake van een georganiseerde handel in jongens. "Maar als Justitie niet ingrijpt, zal er zeker een georganiseerde handel komen. In een land als Polen vind je genoeg mensen die niet te eten hebben".

Een goede en gemotiveerde homo-prostituut kan volgen Te Boekhorst zo'n 1500 gulden per week verdienen.

Onderzoek naar escort-handel in Poolse jongetjes

(Van een onzer verslaggevers)
NIEUWEGEIN — De politie Nieuwegein is een onderzoek gestart naar handel in Poolse jongetjes voor prostitutie-doel-einden. Vorige week werd escortbureau 'He & She' telefonisch benaderd door een onbekende man, die 16-jarige jongetjes voor 1500 gulden te koop aanbood. Nadat directeur Te Boekhorst tevergeefs had geprobeerd de politie in te schakelen, liet hij de zaak afketsen.

Te Boekhorst verklaart zowel de Nieuwegeinse als de Utrechtse politie op de hoogte te hebben gebracht. Utrecht oordeelde dat het in eerste aanleg om een zaak voor de Nieuwegeinse politie ging, terwijl Nieuwegein liet weten dat de recherche afwezig was.

Volgens woordvoerder F. Kreeftmeijer van de Nieuwegeinse politie was er wel recherche oproepbaar geweest, maar heeft Te Boekhorst de meldkamer niet willen vertellen waar het over ging. "Dat hebben wij uit de krant moeten lezen. Daarna hebben we de zaak alsnog opgepakt, want mensenhandel is natuurlijk te gek voor woorden. Door de publiciteit zijn onze kansen nu wel verminderd".

Te Boekhorst houdt vol dat de politie wel degelijk wist wat er speelde. "Ik heb het zelf verteld, het gemeentehuis heeft ze gebeld en de Utrechtse politie heeft contact met ze gehad (dit laatste wordt door Utrecht bevestigd, red.). Maar ik heb geen trek in welles-nietes spelletjes. Het gaat me om de zaak.

N9hN1-0-92

Von Ann Thönissen

A n einem öden Wochenende im vergangenen Herbst blätterte der Versicherungsagent Bernhard Krauss* im »handelsmagazin«. Die fettgedruckte Anzeige, an der er hängenblieb, paßte genau zu seiner Stimmung. »Sex-Spezial-Katalog« stand da über einer holländischen Postbox-Nummer. Warum sich als Junggeselle nicht mal 'nen Porno reinziehen, an so einem dönsigen Nachmittage wie diesem.

Auf seine Bestellung kam eine Woche später der pralle Umschlag eines »V.I.P.-Versand« aus Tegelen. Daß er in Köln abgestempelt war, sah er erst später, »nach dem Schock«. Denn was ihm aus dem weißen Umschlag entgegenquoll, hatte nichts mit seiner Vorstellung von einem soliden Hardcore zu tun: ein Katalog detailliert beschriebener Kinderpornos, das Stück zu 200 bis 500 Mark. Beispiel: »Ein 9jähriges Mädchen macht es sich zuerst mit einem Gummischwanz und wird dann von einem kräftigen Mann eines Besseren belehrt. Echter Geschlechtsverkehr im Originalton. Danach einen Vater mit seinem 10jährigen Sohn und der 9jährigen Tochter beim pikanten Analverkehr. Ein seltenes Video für den besonderen Geschmack.« Die Broschüre schickte Krauss dem STERN, mit der dringenden Empfehlung, diesen Herren an den Krausen zu gehen.

Das Material kam uns bekannt vor. Vor drei Jahren hatten mein Kollege Klaus Meyer-Andersen und ich für eine STERN-Serie (»Das Verbrechen, von dem keiner spricht«, STERN Nr. 46 bis 50/1989) im Kinderpornomilieu recherchiert und waren dabei auch auf eine Firma namens »Wantex« im holländischen Grenzort Venlo gestoßen. Als Inhaber entpuppte sich ein Mann mit dikker Polizeiauge und schwerer Rolex, der in der Szene »Porno-Lothar« oder auch »die Ratte« hieß, bürgerlich Lothar Gresens, heute 48. Jahrelang hatte sein Versandhandel im Schutze des deutschen Postgeheimnisses floriert.

Vor allem seit der Einführung der Videokamera boomte er so, daß

* Name von der Redaktion geändert.

DIE DRAHE

Gresens drei im Laufe von 13 Jahren verhängte Geldstrafen wegen Verbreitung pornographischer Schriften - mal 2000, mal 4000 Mark - locker aus der Portokasse zahlen konnte. Auch zweieinhalb Jahre Haft wegen Steuerhinterziehung in Zusammenhang mit Kinderpornographie stoppten ihn nicht. Nach zwei Dritteln der Haftzeit wegen guter Führung auf Bewährung entlassen, stieg er schnell wieder zu einem der deutschen Marktführer auf und erledigte jetzt von einem Kellerbüro in Bergisch Gladbach die täglich eingehenden Orders.

Bis der STERN-Bericht über seine Geschäftspraktiken erschien und die Polizei seinen Keller aushob, sahnte er mit 1000 Prozent Gewinn, ab. Rund 400 frisch kopierte Kinderporno-Filme ab Babyalter wurden damals beschlagnahmt, diverse Videorecorder und Kopierverstärker, Kartons mit Prospektmaterial und ein halbes Dutzend Firmenstempel.

Eineinhalb Jahre dauerte es, bis Gresens vor Gericht stand. Das Urteil: zehn Monate ohne Bewährung, nur knapp unter der Höchstgrenze von einem Jahr.

Doch dann, kaum zwei Monate nach dem Urteil, dieser Brief von Krauss an den STERN. Das beigelegte Material trug die bekannte Handschrift. Der gleiche Schrifttyp, die gleiche primitive Diktion. Bis auf Firmenlogo und Postfachnummer war auch der Bestellschein von gewohnter Machart. Gresens hatte Berufung gegen das Urteil eingelegt, war auf freiem Fuß und schon wieder im Geschäft. Wie stets konnte er auf seine auswärts gebunkerten Mitarbeiter zurückgreifen und munter neue Kopien ziehen. Sie hatten auch schon 1985 die erste Razzia überstanden, bei der Kinderpornos gleich lastwagenweise aus zwei Gresens-Depots geholt und anschließend mit einer Straßenwalze vernichtet worden waren.

Auch Gresens Szeneführer für »Pre-Teen Liebhaber« war schon wieder zu haben. Er hatte sich nicht mal die Mühe gemacht, den Absen- de-Ort zu vertuschen. Gleich in Bergheim bei Köln, seinem neuen Wohnort, war er aufgegeben, wo er

jetzt mit seiner polnischen Freundin Elzbieta Krawczyk in kleinbürgerlichem Umfeld lebte.

In diesem schlampig kopierten »Geheimreport«, mit fummelnden Lolitafiguren und nackten Kindern ab sechs Jahren reich bebildert, versprach er »aktuelle Hintergrundgründe und Fakten, Treffs und Kontaktmöglichkeiten weltweit«.

An den Mädchen aus dem thailändischen Phuket war ihm neben der »sprachwörtlichen Orgasmusfähigkeit, die die Asiatin dort mit neun Jahren erreicht« und dem »Vorteil, daß viele der Kleinen unter einer Droge stehen, die Schmerzen wirkungsvoll unterdrückt«, vor allem die »relative Sicherheit vor Strafverfolgung« erwähnenswert. Weniger Begeisterung für die Inderinnen. »Unangenehm: Schon bei Elfjährigen Schambehaarung.« Marokko empfahl er vor allem Ehepaaren: »Braunhäutige Boys von acht bis zwölf drängen sich einem förmlich auf. Analverkehr ist auch schon bei den Jüngsten möglich.«

Aber auch den Fans, die nicht reisen wollen, könne mit ein paar Tips geholfen werden. Mal ins Btx reinsehen oder die Bekanntschaftsanzeigen der Wochenendausgaben der großen Tageszeitungen genauer durchgehen. Da stände sie, die »Hübsche Mutti mit reizender Tochter auf der Suche nach einem gutbetuerten Partner«. Und schon ergäbe sich für den Kenner der Rest.

Gresens hatte seine Anzeigentaktik umstellen müssen. Seit vor knapp drei Jahren die Diskussion um die Verschärfung des Strafrechts für Herstellung und Vertrieb von Kinderpornographie begann, waren Kontaktblätter wie »Happy Weekend« vorsorglich vor dem Staatsanwalt in Deckung gegangen. Gresens' Code-Texte mit Teeny- und Lolita-Garnierung nahm man dort nicht mehr an.

Jetzt mußte er sich auf die Routiniers unter den 30 000 pädophilen Stammkunden verlassen, die schon immer zwischen den Zeilen fahndeten - vom »handelsmagazin« über die »Sonnenscheibe« bis hin zum »Schlüsselloch«. In Heft 6/92 dieser gnadenlosen Sexpostille posierte er selbst unter der Rubrik - »Ganz



Dieser Mann versorgte regelmäßig mit Videos, für die Kinder sexuell mißbraucht wurden. Seine widedlichen Geschäfte zeigen, daß die Gesetze gegen Kinderpornographie nicht ausreichen

FOTO STEFANOS

EIN GESCHÄFT MIT 1000 PROZENT GEWINN - STEUERFREI

schön scharf, Intimfotos unserer Lehrer - in biederer Badehose und schwerer Goldkette keß als »Hans aus Köln« auf seinem Balkon. »Na, wie wär's mit uns, Frau Nachbarin? Briefkontakt erwünscht!«

Auch das Bild des jungen Mädchens, im Schritt nichts als ein paar Fäden einer modisch zeretzten Jeans, hatte er selbst zum Abdruck eingeschickt. Auf kindlich gerimmt, war sie ein paar Seiten weiter zwischen den chiffrierten Kontaktanzeigen mit Foto noch einmal vertreten: »Teenager, 18, sucht nette Leute für Foto- und Videoaufnahmen. Habe auch selbst Videofilme von mir zu vergeben.«

Wir fragen schriftlich nach den ersprochenen Videos, schon eine Woche später kommt die Antwort: Nicht von dieser jungen Frau, sondern von Gresens' V.I.P.-Versand und mit dem bekanntem, mit rohen Kinderpornofotos illustrierten Propektpaket. Dazu ein Brief: »Hallo, vielen Dank für Ihre Zuschrift und Ihr Interesse an »Spezial-Hollandsex«. Unsere Filme dienen zur sozialtherapeutischen Prophylaxe für »Adophile, zu Zwecken der staatsbürgerlichen Aufklärung, der Förderung und der Lehre. Filme mit Gewalt gegen Kinder werden von uns nicht vertrieben.«

Astzeitgleich ging der Brief mit identischem Material auch von der alten Gresens-Firma Wantex ein. Beigefügt waren zwei Videokataloge und ein brandneuer Lolitakontaktfilm von tabulosen Teens, die neben genauen Adressangaben, Telefon- oder Straßenbereich zeigen, was sie im Bett zu bieten haben.«

Doch nicht alles in dem Sortiment war neu. Unter bekannte dänische Profifore aus Super-8-Zeiten hatte er Wohnküchenstreifenprivater Zirkel gemischt. Das Werk des Vaters, der sein Baby befingert, die Serie mit Claudia als weinende Achtjährige beim Mundverkehr bis hin zum willenslosen Werkzeug mit zwölf. Und »Lisa aus Köln (12) und Freundin mit zwei älteren Freunden beim Petting, in vielen Stellungen«. Sie ist seit 1983 als »aktualisierter Klassiker«, wie er es anpreist, im Angebot. Siehen mit ihr gesprochen. Sie

und arbeitslos. Durch eine chronische Gebärmutterentzündung kann sie nie mehr schwanger werden. Nicht nur der Mann, der sie als Zwölfjährige mißbrauchte, hat sie auf dem Gewissen, sondern auch Gresens, der sie damals in seinem »Lolita-Kontakt«-Magazin 2000 internationalen Dauerabonnenten anbot. Dem smarten Arzt aus Füssen, der für zwei Stunden mit Lisa einen Tausender zahlte, dem biederem Ortsvorstand der CDU, der sich an den Striemen auf ihrem Kinderpo aufeilte, und dem sadistischen Pensionär, der ihr mit Spritzenkanülen in die Brustwarzen stach, um sie dabei für Stammkunden zu filmen.

Die Berufung in Sachen Gresens wurde im Januar 1992 im Landgericht Köln, Saal 27, verhandelt. Das halbe Jahr seit seiner Verurteilung hatte er genutzt, um unter der alten Rechtsprechung noch schnell die große Mark zu machen. Neben Wantex hatte er zwei weitere Firmen gegründet. Einen Tag vor der Verhandlung machten wir eine vierte Postbox aus: den »EG«-Versand. Das Material trug wieder unverkennbar Gresens' Handschrift, neu war nur das Fotoangebot - 149 Kinder zur Wahl, dicht gedrängt auf acht Seiten, mit Freiern in Aktion oder dem rechten Blickwinkel für die Spinner. Es war die Antwort auf unseren Brief an eine chiffrierte Kontaktanzeige in der »Sexwoche«: »Junge Mutter mit 10jähriger Tochter sucht nette Leute für FKK-Urlaub und alles Schöne.«

»EG« ist das Kürzel für Elzbieta Gresens, die er noch rechtzeitig vor Verhandlungsbeginn geheiratet hatte. Als Ehefrau nahm sie ihr Recht in Anspruch, die Aussage zu verweigern.

Mit ihr, einer drallen Endzwanzigerin, war er dieses Mal vor Gericht angetreten, hochmodisch in Schale mit seinem erdbeerrotten Sakko und den Cowboys auf dem Schliips, das rechte Glasauge hinter einer Pilotenbrille getarnt. Im Gegensatz zur ersten Instanz, bei der er sich während der ganzen Verhandlung ausgeschwiegen und nur behauptet hatte, von Arbeitslosenhilfe zu leben, wolle er aussagen.

Mit Kinder pornos, stellte er klar, habe er nichts zu tun. Nur Kurier sei

eines holländischen Pornokettenbesitzers, dem er für 500 Gulden monatlich Briefe aus der Postbox holte. Mehr nicht. Die habe er dann über die Grenze gebracht, ins Bergische zum Briefkasten in der Hansastrasse. Und mit dem Einwurf sei sein Job erledigt gewesen.

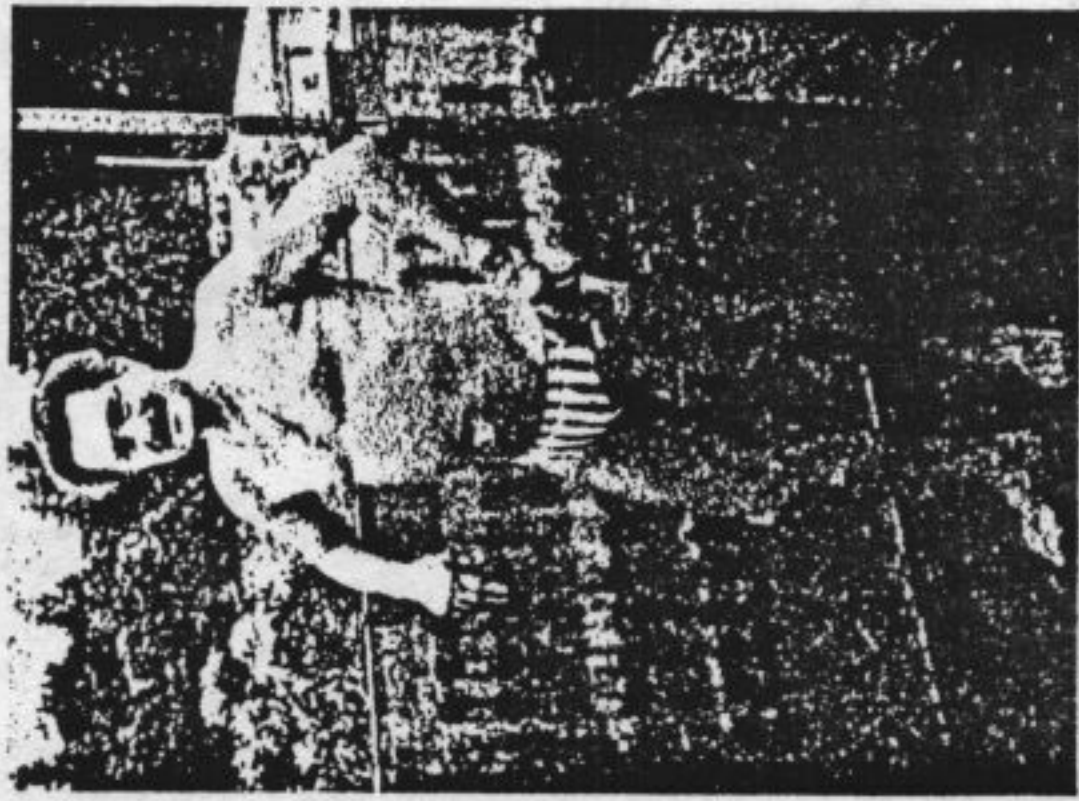
Fast mochte man ihm glauben. Doch dann tauchte diese Zeugin auf und machte seine Legende nieder, die Nachbarin mit der Wohnung überm Kellerbüro und dem Hang, ständig im Fenster auf Posten zu liegen. Natürlich, sagte sie, sei der Mann unten im Raum neben ihrer Waschküche gewesen, mehrmals wöchentlich, und das stundenlang. Dann hätten immer Geräte gesurt, es sei ein Kommen und Gehen gewesen, auch von Frauen, einer Blondin und einer Roten, der da draußen auf dem Gerichtsfuß. Und immer habe Gresens zwei, drei, vier Päckchen aus dem Haus geschleppt, so groß wie Videos.

Die Berufung wurde verworfen. Die Revision fristgerecht eingelegt, was Gresens Zeit für weitere Geschäfte einbrachte. Eine »Evertz-BV, Postbus 3224« schickte nun ungefragt die üblichen Prospekte an die alte Kundschaft. Außerdem wurde er vor kurzem mit einem Postfach in Köln 40, »Kennwort: Berlin«, aktiv. Gresens hatte diesmal einen besonders raffinierten Haken geschlagen. Die Berliner PLK-Nummer, nur Zwischenstopp für die Post nach Köln, war unverfänglich unter die Kontaktsucher im »St. Pauli Magazin« plaziert: »Video-Spezialität, auch Vielseitiges preiswert! Liste gegen 10 DM.«

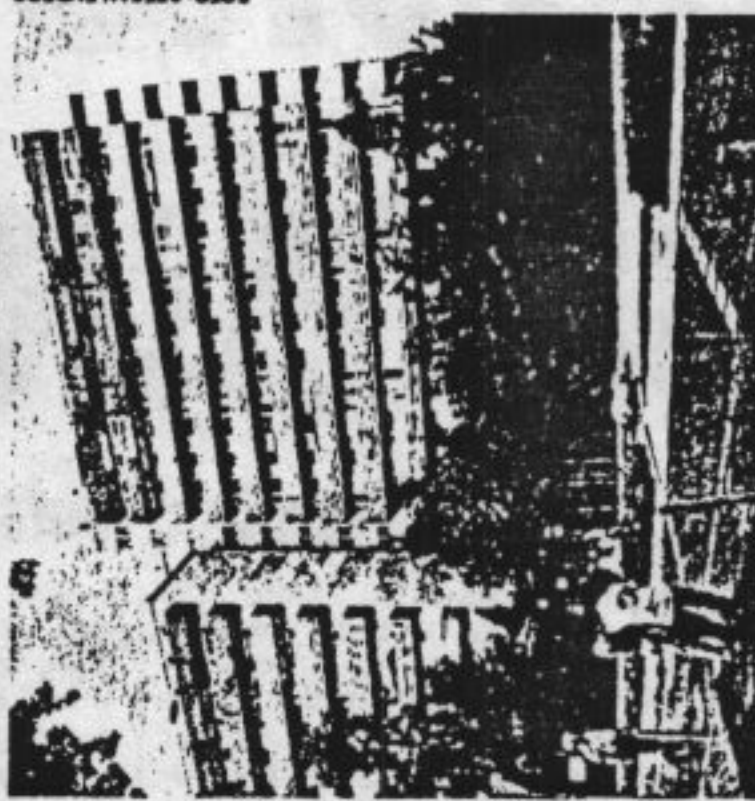
Gresens gab sich jetzt als Sammler aus, der seinen Bestand zum Dumpingpreis verhöckern wollte. »Sammler« können nach der herrschenden Rechtslage bisher nicht belangt werden. Erst nach dem neuen Gesetzentwurf der Bundesregierung soll der Besitz von Kinder pornos mit einem Jahr Haft, die Verbreitung mit bis zu fünf Jahren gehandelt werden. »Sammler« Gresens fällt noch unter das alte, laxere Gesetz.

Spottbillig, schrieb er, sei das Angebot. Fünfzehn Cassetten für 5000

ZU SEINEN KUNDEN GEHÖREN ÄRZTE UND BEAMTE



Unter Pseudonym posierte Gresens in einer Sex-Postille



Von dieser Wohnanlage bei Köln wurden die Pornos vertrieben


Mark, er selbst habe noch 9000 dafür bezahlt, darunter Hardy eins bis Hardy drei, echte Raritäten.

Die gab es tatsächlich nur noch in Gresens' Programm. Die besonders brutalen Pornos stammten aus dem Sortiment des Wiesbadener Konkurrenten Hardy Thiel, den das BKA im März samt holländischem Kompagnon verhaftet hatte. Während sie einsaßen, bediente sich Gresens. Daß er ihre Zwölf-Stunden-Produktion ungebeten in sein Angebot übernahm, die Goldlilita-Serie aus dem Westerwald und die Familien pornos aus Göttingen, muß den Herren im Knast sauer aufgestoßen sein.

Bis dann die Kölner Polizei den Tip bekam von einem Einbruch in ein Bürohaus. Am Tatort fanden die Beamten einen randvoll gepackten Raum mit Kinderporno-Material und Kopierstationen vor. Merkwürdigerweise war nichts gestohlen worden. Doch die Firmenstempel hatte jemand unübersehbar auf dem Schreibtisch drapiert.

Am späten Nachmittag des 23. Juli wurde Lothar Gresens verhaftet. Beamte hatten tags zuvor gleichzeitig seine Wohnung in Bergheim und den weitläufigen Keller sowie vier weitere Objekte von Zuträgern durchsucht. Sie fanden mehrere hundert Videos, die Originale der Lolita-Magazine, die von den Gresens-Firmen in Kopie verschickt worden waren, Videocassetten in sehr guter Qualität, vermutlich die Masterbänder, von denen Gresens seine Kopien gezogen hatte, Firmenstempel, und Tausende von Adressen. Staatsanwalt Jürgen Lorenzen: »Das war ein entscheidender Schlag. Wir können jetzt seine Vertriebstätigkeit in allen Phasen dokumentieren.«

Gresens' BMW 325 Cabrio wurde sichergestellt, die Steuerfahndung läuft. Seine Frau mußten die Beamten wieder freilassen.

Die Revision wurde inzwischen verworfen. Das Urteil gegen Gresens ist damit rechtskräftig. Wie lange Deutschlands widerwärtigster Porno-Dealer diesmal Zwangspausen hat, hängt vom Erfolg der Steuerfahnder ab. Denn für Steuervergehen droht ihm eine härtere Strafe als für seine üblen Geschäfte mit Kindern. 

Die Polizei fand Porno-Videos, Recorder, Kopierer: Das Beweismaterial wurde in Lastwagen abtransportiert

Falscher Detektiv mißbrauchte Jungs

EXP 26.08.92

Von JOACHIM BRÜCHER
exp Köln - Die Tricks
der Sex-Gangster werden
immer öbler. Die neueste
Masche: Im Kaufhof an der
Hohe Straße gab sich ein
Unbekannter gegenüber
zwei Schülern (8,13) als
Hausdetektiv aus, führte sie
ab und verging sich im Park-
haus an den Kindern.

Am Montagvormittag
schlenderten Jens und Volker
(Namen geändert) durch
das City-Kaufhaus. Bei den
Computerspielen in der
Spielwarenabteilung wurden
die beiden gegen zwölf Uhr
von dem Unbekannten ange-
sprochen.

Sie mußten ihm aufs Kaufhaus-Parkdeck folgen

Der etwa 45 Jahre alte
Mann gab sich als Kaufhof-
Detektiv aus und beschul-
digte die Kinder des Dieb-
stahls. Er behauptete, er
habe die Jungs auf frischer
Tat ertappt und nötigte die
erschrockenen Kinder, ihm
sofort zu folgen.

Doch der Weg führte nicht
zum Büro. Jens (8) und Volker
(13) mußten dem angeblichen
Detektiv auf ein Park-
deck folgen. In einer abgele-
genen Ecke zwang er die
Schüler, sich vor seinen

Augen teilweise zu entklei-
den. Angeblich, um die Klei-
dung zu durchsuchen und eine
Leibesvisitation vorzuneh-
men.

Völlig verängstigt befolg-
ten die Jungs die Anwei-
sung des „Detektiven“. Kurz
darauf sollte sich der Mann
als Sex-Gangster entpuppen.
Eine halbe Stunde waren die
Schüler in seiner Gewalt.
Durch die Anschuldigungen
völlig geschockt, waren sie
zu keiner Gegenwehr fähig.
Nacheinander nahm der

45jährige sexuelle Handlun-
gen widerlichster Art an den
Kindern vor.

Erst danach durften sich
die Schüler wieder anziehen.
Diese Zeit nutzte der Täter
um das Kaufhof-Parkhaus
fluchtartig zu verlassen. Ob
er in einem Auto floh, hatten
die Opfer in der Aufregung
nicht beobachtet.

Zu Hause vertrauten sich
die Kinder schließlich ihren
Eltern an, die sofort Anzeige
bei der Kriminalwache erstat-
teten. Am Dienstagmorgen

wurden Jens und Volker von
Beamten des 2. Kommissa-
riats/Sitte angehört. Auch
die Lichtbilder-Kartei mit Se-
xualtätern wurde ihnen vor-
gelegt - der Täter war nicht
dabei.

Seitdem fahndet die Polizei
nach dem etwa 45jährigen,
1,75 Meter großen und
schlanken Gangster. Er hatte
hellblonde Haare, eine Hin-
terkopfglatze, trug eine ek-
kige Brille mit hell-braunem
Gestell. Das schwarze Band
seiner Armbanduhr war weiß
gepunktet. Hinweise erbittet
das 2. Kommissariat/Sitte:
☎ 229-1.

Wieder kleines Mädchen mißbraucht und ermordet

dpa, Altenkirchen

Erneut ist es in Rheinland-Pfalz zu
einem Verbrechen an einem kleinen
Kind gekommen. Das Opfer ist die
erst dreijährige Stefanie Spies aus Pe-
terslahr bei Altenkirchen (Kreis We-
sterwald), die mißbraucht und ermor-
det wurde. Ein 34jähriger Mann aus
dem gleichen Ort hat die Tat gestan-
den. Erst vor zweieinhalb Monaten
war in Weisenthurm bei Koblenz die
sechsjährige Shari Weber von einem
wegen Sexualdelikten vorbestraften
Mann mißbraucht und dann erdro-
selt worden.

WEL 24.08.92

Kindermord

■ Peter M., der Sexmörder
der kleinen Steffi (3) aus Pe-
terslahr (EXPRESS berichte-
te), war bereits 1983 wegen
eines Sexualverbrechens zu
einer mehrjährigen Haftstrafe
verurteilt worden.

BIL 26.08.92

RAUS IN KÖLN

PÄDO

Über-erregte Aufklärung?

Mancher kritische Geist, der in den letzten
eineinhalb Jahren die Kindesmißbrauchs-
debatte in den Medien und der Politik ver-
folgt hat, vielleicht auch einmal an einer
Diskussion zum Thema oder zu Pädophilie
teilnahm, wird der Entwicklung und den
Argumenten der selbsternannten Kinder-
schützerInnen mit mehr oder minder gros-
sem Erstaunen gefolgt sein.

Da werden anerkannte Sexualforscher
teufelt, höhere Schutzaltersgrenzen bis zu
18 Jahren gefordert; Zeugnisse von Men-
schen, die in jungen Jahren eine erfüllte
Sexualität mit Erwachsenen erlebt haben,
werden schlichtweg ignoriert. Kurzum, eine
repressive Moral wird forciert, die anderen
Menschen das Recht auf ein anderes Erle-
ben vehement abspricht.

Glücklicherweise - muß man als Mann da
sagen - ist es eine Frau, Katharina Rutsch-
ky, die in ihrem neuen Buch "Erregte Aufklä-
rung" mit dem wichtigen Untertitel "Kindes-
mißbrauch: Fakten & Fiktionen" versucht, in
dieser hoch emotionalen Debatte einen
kühlen Kopf zu bewahren und den Ursprü-
ngen derartiger Auswüchse nachzugehen.
In den sechs Kapiteln ihrer Studie kommt sie
der Mode des Tabubruches auf die Schli-
che, rechnet furchterregende Dunkelziffern
nach, fühlt der neuen Mütterlichkeit genau-
so auf den Zahn wie der neuen Männer-
feindlichkeit und beleuchtet die möglichen
Folgen einer moralischen Panik für die freie
Entfaltung der Kinder.

So überzeugend ihre Ergebnisse
sind, so gekonnt sie vorgetragen
werden, so wenig schmeichelhaft
sind sie für viele von Frau Rutsch-
kys Geschlechtsgenossinnen.
Denn u.a. kommt sie zu dem Er-
gebnis: "Kindesmißhandlung plus
Feminismus gleich sexueller Miß-

brauch." und will mit dieser Formel
ausdrücken, daß weder Kindesmiß-
handlung, noch die Diskriminierung
der Frau allein als Themen auf
Dauer die Aufmerksamkeit der
Gesellschaft hätten halten können.
Nur die Kombination von beidem in
der sexuellen Mißbrauchsdebatte
gibt bestimmten feministischen
Kreisen die Möglichkeit, ihre Eman-
zipationsdefizite medienweit prä-
sent zu halten. Gewiß, eine ge-
wagte These, die aber so leicht
nicht zu widerlegen sein wird. Denn
Frau Rutschky vermag, sie psy-
choanalytisch fundiert zu begrün-
den, und schafft es - wie niemand
vor ihr -, viele Methoden der "Wild-
wasser-Bewegung" zu entlarven.

Katharina Rutschky schwimmt gegen einen
starken Strom. Daß sie bemüht ist, dabei mit
allen ihr zur Verfügung stehenden Mitteln zu
kämpfen, ist nur zu verständlich. Ob ihre
pointierte, bisweilen leicht polemische Aus-
drucksweise letztendlich nicht kontraproduk-
tiv ist, bleibt abzuwarten.

Auf dieser Ebene ist sie zumindest angreif-
bar, während sie sich inhaltlich keine Blößen
gibt. Weder redet sie den Pädophilen das
Wort, noch streitet sie Dunkelziffern ab.
Vielmehr stellt sie für manche äußerst unbe-
queme Fragen und findet Antworten.
So steht dieses Buch denn auch in der
Tradition ihrer publizistischen Arbeit, in deren
Verlauf sie mit Schwarze Pädagogik die pä-
dagogischen Obsessionen einer Gesell-
schaft entlarvte und die "Deutsche Kinderch-
ronik" veröffentlichte.

Bleibt zu hoffen, daß sich ihre GegnerInnen
den aufgeworfenen kritischen Fragen stel-
len und alle Interessierten und Betroffenen
zukünftig etwas deutlicher zwischen Fakten
und Fiktionen unterscheiden. Es muß ja
nicht gleich schriftlich und so brilliant sein.

Katharina Rutschky: RAU 08.92
Erregte Aufklärung.
Kindesmißbrauch: Fakten & Fiktionen,
geb., 1992, 118 S., DM 28,00

Michael Baum

Before the sideshow: In October 1989 the Big Apple Circus attracts the happy Farrow-Previn-Allen family of Moses, Mia, Satchel, Soon-Yi, Dylan and Woody

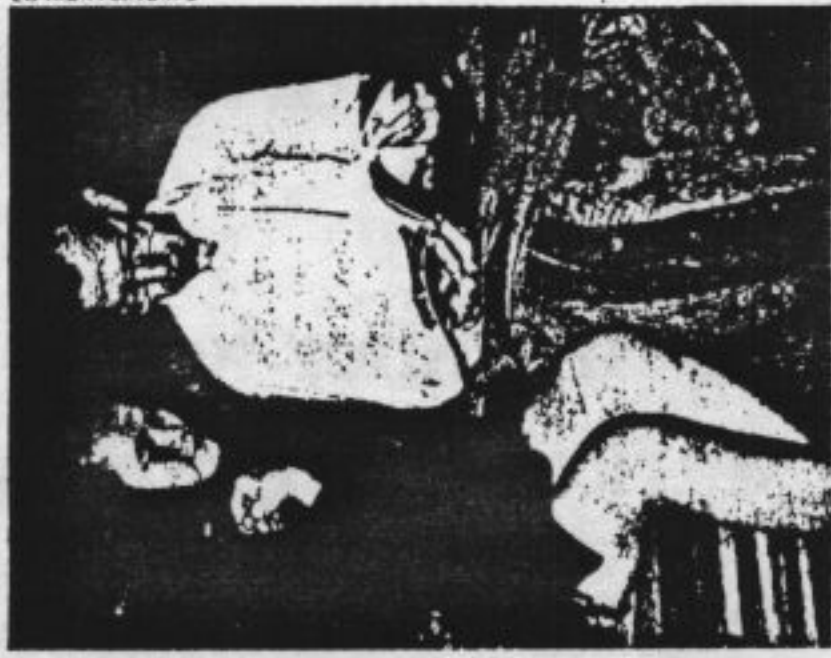
Allen's life and eminence seem permanently branded; the only major filmmaker since Charlie Chaplin to be commonly referred to by his first name is now likely to be remembered in part, as Chaplin is, as a despoiler of young women. Alluding to another notorious director, Manhattan divorce attorney Raoul Felder says of Allen, "He can put his career in an envelope and mail it to Roman Polanski."

Farrow's reputation as an All-World Mother, selflessly adopting children to show them a good life and maternal love, is enshrouded in suspicion. Soon-Yi, who says she is 21, has tumbled at least in her siblings' eyes from child-woman to Other Woman. Dylan, the seven-year-old girl adopted by Farrow and Allen, is scarred by the accusations of child abuse. And the other children must be suffering psychic retinal damage from the blinding heat of the infotainment dragon. Another casualty is the fond notion—held by many otherwise cynical folk around the world—that Woody and Mia were a liaison for the ages. This was the last light that failed.

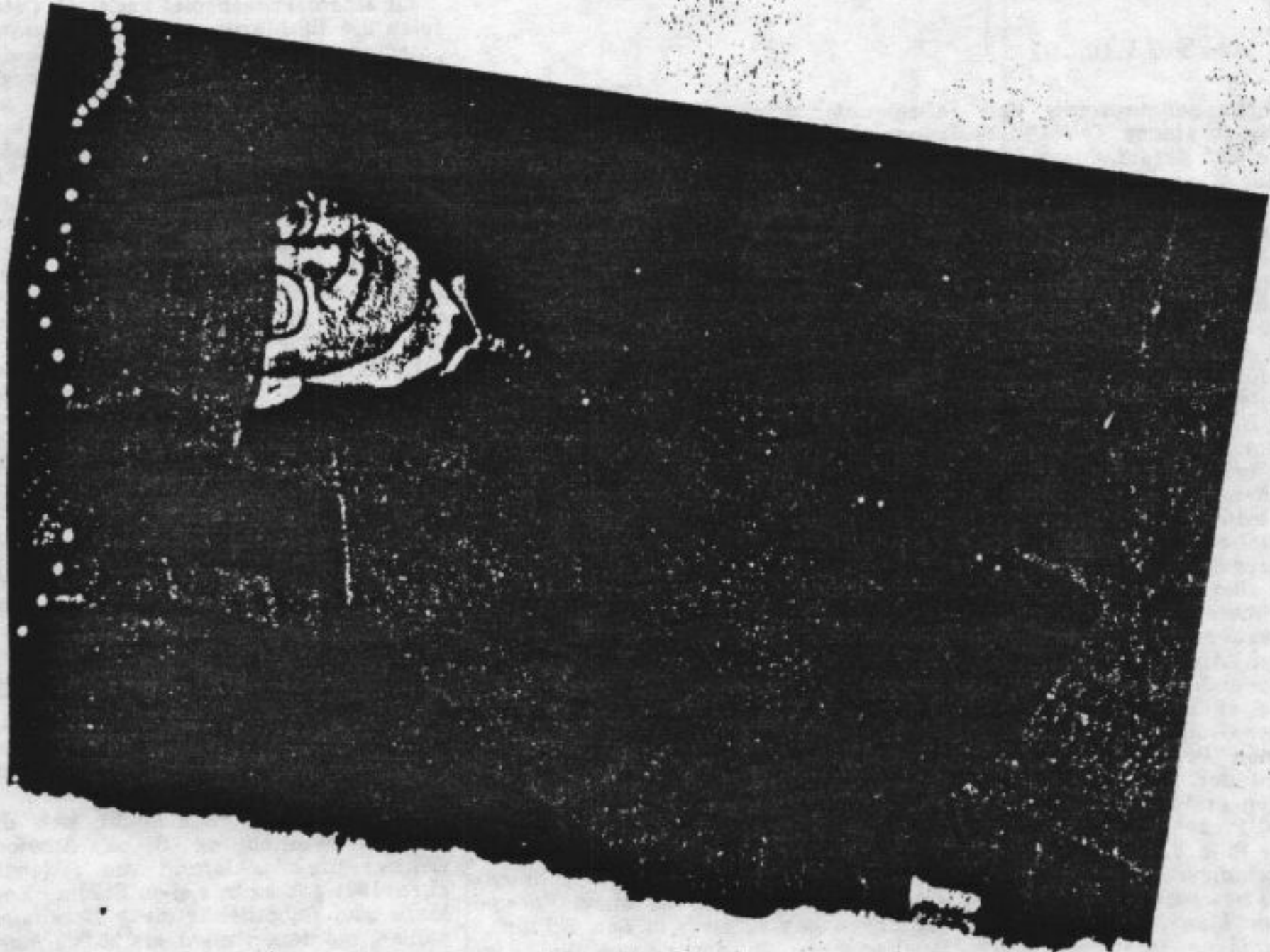
The moral: Never believe in the fairy tales movie people create. They will buoy your spirit and, with the flick of a headline, crush it. Another moral: Don't always heed what you read. Newspapers on three continents have feasted on this fracas, one-upping each other daily in the body count of revolting developments. With all the soiled laundry of unverified allegations, the facts are hard to determine, let alone the truth. Every journalist is, perforce, a garbologist, sifting through the rubble of a famous family's belief in itself.

So what can we find there?
Allen and Farrow have been a couple since 1980. For the first five years their af-

LONDON FEATURES



Let the game begin: Allen with Soon-Yi at the Knicks, 1991



affair, and of mistreating her adopted brood. Each day's accusations were grotesque—and, as they say, growing tesquer.

This was not mere celebrity dish; this was rancid food for thought. The clash raised troubling questions for every Jerry-built alliance of siblings who are more like classmates and parents who may be only lovers. What is incest? How affectionate can a man be to those in his care? What is a father? How much distance must he put between himself and his unofficial children before he is free to date one of them? The battle of Woody and Mia has already claimed casualties, real and figura-

as a skirmish over custody rights of three children escalated early last week when Allen declared that he was in love with one of Farrow's adopted daughters, Soon-Yi went ballistic. The Connecticut police were investigating a complaint of child molestation against Allen. It was revealed that Farrow discovered the infidelity when she found nude photos Allen had taken of Soon-Yi. Farrow was mobilizing her loyal kids, sending them to newspapers and TV shows, to defend her motherhood. Those close to Allen charged Farrow with beating Soon-Yi upon learning of the

Breakup

TIME, AUGUST 31, 1992

TIM 31.03.92

AND COURT MAN LONDON FEATURES



SHOW BUSINESS

Scenes From a

A storied love affair crashes in shards as Mia Farrow accuses Woody Allen of incest and child molestation. For the prurient, it was a delight; for Allen and for Farrow's motley family, a piteous descent into hell.

BY RICHARD CORLISS

WOODY AND MIA. NO LAST names, please, for the king and queen of Manhattan's glitterati. For a decade they were the wax-doll couple atop a cake at the wedding of popular art and social responsibility. He made, and she starred in, movies that played like fantasies of their partnership. Offscreen, their liaison produced the portrait of an ideal postmodern family. Unmarried, they lived apart yet loved together.

While nurturing a rainbow coalition of privileged American kids and children salvaged from the Third World, Mom and Dad lived the city's most public private lives. *Tout New York* was their movie set, Madison Square Garden their all-star playground, the chic eatery Elaine's their kitchen. Central Park was their shared backyard. From their respective apartment windows on opposite sides of the park, they would wave love at each other.

That patch of green is now their DMZ. Woody Allen, America's most revered and introspective filmmaker, and Mia Farrow, the waif who matured into a madonna in

COVER STORIES

Hollywood Babylon: Crimes and Misdemeanors

CHARLIE CHAPLIN

The world's first great movie star had a litch for young flesh. His first two wives were 16, his third (Paulette Goddard) 19, his fourth (Oona O'Neill) 18. He also endured, in 1943, a lurid paternity suit that branded the Little Tramp as a big Don Juan.



ERROL FLYNN

His autobiography was called *My Wicked, Wicked Ways*; he wanted to title it *Like Me*. The swash-buckler was charged in 1942 with raping two teenage girls on his yacht. Acquitted, he stayed a film favorite. Then he parlied himself to death.



FATTY ARBUCKLE

The corpulent comic was at the peak of his fame when he was tried in the death of a starlet in 1921; it was said he raped her with a Coke bottle. Though found not guilty, he was forced off the screen, later directing films under the name William B. Goodrich.



ROMAN POLANSKI

The Polish director of *Rosemary's Baby* (with Mia Farrow) and *Chinatown* (with Jack Nicholson) was charged in 1977 with drugging and raping a girl, 13, at Nicholson's home. He copped a plea, left the U.S. and was declared a fugitive from justice.



fair was carried on mostly at his apartment, rarely at hers, which for years has been overflowing with kids and pets; Farrow now has four biological children and seven adopted children. "She likes to spend tons of time with kids," Allen told author Eric Lax in a biography published last year, in enumerating the opposites that attracted him to her. "I like to spend ... only a limited time with kids." But the warming intensity of

their companionship led Allen to a decision he had avoided in two marriages, to Harlene Rosen and actress Louise Lasser, and a long affair with actress Diane Keaton: to have a child. Satchel (named for ageless pitcher Satchel Paige) was born in 1987. In this, Allen found the joy of fatherhood—and of his relationship with Farrow. Mia, Woody told Lax, "has brought a completely different, meaningful dimension to my life."

Now, The Movie

PART OF THE GREAT BLACK SWIRL OF GOSSIP NOW ENCIRCLING WOODY Allen is the confident assertion that in his new movie, *Husbands and Wives*, Allen plays a college professor who makes love with a young woman student a third his age. And, oh, in *Manhattan* didn't he and Mariel Hemingway play a similarly mismatched couple? In *Hannah and Her Sisters* didn't he imagine an affair between a sister and one of her brothers-in-law? No one recalls that *Manhattan's* middle-aged male ended up miserably alone, and that the scandalous tryst in *Hannah* was not joyous or lasting. So the inference holds: that Allen's bad life is imitating his good art.

But what *Husbands and Wives* really initiates is some of Allen's best work. A professor (Allen) is indeed attracted to one of his students (Juliette Lewis). But she is seen as a girl with a dangerous litch for older men, and though the teacher knows temptation, he faces it down. Anyway, this is not the film's central concern. Allen, his wife (Mia Farrow) and another couple are trying to live with the dulling compromises of long liaisons, yet also searching for sustaining warmth as the chill of the years settles on them. Trial separations, silly affairs, are the results, not the causes of their anguish. Perhaps by the time *Husbands and Wives* opens in the U.S., the uncomfortable parallels will have faded. And audiences will see that the film's deepest resonances are with Allen's most popular work: comedies of urban manners shadowed by his rueful recognition of those abiding sexual confusions he has always observed with a unique blend of irony and compassion. —By Richard Schickel



Farrow and Judy Davis in *Husbands*

Allen, by all accounts, radiated a fatherly devotion toward Satchel and the two children he adopted with Farrow, Dylan and Moses, 14. Says an old friend, TV personality Dick Cavett: "He completely rearranged his man-killingly busy life so that he could lavish time and money and attention on the children, probably more than many orthodox parents do. He'd get up at 5 and religiously make it over there seven days a week." And Farrow was devoted to his devotion. But after Satchel's birth, the romance began to wane. Their partnership has been platonic for four years, Allen says, and it is not known what efforts either party made for sexual companionship in the interim. Allen frequently escorted Farrow's children to sports events, movies, the circus. Two years ago, Allen, who says he had paid little attention to Soon-Yi, began taking her to basketball games at Madison Square Garden. Allen said in an interview with *Time* that their sexual relationship blossomed late last year. It was not until January that Farrow learned of the affair. Yet the director and his star continued working on Allen's *Husbands and Wives*, due to be released in the U.S. next month and in Europe this fall.

A few weeks ago, Allen visited Farrow's family in her Connecticut home. Shortly thereafter, Farrow talked with Dylan, and recorded the conversations on videotape, to determine if the child had been abused. Farrow took Dylan to a physician who, as obliged by Connecticut law, reported the claim of abuse to the police, and Allen was a candidate for questioning. Within a week, he filed for custody of his three children. And early last week he publicly announced his love for Soon-Yi in a phrase echoing his declaration about Farrow, he said Soon-Yi "has and continues to turn around my life in a wonderfully positive way."

It didn't stay wonderful. As New York *Newsday* blared in its Tuesday headline: r's charges hit the papers, and Farrow's support team started spreading the bad news. Her friend Maria Louch released a letter eloquent in its rage and despair: "I have spent more than a dozen years with a man who would destroy me and corrupt my daughter, leading her into a betrayal of her mother and her principles, leaving her morally bankrupt with the bond between us demolished. I can think of no other adopted daughter, Lark, 18, visited

the New York Post's offices, telling of a traumatic powwow Farrow held with her older children, at which Soon-Yi was told to choose between Woody and Mommy.

In addition to the lawyers advising her on the custody case, Farrow retained attorney Alan Dershowitz, who has acquired the odor of a Lamborghini ambulance chaser for his showboating defenses of the rich and heinous (Claus von Bulow, Leona Helmsley, Mike Tyson). Dershowitz contended that Allen's custody suit was "concocted" to obscure the issue of child molestation. He denied Allen's charge that Farrow, who took no alimony in her divorce from Frank Sinatra and composed a \$7 million as a payoff to retract the child-abuse accusation. "Baloney," said Dershowitz; Farrow only "wants her family back. She wants to protect her children from Woody. She does not want him to have unrestricted visitation." Protection, not money, has been her main concern.

In midweek, the Allen empire struck back. His lawyers pointed out, as Allen riotously raised in custody cases, and that the filmmaker had passed a polygraph test on the issue of molesting his kids. Farrow had recently adopted Tam, a blind Vietnamese girl, and Isaiah, a crack baby. "To bring all these children with various disabilities and other factors into the family is of great concern to him," said one of his attorneys, Harvey Sladkus, painting Allen as more concerned for the young children's welfare than Farrow was.

Friends and family rushed to defend him and attack Farrow. The day after she allegedly learned of her child's molestation, she made a date with the costume designer of Allen's next film—not the behavior of a woman who believed her ex-lover and director to have preyed on her daughter. Farrow was a daft and brutal mother, the Allen camp said; she beat Soon-Yi and tore up her clothes in anger at the girl's affair. They whispered, as Soon-Yi finally said publicly, that the other children had fallen into "theft, alcohol, arrests, severe truancy and other symptoms."

Allen's sister Letty Aronson, a vice president at Manhattan's Museum of Television and Radio, catalogs Farrow's sins: "Mia adopts children in a manic nature—not for their needs but for hers. She favors her biological children while treating the older adopted kids as servants. I think Mia always had a grand plan to meet Woody, have a relationship with him, be in his films and eventually have his child. Once she did, things began to deteriorate. But even after she knew about Woody's affair, she still wanted to continue her relationship. If he gave up Soon-Yi, Mia would make the children accessible and drop the charges. She'd even want him back."

Aronson denies that Allen was a father figure to Soon-Yi. "Andre Previn was her

What Is Incest?

WOODY ALLEN IS NOT SOON-YI'S BIOLOGICAL FATHER; HE IS NOT MARRIED to her adoptive mother Mia Farrow; and he did not live in their home. Moreover, Soon-Yi is a consenting adult. But if the Woody-Soon-Yi affair is not legally out of bounds, it is hardly innocent. At the very least, a man who sleeps with his ex-lover's daughter appears predatory and manipulative. But the relationship shades into indecency with the claim by Soon-Yi's siblings that Allen has been a father figure to the entire Farrow brood ever since Soon-Yi was a preteen. Isn't that bringing sex a little too close to home, close enough to raise the issue of incest?

Defining the ancient taboo becomes hard in an era of recombinant families created by divorce, remarriage and adoption. The traditional stricture—no carnal relations between parent and child or brother and sister—still holds, but how does it apply to today's blended and extended families, where blood ties are often thin or absent?

Historically the taboo has had a scientific rationale: that inbreeding drains the gene pool, greatly increasing the chances of mental and physical defects in offspring. But modern geneticists have found that such dangers are overstated; it would take generations of inbreeding for such problems to surface regularly. A more important reason for the taboo is cultural: incest has been banned to preserve family harmony by keeping disruptive rivalries and jealousies at bay. It has also helped to strengthen kinship clans; by forcing members to marry outside the group, the clan expands its wealth and allies.

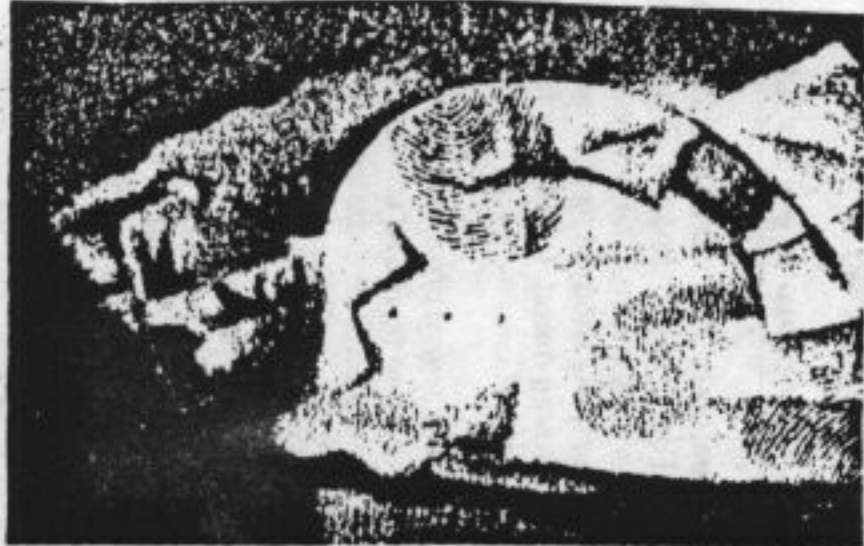
Today the most significant damage from incest is psychological. The heart of a family, say experts, is not the bloodline but the emotional connection. "Proper human growth involves gradually separating emotionally from your family so that you can go off and start one of your own," stresses child therapist Carole West of Beverly Hills, California. "Incest disrupts that process."

The surge in nontraditional families increases the risk of disruption. "There are more incidents of incest reported in stepfamilies than in biological families," observes Lynn Reynolds of the Institute Against Social Violence, in Briarcliff Manor, New York. Adopted children may be particularly vulnerable; no matter how well they are treated by their adoptive families, they frequently struggle with feelings of abandonment by their biological parents.

"Anyone who comes into a marriage with a teenage child needs to exercise extra caution about incest," warns psychiatrist Domeena Renshaw of Loyola School of Medicine, in Chicago. "That child is beginning to blossom, and will sometimes compete with the natural parent." Freudian theory holds that the earliest erotic impulses are incestuous; young boys unconsciously rival their father for their mother's affection, while daughters covet their father, a normal process in development known, in boys and girls respectively, as the Oedipus and Electra complexes. One therapist wonders whether Soon-Yi may never have resolved such early longings and might now be replacing her mother as the father's lover.

The courts may not call it incest or child abuse, but the relationship is surely an abuse of power. "Does anyone really see Soon-Yi as a consenting equal?" asks West. "Would she feel free to say no to the great Woody Allen? Is she intellectually mature enough?" One reason the taboo of incest has endured so strongly is the understanding most people have that the complex emotional bonds and power relationships that exist within a family—even an extended one—should never be abused.

—By Anastasia Toufexis. Reported by Andrea Sachs/
New York and James Wilberth/Los Angeles



COVER STORIES



"The Heart Wants What It Wants"

From his Fifth Avenue penthouse, Woody defends his love for Soon-Yi and heatedly denies allegations of child abuse

By WALTER ISAACSON

with Mia when you became interested in Soon-Yi?

A. My relationship with Mia was simply a cordial one in the past four years, a dinner maybe once a week together. Our romantic relationship tapered off after the birth of Satchel, tapered off quickly.

Q. What was your relationship with Soon-Yi when you first started going over there to visit your children?

A. I never had a single extended conversation with her. As a matter of fact, I don't even think she liked me too much. The last thing I was interested in was the whole parcel of Mia's children.

Q. Why did you want to have children with Mia?

A. I didn't. She adopted Dylan. I didn't. But a month after she was there, I found myself self bonding with her. She was just the greatest little girl. Suddenly I got tuned

Q. How could you get involved with someone who was almost a daughter?

A. I am not Soon-Yi's father or stepfather. I've never even lived with Mia. I've never in my entire life slept at Mia's apartment, and I never even used to go over there until my children came along seven years ago. I never had any family dinners over there. I was not a father to her adopted kids in any sense of the word.

Q. But wasn't it breaking many bonds of trust to become involved with your lover's daughter?

A. There's no downside to it. The only thing unusual is that she's Mia's daughter. But she's an adopted daughter and a grown woman. I could have met her at a party or something.

Q. Were you still romantically involved

sympathetic biography of Allen, "the source of numerous stories [that] turned her private life into a national joke." Keaton and Farrow, his two longtime romantic companions and frequent co-stars, often played neurotic child-women, stuttering to finish a sentence, in vry awe of the man in their grasp: Woody Allen. He may have idolized them too, but with the indulgent devotion of a grownup to his precocious daughter.

The two stars can take comfort in the media truth that these days, every scandal is a career move. Indiscretions that movie stars once paid to suppress they now discuss on American TV talk shows. Allen the filmmaker can use this publicity, for in the U.S. everybody knows Woody Allen, but nobody goes to his movies. His recent movies have been flops, though they remain popular in Europe and Asia. (He even appears in a TV commercial that airs only in Japan.) So his notoriety may boost *Husbands and Wives* at the box office, at least until people decide whether they like it or not. For Farrow the actress, the spin is not so profitable. For years she has taken the exclusive role of Allen's Galatea. Now that's over. She has been replaced in his next project, *Manhattan Murder Mystery*, by another actress: Diane Keaton.

You don't need a Woody Allen movie to tell you that the human heart is a dark forest. At this late date in human evolution, we should be surprised by no anarchic spasm of the emotions, no paternal love turned to lust, no feelings of rejection twisted into an urge to revenge. We should be surprised only by our surprise. The innocent prurience of our tabloid souls suggests that a deep part of us craves for people to be good and for beginnings, at least, to be happy.

So try to put aside last week's image of Allen the moral myopic, and think of him as Woody the movie gnome taking pleasure in the pinwheeling of his mind and in his lust for romantic love. Forget the headlines of Farrow, a creature devouring her young, and think of Mamma Mia, back in the '70s, just after she adopted Soon-Yi. To her friend (and onetime stepdaughter) Nancy Sinatra, Mia wrote this: "My children are a continuous joy. The latest is Soon Yi (aged 6, 7 or 8—we're saying 7). She's from Korea—was found abandoned in the streets of Seoul—with rickets, malnutrition—even her finger nails had fallen off, she had lice and sores everywhere. Now she speaks English and is learning to read, write, play piano, dance ballet & ride a horse. She is also learning that people can be believed in and even loved. . . . These are golden times and I am aware of that every single second."

The thing to be astonished by, every single second, is not that love can be tarnished but that times can ever be golden. —Reported by Georgia Harbison/ New York, with other bureaus

dreams of becoming a Schweitzer-like doctor in the tropics; each Christmas she staged a pageant and sent the proceeds to the March of Dimes. The actress scored hits as a moody teen on TV's *Peyton Place* and a wife giving birth to the devil's son in *Rosemary's Baby*. At 21, Soon-Yi's present age, Mia married a famous entertainer in his 50s: Sinatra. After the divorce she was befriended by songwriter Dory Previn; she had an affair with Previn's husband André and became pregnant. They married, had



Put on a happy face: Farrow with son Satchel and baby Isaiah last Friday in Bridgewater, Connecticut

three biological children and adopted three more. Soon-Yi was one of them.

Allen was born into serfdom in the Bronx, New York, the son of Martin and Nettie Konigsberg, still happily married after 62 years. His psychobiography is to be found mainly in the autobiography he has transformed into comedy routines and then movie art. As Ice-T can attest, it is treacherous to mistake the singer for the public to believe it knows Woody Allen. And it is presumptuous for the publisher to believe it knows Woody Allen. Yet Allen's work presents itself as so naively, ostentatiously about himself that it seems fair to subject it to a critic's equivalent of the psychoanalysis he has undergone for decades. Many of his monologues and films have dealt not just with middle-aged men falling in love with teenagers or infantile women but with the titanic, tragicomic struggle of intellect and lust.

It is a struggle, his films say, of man with himself. Women are the objects, the prizes, the threat. Perhaps this is why he has often portrayed them as voracious or vapid, why a hint of misogyny courses through his oeuvre. Allen's first wife brought a \$1 million suit charging Allen with "holding her up to scorn and ridicule" after finding herself, as French critic Robert Benayoun writes in a

father," she says. "He supported her; he visited her, they saw him on vacations." She also disputes the image of Farrow as an Earth-Mother Teresa. Early this year, Aronson says, Mia journeyed to Vietnam to adopt a boy, and she "dragged Satchel along—he wasn't even four—exposing him to illnesses and disease." The adoptee was restricted to a wheelchair. When Mia returned, says Aronson, she took the boy to a doctor and learned that he might also be slightly retarded. "That was not a handicap that suited her, so she pawned him off on another family. She gave him back to the woman who had arranged the adoption."

Attending to this misery, thoughtful people feel sick. Then they pose questions—not whether but why: why Allen stayed with Farrow through her adoption obsession; why Farrow remained allied with Allen after discovering the affair; why both are forcing or allowing their families, including their children, to shill for them in the media. And, of course, why Allen could not have shown the slightest moral etiquette, resisted temptation and kept his hands off Soon-Yi.

Allen's argument goes like this: Once upon a time, he and Mia were together, adopted kids, had one. When they stopped having sex, it was as if they were divorced but retained joint custody of the children. He was surely divorced emotionally; he could see no betrayal of Mia by turning to Soon-Yi. Perhaps Mia was still in love with him, assuming she had any love left over. But if Farrow's love turned to total obsession—the woman-scorned syndrome, which could provoke fantasies of child abuse—Allen's had long since become total detachment. That is why he admits to not the slightest ethical error or ambiguity in his affair with Soon-Yi. It is also what blinds him to one crucial fact: he may not have considered himself Soon-Yi's father, but he must have known Farrow considered herself Soon-Yi's mother.

It is said, perhaps too easily, that we marry our parents—fall in love, that is, with people who resemble them. It is also said that we repeat our parents' behavior. Children of alcoholics are more likely to be alcoholics; abused kids too often become abusing parents. In this case we can see, or at least surmise, some piquant re-enactments of unusual life stories.

Mia was born into Hollywood royalty, the third of seven children to actress Maureen O'Sullivan (who played an unflattering version of herself in Allen's *Hannah and Her Sisters*) and director John Farrow (whose films include *Sorority House*, *Full Confession*, *Married and in Love* and *Easy Come, Easy Go*). Child Mia had do-gooder

father," she says. "He supported her; he visited her, they saw him on vacations." She also disputes the image of Farrow as an Earth-Mother Teresa. Early this year, Aronson says, Mia journeyed to Vietnam to adopt a boy, and she "dragged Satchel along—he wasn't even four—exposing him to illnesses and disease." The adoptee was restricted to a wheelchair. When Mia returned, says Aronson, she took the boy to a doctor and learned that he might also be slightly retarded. "That was not a handicap that suited her, so she pawned him off on another family. She gave him back to the woman who had arranged the adoption."

into the joys of parenthood. When Mia said it would be nice if she had someone else, I think I'll adopt another child, I said great. And coincidentally she got pregnant shortly after that. I was delighted.

Q. But then what happened to your relationship?

A. The relationship was starting to wane anyhow. Dylan's arrival sort of resuscitated it for a while; we had something in common, co-parenting the kids. But when Satchel came along, it drifted down to a polite and cordial end.

Q. But didn't you become a father surrogate to the children she had adopted with André Previn?

A. I was not involved with the other kids. They had their own father. I didn't spend much time with them, particularly the girls. I spent absolutely zero time with any of them. This was not some type of family unit in any remote way.

Q. Soon-Yi never treated you as a father figure?

A. Not remotely. She never said two words to me. For years I thought Soon-Yi was studying to be a nun. She was going to Sacred Heart, so I thought, well, I had no idea what she was doing. I was only interested in my own kids.

Q. Don't you worry about what the children might feel when their dad is sleeping with someone they consider a sister?

A. I don't think they think of "sleeping with." They only know what is constantly drummed into them. And I don't think my children feel any lack of affection or any rivalry. Soon-Yi and I will be very, very cognizant of their situation and feelings.

Q. Is Soon-Yi mentally handicapped in some way, as some have said?

A. No! Am I going to spend my time with a mental deficient? I mean, use your head. What would be the interest? She is not a mental deficient in any remote way. She goes to college, she is a psychology major, she has a B average.

Q. No learning disability?

A. Yes, a learning disability. I don't know what. She came here when she was seven and didn't know the language.

Q. How did your relationship with her begin?

A. One night, just fortuitously. I was over at Mia's, and I had no one to go to the basketball game with. And Soon-Yi said, I'll go. And so I took her, and I found her interested and delightful. This was a couple of years ago. Mia had encouraged me to get to know her. She would say, "Take a walk with Soon-Yi, do something with her. Try and make friends with her, she's not really as hostile to you as you might think. Mia thought it was fine I took her to the game."

COVER STORIES

her feeling had something to do with her resentment of her mother?

A. I did not think that. I never think of those things. When you're having a nice time, you don't look for those motivations.

Q. *Weren't you worried that the emotions and motivations were too complex for a young girl?*

A. No. Because if you knew her, you'd know that's not true. She's a sharp, grownup person. She's probably more mature than I am. I really mean that.



Woody and Dylan

“Nothing at all happened. Nothing. I wouldn't go into an attic, I wouldn't even know how to find Mia's attic... And I would not molest my daughter.”

Q. *Your movies always explore these types of emotions and motives. You must have sat up one night and thought about the problems you might cause dating the daughter of a previous lover, a mother she doesn't like?*

A. I didn't think about her not liking Mia. I did think that, well, she is the adoptive daughter of my previous girlfriend, but that didn't mean anything to me. It didn't manifest itself in any significant way. She was a grown, sophisticated person. She was raised in New York.

Q. *You're a guy who can find moral dilemmas in a broken DON'T WALK sign. Didn't you see some here?*

A. I didn't find any moral dilemmas whatsoever. I didn't feel that just because she was Mia's daughter, there was any great moral dilemma. It was a fact, but not one with any great import. It wasn't like she was my daughter.

Q. *Did you ever discuss with her, “What is Mom going to think of this?”*

A. Mom would have thought more or less the same thing if it had been my secretary or an actress.

Q. *Come on!*

A. There is a different psychodynamic here, without any question, but the difference is one of small degree. If I had said to “Mom”—it was actually “Mia” that she called her—I'm in love with my secretary.

there would have been some version of the same thing.

Q. *But you didn't tell Mia before it blew up, right?*

A. I wanted to make sure this thing was going to take off. For all I knew I might have just been a little footnote in Soon-Yi's life, and then she would later say, “Well, I had a little flirtation with my mother's boyfriend at the end of their relationship.”

Q. *Did you talk to your analyst about how this would affect a child?*

A. It wasn't so complex. It doesn't have that quality to it that you think.

Q. *What about how it would affect her siblings?*

A. These people are a collection of kids, they are not blood sisters or anything. If Mia did not keep them whipped up and enraged these days, telling them how to react, I don't think they would have cared two seconds.

Q. *Did you really take nude pictures of Soon-Yi?*

A. Yes. Soon-Yi had talked about being a model and said to me I would take some pictures of her without her clothes on. At this time we had an intimate relationship, so I said sure, and I did. It was just a lark of a moment.

Q. *What did Mia do when she found them?*

A. She hit the ceiling. I said, “Look, our relationship has been over for some time. We should go our separate ways. The important thing is that we do what is right for our children. She was too angry. She instantly brought all the kids in on it, told all of them. This was Jan. 13. It was a dreadful thing to do. She phoned people saying I had molested her daughter, raped her daughter.

Q. *What did she do with Soon-Yi?*

A. She locked Soon-Yi in the bedroom in her apartment—there's a lot of corroborations of this—beat her on numerous occasions, smashed her with a chair, kicked her, raised black-and-blue marks so the kids at school said, “Where did you get those?” Finally, through the intervention of, I believe, a doctor, she got out of the house and went to live up in the college dormitory.

Q. *Did you talk to Soon-Yi while this was happening?*

A. She called me once when she could get to a phone and told me she was fine, that her mother would say she was suicidal, but it's untrue. I love you, and I don't regret a minute of this.

Q. *Why did the whole thing become public?*

But it also could have been made up intentionally.

Q. *Have you talked to Mia recently?*

A. Yes, in fact she called me five times today [Friday].

Q. *What do you say to each other?*

A. She said, “Can we stop this grotesque publicity circus?” And I said, “You have hired a lawyer, you're parading relatives and the kids on television, you leaked this videotape of Dylan unconsciously. She said, ‘Can't we negotiate this?’ And I said, ‘First you must clear my name unequivocally. And if you do that and we can agree to give Dylan some real therapy to get over the dreadful scars of this thing, and I am part supervisor of that therapy, then O.K., we can see if there's a way of toning things down.’”

Q. *Do you use your movies to work through dilemmas you're facing in life?*

A. No, people always confuse my movies and my life.

Q. *But don't you confuse your movies and your life?*

A. No. Movies are fiction. The plots of my movies don't have any relationship to my life. My next movie is a murder mystery.

Q. *Who's going to get murdered?*

A. Oh, some stranger.

Q. *Inappropriate love with younger women seems to be a theme in your movies and in your life, right?*

A. It's not a theme in my life. I've been married twice, both times to women practically my age. My two other relationships—Diane Keaton and Mia Farrow—they're not really much younger women.

Q. *Will your relationship with Soon-Yi continue?*

A. Yes. I'm in love with her. As soon as the reporters go away, we'll do the things we like to do. We'll walk and eat out and go to the movies and basketball games.

Q. *What's your emotional bond, since it's not intellectual?*

A. It's fully dimensional. I would not be interested in someone who's not interesting.

Q. *Do you consider it a healthy, equal relationship?*

A. Well, who knows? It's perfectly healthy. But I don't think equal is necessarily a desideratum. Sometimes equality in a relationship is great, sometimes inequality makes it work. But it's an equal-opportunity relationship. I mean, I'm not equal to her in certain ways.

The heart wants what it wants. There's no logic to those things. You meet someone and you fall in love and that's that.

Soon-Yi: Woody was not my father

Q. *How old are you?*

A. This October I will be 22. Look at my driver's license and passport. I was not raped, molested or manipulated as Mia has hysterically charged, nor am I retarded or mentally slow as she would have you believe. I am at college majoring in psychology, and although she cut off all my education funds and living money, I have made arrangements to complete my studies and graduate.

Q. *Did you consider Woody Allen to be a father figure?*

A. To think that Woody was in any way a father or stepfather to me is laughable. My parents are André Previn and Mia, but obviously they're not even my real parents. I came to America when I was seven. I was never remotely close to Woody. He was someone who was devoted exclusively to his own children and to his work, and we never spent a moment together. We rarely ever spoke, and were polite but uninterested in one another. The fact is I really had no interest in knowing him better, nor he me.

Q. *When did your relationship change?*

A. When I was 20 and he had no one to go to a basketball game with and I wanted to see one. By that time his relationship with Mia was long done, and they were going through the motions. They were friendly but rarely went out, and apart from when they worked together or played with their children, had little to do with one another.

Q. *What is your relationship with Mia Farrow?*

A. I don't go home because Mia can be and has been violent toward me. I will not go into details, but her treatment of me was hardly maternal, even given our current problems. She is not who she pretends to be, certainly not the kind of mother [people think], and while my brothers and sisters are still dependent on her, they will say things and pretend to feelings I know full well not to be true. There is no question I owe Mia a great deal for adopting me. For that gesture I still love her. But responsibility does not stop at the act of adopting. I truly regret Mia chose to burden all the children with these adult problems.

Woody Allen verdacht van seksueel misbruik

NEW YORK — Filmregisseur Woody Allen, die maandag heeft erkend dat hij een affaire heeft met de 21-jarige, geadopteerde dochter van zijn voormalige vriendin en filmactrice Mia Farrow, heeft zich mogelijk schuldig gemaakt aan seksueel misbruik van een ander kind van Farrow. De politie van de staat Connecticut is een onderzoek begonnen tegen Allen. De advocaat van Farrow beweert dat het onderzoek zich richt op seksueel misbruik. Woody Allen heeft dinsdag echter ontkend dat hij zich aan seksueel misbruik schuldig heeft gemaakt. Volgens hem strooit Mia Farrow deze beschuldigingen rond uit jaloezie over zijn verhouding met Soon-Yi (21), een van de adoptiekinderen van Mia Farrow. Deze verhouding werd wereldkundig gemaakt door de moeder van Mia Farrow.

Woody Allen bevestigde maandag dat hij een verhouding heeft met de Koreaanse Soon-Yi. Hij en Farrow zijn al geruime tijd uit elkaar en verwickeld in een procedure over het voogdijschap over twee van hun elf geadopteerde

kinderen en over Allens natuurlijke zoon Satchell (4).

De advocaat van Farrow, Alan Dershowitz, zei in de New York Times dat Allen verdacht wordt van seksueel misbruik van een van Farrow's andere kinderen. Mia Farrow heeft een huis in de staat Connecticut.

Dershowitz zei dat tot het onderzoek was besloten nadat een arts het kind twee weken geleden had onderzocht. Allens woordvoester Leslee Dart zei in een reactie dat iedereen nu eenmaal een aanklacht kan indienen, of die gegrond is of niet. "De politie moet het maar onderzoeken", zei zij.

Volgens enkele kranten was de relatie tussen Allen en Soon-Yi de oorzaak van de breuk met Farrow. Maar een bron, die niet bij naam genoemd wilde worden, zei dat de affaire zeven maanden geleden begon, "op een moment dat de relatie met Mia al praktisch voorbij was." De New York Post, een boulevardblad, meldde dinsdag dat Farrow de affaire had ontdekt toen zij naaktfoto's van Soon-Yi vond in de slaapkamer van haar dochter en constateerde dat de foto's genomen waren in het huis van Allen.

N 19-5-91

11/19

Woody Allen Denies Child Abuse Charge As His Case Deepens

Compiled by Our Staff From Dispatches

NEW YORK — Connecticut state police said Tuesday that they had launched a criminal investigation against Woody Allen, but they would not confirm a lawyer's allegation that it involved child abuse.

The guarded statement from the police followed the revelation that the filmmaker, 56, was having a love affair with the 21-year-old adopted daughter of Mia Farrow, 47, his companion and leading lady for the last dozen years.

A lawyer for Ms. Farrow, Alan M. Dershowitz, said the Connecticut case concerned the suspicion of sexual abuse of another of Ms. Farrow's children. She has a home in Bridgewater, Connecticut.

Allen emerged from seclusion briefly Tuesday to deny that he had abused one of Ms. Farrow's adopted children. "These totally false and outrageous allegations have sickened me so I felt that, for the sake of all my three children, I must try and remove them from an atmosphere so unhealthy it can surely leave irreparable scars," Mr. Allen said at a brief session with the

press at which he declined to answer questions.

Mr. Allen, who is involved in a child custody dispute with Ms. Farrow, said his lawyers told him that her attorneys had asked for \$7 million and offered to drop the allegations against him in exchange for the payment.

At the public information office of the state police, a trooper, Debbie Roy, confirmed that there was a criminal investigation involving Mr. Allen but said that no charges had been filed. She declined to give any more information or to characterize the investigation any further.

After hearing that the police had confirmed an investigation, Mr. Dershowitz said it had been spurred by a doctor who, after examining the child two weeks ago, reported the results of his examination to the authorities. Mr. Dershowitz is a Harvard law professor whose cases have involved such highly publicized clients as the hotelier Leona Helmsley and the boxer Mike Tyson.

The doctor, Vadakkera Kavirajan of New Milford, Connecticut, is the regular physician for Ms. Farrow's children. He would not comment other than to say that if a parent makes a complaint of abuse, or if a child informs a doctor of abuse, or if in the course of an examination the doctor gets any inkling of abuse, he is required, by state law, to report the case to the state Child Protection Bureau. Citing the welfare of the child, Dr. Kavirajan would not confirm having made such a report in this case.

A spokeswoman for Mr. Allen, Leslee Dart, said: "Anybody who wants to can make a complaint, whether false or not false, and the police have to investigate." She declined to comment on whether Mr. Allen was the subject of a child sexual-abuse investigation and added that Mr. Allen and his lawyers would issue a statement.

Mr. Allen confirmed Monday that he was romantically involved with Soon-Yi Farrow Previn, whom Ms. Farrow adopted during her marriage to the conductor André Previn.

(AP, NYT)

20-8
11/19

Video Complicates Allen-Farrow Case

The Associated Press

NEW YORK — The public battle over the private lives of Woody Allen and Mia Farrow worsened Wednesday as her spokesman confirmed that Ms. Farrow had videotaped her 7-year-old daughter apparently discussing sexual abuse.

Ms. Farrow made several copies of a videotape involving her child, said the spokesman, John Springer. The tape was viewed by a reporter and two producers at WNYW-TV who said Ms. Farrow's voice was heard off-camera asking Dylan Farrow, 7, about an alleged incident with Mr. Allen.

Mr. Allen has vehemently denied that he ever abused his children.

Dylan, one of Ms. Farrow's 11 children, was also adopted by Mr. Allen, who sued last week for custody of Dylan, an adopted son Moses, 14, and Satchel, 4, his and Ms. Farrow's biological son.

Ms. Farrow's lawyer, Alan M. Dershowitz, also painted an increasingly nasty picture of the beginning of the Farrow-Allen breakup. He said Mr. Allen started having sex with the oldest of Ms. Farrow's adopted daughters, Soon-Yi Previn, on Dec. 1, 1991, while he was still involved with Ms. Farrow.

Mr. Dershowitz said Mr. Allen formally adopted Dylan and Moses on Dec. 17 "while he was having sex with their sister." Soon-Yi Previn is believed to be about 21, but the Korean orphan has no birth certificate.

Ms. Farrow approved the adoptions without knowledge of the affair between Mr. Allen and Miss Previn, Mr. Dershowitz said. But on Jan. 13, she found nude pictures of Soon-Yi Previn and immediately broke off her relationship with Mr. Allen, he said.

"I have come so perilously close to a genuine meltdown of my very core," Ms. Farrow wrote in a letter to a friend, Maria Roach, who released the text of the letter. "I see now that I have spent long years with a man who had no respect for

everything I hold sacred; not for my family, not for my soul, not for God or my goals."

Lawyers for Mr. Allen and Ms. Farrow will meet in court Tuesday, when a judge is expected to set a trial date in the custody case.

The videotape was not broadcast by WNYW-TV. Mr. Springer said Ms. Farrow's lawyers warned the station against it. The station's management never planned to broadcast it, a spokesman said.

The tape was just the latest broadside in the escalating war between the filmmaker and his companion and leading lady of 12 years.

At a press conference on Tuesday, Mr. Allen denied all allegations of abuse. He said they had been dreamed up by Ms. Farrow as part of their child custody fight. He also acknowledged that he was in love with Soon-Yi Previn.

The Connecticut state police confirmed that Mr. Allen was a suspect in a criminal investigation but refused to make public details of the inquiry.

Mr. Dershowitz said Mr. Allen was also being investigated by New York City authorities in a child-abuse probe. Sheila Jack, spokeswoman for the city's Human Resources Administration, said she could not comment.

Soon-Yi Previn is the adopted daughter of Ms. Farrow and her second husband, the conductor André Previn, 63, who told the New York Post that he was sickened by the affair.

"As a father, I don't think I have a colorful enough vocabulary to tell you what I think of the affair," he said, adding that his opinion of Mr. Allen "gets lower by the day."

A source close to Mr. Allen's lawyers insisted that the affair with Soon-Yi Previn and his custody lawsuit were "separate issues." The source painted a fairly harmonious portrait of Ms. Farrow and Mr. Allen over the last eight months, while they were trying to negotiate child custody.

11/19

Videotape nieuw wapen in affaire Woody Allen

NEW YORK — De bittere strijd tussen Woody Allen en Mia Farrow heeft er donderdag een nieuw vies smaakje bijgekregen in de vorm van een videotape waarop Mia Farrow haar zevenjarig geadopteerd dochtertje zou vragen of Allen haar misbruikt heeft.

De Newyorkse televisiezender WNYW liet weten een duplicaat van de video-opname bemachtigd te hebben, maar weigerde te zeggen wat er precies op staat. "De opname lijkt de beschuldigingen van Farrow dat Allen haar dochtertje Dylan misbruikt heeft te staven. Het kind ziet er nerveus en angstig uit", aldus een verklaring van WNYW.

N 21-3-92

Woody Allen, From the Screen to the Dark Corners of the Soul

By Charles Trueheart
Washington Post Service

WASHINGTON — Americans have grown accustomed to being let in on the sexual secrets of public men and women. When the secrets embarrass, people are even more fascinated — and indignant. But even by today's depleted standards, Woody Allen is a special case. The stories that have gripped and chagrined a generation of moviegoers concern Mr. Allen's relationship with a young woman who is his daughter in every sense but the biological and legal ones. These are just the stories he has confirmed, as distinct from the profoundly troubling accusations from the Mia Farrow camp that he abused his 7-year-old adopted daughter.

Either way, even the milder way, these stories evoke an aura of incest — not exactly, not

really, but still: "It's incestuous even if it's not incest," says Richard Zweigenhaft, psychology professor at Guilford College. It's the oldest taboo — and it involves an intellectual and cultural hero (or anti-hero) to many.

"It's an age when all our idols are tarnished. It's like every last one has to go," says Susan Roberts, managing editor of the journal *Common Boundary*: Between Spirituality and Psychotherapy. "There are no heroes. They all have these dark, dissociated corners of the soul."

What's in Mr. Allen's dark corner? His relationship to Soon-Yi Farrow Previn, even if its particulars are not known, is unavoidably about leverage: Parental nurturing and adult example have been put to ulterior purpose — what Mr. Allen revealingly admits has been a quest for therapy, his therapy. He declared that Soon-Yi, who may be 21 or

younger, but in any case has known Mr. Allen as a guardian and father figure for 12 years, "continues to turn my life around in a wonderfully positive way." What it has been for her we do not yet know.

Such an extraordinary story about a famous film auteur and generational icon would be interesting enough. What gives the Allen tale its compelling mystery is the singular nature of Mr. Allen himself, or the person he has portrayed repeatedly, obsessively, on the screen.

"Woody's whole thing has been to present himself as the schlepp next door," says Mr. Zweigenhaft, an ardent Allen fan. "We don't expect him to act like Sean Penn or Roman Polanski."

The fictional Woody Allen has always been the hapless suitor, the utter nerd, absurdly ambitious in his designs upon women. Charlie

Chaplin, to whose unprepossessing persona Mr. Allen's is often compared, offered the same disarming wit and wise naiveté — and unvarnished childishness. (He also, well into middle age, took a very young bride.)

Here is Gerako, Mast, film historian: "Allen's face (freckled and birdlike) and his body (puny and scrawny) emphasize the distance of his persona from the stereotypical romantic ideal (like Charlie in *The Circus* and *City Lights*), thereby reducing these contemporary obsessions with sexual attractiveness and fulfillment to the absurd."

Yes and no. Mr. Allen's audacity and uncanny success with women have been a regular cinematic offering of hope to countless hapless swains, fellow neurotics watching him and cheering him on. And he did it with the wit and panache they could only dream about.

Mr. Allen also has possessed such a fine ear for the dialogue of lovers — quarreling lovers, loving lovers — that his films do more than suspend the audience's disbelief. The narrative of confession has often been mistaken for autobiography, and the mistake has a further consequence. It suggests that this unlikely, awkward fellow actually holds some key to understanding the awful magic of love. But describing it artfully, apparently, is not the same thing as knowing the healthiest way to practice it. There have been clues, and Allen archaebologists will find more. He has usually cast himself as sexually immature, fearful of commitment, emotionally confused, hypochondriacal. In both "Manhattan," one of his most self-searching movies, and the forthcoming "Husbands and Wives," he is an older man romancing a

See ALLEN, Page 2

ALLEN: Woody and the Dark Corners of the Soul

(Continued from page 1)

much younger woman (albeit not his characters' daughters or daughter-figures). Although as a director he could portray conventionally configured families — sometimes with Mia Farrow as the mother figure, sometimes even filmed in Ms. Farrow's apartment — Mr. Allen's persona was seldom a member of the family.

Even with such clues, says the film historian Marc Green, "to break a taboo like this one is not predictable from the films, given that he has always portrayed himself as a moral human being."

We should have known there was

more going on, that the films were scrim, a funhouse mirror, and not anything like reportage. "The bigger the front, the bigger the back," observes Ms. Roberts. Which means: "When someone has a numinous glow of magnetism, we have to ask in the next breath, where's the shadow?"

"He's in a very different place now than he was as a young filmmaker," says Mr. Zweigenhaft. "He may have become someone who feels he has enough power or insularity to really break with convention in a way he only did humorously in films."

Depending on the truth of the charges of child abuse, descriptions of Mr. Allen as an incestuous personality may be wide of the mark. At best, Ms. Roberts says, "He sounds like one of those guys who has gotten a whiff of his own mortality, and what better way to rejuvenate yourself than with a sweet young thing. 'I'm immortal. I can begin all over again.'"

She adds, "But Woody! The Wood Man! After all those years on the couch!"

Mr. Allen has been in Freudian psychoanalysis for most of his adult life, which to Mr. Green "says something about analysis: You become the center of the universe. The superego begins to recede and you begin to create your own boundaries and rules because you are so self-involved."

Mr. Green, who with Stephen Farber wrote the forthcoming history "Hollywood on the Couch,"

also points out that Mr. Allen even more than most celebrities is "essentially isolated from the rest of the world."

He added, "There's the movie set and there's his family. Who else does he interact with?"

Farrow Family Meeting

Mia Farrow held a tearful family meeting with her children after learning that Miss Previn was having an affair with Mr. Allen, and asked Miss Previn to choose between him and the family, Reuters said, quoting the New York Post.

Miss Previn, the actress's eldest adopted child, chose the filmmaker, according to the copyrighted Post story. Ms. Farrow and the rest of the family have barely heard from Miss Previn since the meeting earlier this summer at the family home in Connecticut, the Post reported.

According to the paper, it learned of the family meeting from another of Ms. Farrow's adopted daughters, Lark Previn, 19.

Lark Previn was quoted by the newspaper as saying her sister's affair with Mr. Allen was an "infatuation." She also stressed that Ms. Farrow was not an "unfit" mother, as Mr. Allen has charged, and disputed claims that the filmmaker's affair with Soon-Yi began after his relationship with Ms. Farrow had disintegrated.

A Farrow spokesman, John Springer, said Ms. Farrow learned of the affair when she stopped by Mr. Allen's apartment — the couple maintained separate residences — and found nude photographs of Soon-Yi on the mantelpiece.

Woody Allen ist kein Kinderschänder — sagt der Lügendetektor



Woody Allen in "Der Schläfer"

Leinwand-Komiker Woody Allen nahm die Beschuldigungen seiner Lebensgefährtin Mia Farrow sehr ernst. Sie behauptet, der 56jährige Adoptivtochter Dylan sexuell mißbraucht. Darum stellte er sich einem Lügendetektor — bestand den Test mit Bra-

vour. Woody Allen gab jetzt einen Versuch auf, seine junge Geliebte, die 21jährige Soon-Yi Previn, zum Essen auszuführen. Zuviel Fotografiert! So ließen die beiden vier Pizza kommen und blieben zu Hause. Neues von der Schlammschlacht — letzte Seite.

BZ 22.08.92

Woody Allens Sohn: Nie wieder zum Vater

New York — Das Ergebnis des Lügendetektor-Tests beindruckt den 14jährigen Adoptivsohn von Woody Allen überhaupt nicht. Moses Allen: Mein Vater ist gewalttätig und krank. Er gehört eingesperrt. Ich will nicht bei ihm leben.

Moses ist eines der drei Kinder, für die der 56jährige Schauspieler das Sorgerecht erstreiten will.

Der Junge glaubt jedoch, daß Woody Allen seine siebenjährige Adoptivtochter Dylan sexuell belästigt hat und er ist empört über dessen Verhältnis mit der 21jährigen Adoptivtochter Soon-Yi.

"Ich kann nicht bei einem Vater leben, der mit meiner Schwester geht. Ich kann ihn nach alledem

nicht mehr lieben und ich kann ihm nicht verzeihen."

Inzwischen erhebt Soon-Yi gegen ihre 47jährige Adoptivmutter Mia Farrow schwere Beschuldigungen. Freunden vertraute sie an:

"Mia hat mich verprügelt, mit einem Stuhl nach mir geworfen und meine Kleider in Fetzen gerissen. Mitten in der Nacht brüllte sie mich an. Tagelang hat sie mich in meinem Zimmer eingeschlossen."

Mia dagegen sagte der "New York Post":

"Ich habe Soon-Yi gesagt, daß ich sie immer lieben werde. Ich gebe ihr für all dies keine Schuld."



Allen-Adoptivsohn Moses, 14 Jahre alt

BZ 22.08.92

Allen als schietschijf Republikeinen

(Door Keets van Dam)
UTRECHT — Woody Allen is een typische Democratische excentriekeling, zo een die er maar lekker op los leeft en die gezinswaarden, een van de pijlers van onze samenleving, geen cent waard vindt. Althans, dat is de mening van een aantal vooraanstaande Republikeinen. En alsof de filmregisseur en acteur aan zijn persoonlijke problemen nog niet genoeg heeft, is hij nu door de partij van president Bush uitgeroepen tot Democratische schietschijf in de race naar het Witte Huis. Woody Allen en Mia Farrow maken vandaag hun opwachting bij de Hoge Raad in Manhattan in verband met de eis van de regisseur op het voogdijerschap van drie van hun kinderen. Het was deze eis, die

volgde op een breuk in hun twaalfjarige hechte vriendschap en de relatie die Allen heeft aangeknoopt met één van Farrow's geadopteerde kinderen, de 21-jarige Soon-Yi Previn, die er toe leidde dat Allen nu volop in de belangstelling staat. Vorige week verdrong het opzienbarende nieuws van de breuk tussen Allen en Farrow, een verhouding die alom als harmonieus werd beschouwd, bijna het nieuws van de Republikeinse Conventie in Houston. De sensatiebladen, maar ook de meer serieuze kranten, pakten stevig uit over de affaire-Allen. Terwijl in Houston Bush de kiezers een belastingverlaging in het vooruitzicht stelde en de Republikeinen hun jacht op Democratisch legestrevter Bill Clinton in-

zetten, vulden de Amerikaanse kranten hun kolommen met alle sappige details van de breuk tussen Allen en Farrow. Hoe de actrice in Allens appartement naaktfoto's van haar geadopteerde dochter vond en hoe het meisje vervolgens tijdens familieberaad besloot huize Farrow te verlaten en voor Allen te kiezen. Verder kwam de beschuldiging naar buiten dat Allen een van de kinderen seksueel zou hebben misbruikt en zouden de advocaten van Farrow hebben voorgesteld dit laatste deel van de affaire buiten de publiciteit te houden, als Allen zeven miljoen dollar zou overmaken op het bankrekeningnummer van Farrow.
OP PAGINA 7:
 Allen slachtoffer modder gooien.

UN 25/8

Allen slachtoffer modder gooien

seur, die door de andere partij beschuldigd werd van misbruik van twee van de kinderen, heeft zich inmiddels vrijwillig onderworpen aan een leugendetector en deze proef goed doorstaan. Intussen gaan de voorbereidingen voor een nieuwe film van Woody Allen, *Manhattan Murder Mystery*, gewoon door, alleen zonder Mia Farrow. Haar rol zal daarin mogelijk worden overgenomen door Diane Keaton, voor Farrow Allens vriendin en favoriete actrice in films als *Love and Death*, *Sleeper*, *Annie Hall* en *Manhattan*.

(Vervolg van pagina 1)
UTRECHT — Met alle helse rond Woody Allen hadden de Verenigde Staten na de pijnlijke hoorzittingen rond de benoeming van rechter Clarence Thomas, die zijn medewerkster Anita Hill onheus zou hebben bejegend, het vermeende overspel van Bill Clinton met nachtclubzangeres Gennifer Flower, de gewelddadige seksuele escapades van bokser Mike Tyson en het weer opgerakelde verhaal van een verhouding tussen George Bush en zijn assistente Jennifer Fitzgerald, er weer een nieuwe spraakmakende affaire bij.



mocratische partij menen te zien.

De eerste Republikein die Allen bij de verkiezingen betrok, was Congreslid Robert Dornan, die de problemen van Allen omschreef als 'een produkt van een tekort aan respect voor traditionele gezinswaarden'. Een tweede aanval ging nog wat verder. In een toespraak het afgelopen weekende noemde Newt Gingrich, een strijdbare politicus en nummer twee in de Republikeinse hiërarchie in het Huis van Afgevaardigden, Allen 'een symbool van excentrieke Democratische waarden' en het partijprogramma van de Democraten 'een typisch Woody Allen-programma'.

Volgens de Republikein is een traditioneel gezin met heteroseksuele ouders die hun eigen kinderen opvoeden veel Democraten een gruwel. Gingrich besloot zijn aanval met de opmerking: „Woody Allen had een non-incestueuze relatie met een non-dochter in een non-gezin". Torie Clarke, de

woordvoerder van Bush, trok de vergelijking tussen Allen de Democraten nog wat verder door: „Clinton doet denken aan Woody Allen, zoals hij daar zit en veertien verschillende verklaringen geeft waarom hij iets heeft gedaan, wat hem ertoe heeft bewogen en hoe dat van invloed is op wat hij nu doet".

Het was niet verrassend dat de Republikeinen in deze verkiezingen de affaire-Allen er met de haren bisjleepten. In 1988 kreeg Democratisch presidentskandidaat Michael Dukakis persoonlijk de schuld van de misdaden die crimineel Willy Horton tijdens een week-eindeverlof in zijn staat beging. En verder hebben de Republikeinen van *family values* zo ongeveer het centrale punt van hun campagne gemaakt.

Maar dat Allen nu door Bush c.s. tot schietschijf is gebombardeed, wordt door Democraten als een teken van uiterste hypocrisie beschouwd. De Republikeinen hebben het wel veel over *family values*, maar geven aan het begrip nauwelijks of geen invulling, menen de Democraten. Sterker nog: tijdens hun regeerperiode is door de gevolgen van de sterk verslechterde economie het gemiddelde middle class-gezin er stevig op achteruit gegaan. Maar voor deze kritische opmerkingen uit het kamp van Clinton koopt Woody Allen momenteel weinig.

Reclamecampagne voor 'Husbands and Wives' stopgezet

Stille première jongste film Woody Allen

Van onze kunstredactie
AMSTERDAM — TriStar Pictures, de maatschappij die de nieuwe film van Woody Allen, *Husbands and Wives*, in de bioscoop uitbrengt, heeft een grote reclamecampagne op radio en televisie afgelast. Volgens een woordvoerder van de studio zal de crisis in Allens persoonlijke leven de film overschaduwen.
 Er zal geen gelegenheid zijn om Allen of een van de andere sterren uit de film, zoals Judy Davis en Juliette Lewis, te interviewen, om te vermijden dat iedereen alleen maar wordt gevraagd naar zijn of haar mening over de affaire van de regisseur, die eerder deze week bekende een relatie te zijn aangegaan met de 21-jarige pleegdochter van zijn vriendin Mia Farrow. De actrices uit *Husbands and Wives* hebben TriStar zelf gevraagd niet aan interviews mee te hoeven doen.
 De 'trailers' die momenteel in de verschillende bioscopen te zien zijn, zullen wel vertoond blijven worden en ook zullen er krantenadvertenties verschijnen. *Husbands and Wives* zal op 23 september in acht steden, waaronder

dag is de film voor het eerst vertoond in een persvoorstelling. Tijdens de voorstelling werd af en toe gegriknikt, terwijl er ook opmerkingen werd gemaakt die verwezen naar de recente gebeurtenissen.
 Dinsdag moeten Woody Allen en Mia Farrow voor de rechtbank verschijnen, op grond van Allens verzoek om de toewijzing van drie kinderen. Farrow en Allen hebben samen een kind en twee kinderen geadopteerd. De regis-

seur, die door de andere partij beschuldigd werd van misbruik van twee van de kinderen, heeft zich inmiddels vrijwillig onderworpen aan een leugendetector en deze proef goed doorstaan. Intussen gaan de voorbereidingen voor een nieuwe film van Woody Allen, *Manhattan Murder Mystery*, gewoon door, alleen zonder Mia Farrow. Haar rol zal daarin mogelijk worden overgenomen door Diane Keaton, voor Farrow Allens vriendin en favoriete actrice in films als *Love and Death*, *Sleeper*, *Annie Hall* en *Manhattan*.

sl
vs
zij
de
ca
de
ga
on
oo
he

SCOPE

Nous traversons le grand hall au plafond en coupole où jadis s'accumulaient de superbes statues d'éphèbes dont l'antiquité le disputait à la jeunesse des modèles. Dans cette pièce sombre devenue quasi déserte, il reste un miraculeux groupe d'amours allées aux fesses aguichantes, une rareté baroque de marbre blanc tendre comme la chair, un chef-d'œuvre pour esthète. Roger Peyrefitte nous conduit à pas lents vers son bureau en rotonde. Il a beaucoup de mal à marcher, mais cet homme

relira pas son interview, nous dit-il. Il nous fait confiance. C'est ainsi que nous avons transcrit exactement ce qu'il nous dit de son engagement passager dans les troupes du Front national. Cet homme né avec le siècle nous étonne par son goût du bonheur et de la liberté.

Les honneurs

Le pouvoir semble ignorer l'écrivain célèbre que vous êtes?

Roger Peyrefitte: C'est exact, je suis à l'écart des honneurs. Cela m'amuse. J'ai eu le prix Théophraste

décerné le prix Capri 1989 pour l'ensemble de mon œuvre. Le gouvernement socialiste a quand même tendance à récompenser les créateurs qui se sont mis à son service? C'est évident. Je ne suis au service de personne, pas plus de lui que de ses prédécesseurs. Le gouvernement socialiste s'intéresse à ceux qui s'intéressent à lui. Des gens comme Michel Tournier ont tous les honneurs et des prix extraordinaires! Je reçois des honneurs de l'étranger. Je ne suis pas ennemi des récompenses. Par conséquent, je me

Mon originalité, c'est que je ne peux être classé ni à droite ni à gauche. Mais je souffre indûment d'une classification à droite. Vous avez bien vos idées sur le monde et la société? Sur les rapports à l'argent, à la pauvreté? Il y a la misère, le chômage, vous vous désintéressez de tout cela? Comment voulez-vous que je me désintéresse de quelque chose d'humain? Je suis homme et rien de ce qui concerne l'homme ne m'est étranger. Cela a toujours été mon idéal d'être un homme dans la société. Le fait que je n'ai pas exprimé mes angoisses

ROGER PEYREFITTE

Je compte bien devenir centenaire

Gal Pied hebdo 532

27 août 1992

«Une de mes gloires, une de mes vertus, est d'arracher les masques (...) Jusqu'au bout, je soutiendrai mon personnage: être l'homme de la vérité, c'est-à-dire de la liberté.» Une citation de *L'Innominato* de Roger Peyrefitte, qui reflète bien la vie de cet homme, écrivain, individualiste forcené, épris du bonheur et... des garçons. Entretien.

de quatre-vingt-cinq ans est jeune et le sait. Le long entretien qu'il nous a accordé est passionnant. Depuis toujours, il attache beaucoup d'importance à notre journal qu'il lit chaque semaine dans ses moindres détails. Il tient donc à ce que ses propos ne tombent pas dans la banalité. Il s'installe sur son fauteuil, refuse d'être aidé pour se servir à boire dans un très lourd verre ancien. La carafe elle-même est d'un beau cristal. Mais beaucoup d'objets ont disparu. Les peintures auraient besoin d'être refaites. Ce vieil homme passionné par la vie et les garçons ne s'apitoie pas sur son sort. Il parle en toute sincérité de politique, de pédérastie, de littérature. Il explique clairement les paradoxes de son individualisme forcené. Il ne

Renaudot pour les *Amitiés particulières*, il y a cinquante ans, et c'est tout. Notre ministre de la Culture, Jack Lang, vous oublie ou vous punit? Lors d'une cérémonie, un de mes amis a abordé Jack Lang et lui a demandé: «Monsieur le Ministre, attendrez-vous que Roger Peyrefitte soit mort pour lui décerner la Légion d'Honneur?» Jack Lang a répondu étonné: «Comment? Il ne l'a pas?». Il a alors appelé un de ses collaborateurs... Mais rien n'est venu (*Rires*). Ce qu'il y a d'amusant, c'est qu'en mars 1992, j'ai été nommé Docteur Honoris Causa de l'Université de... Palerme et citoyen honoraire de Taormina (Sicile). La patrie des beaux garçons! (*Rires en roucoulaades*). Et, autre ville mythique, on m'a

réjouirais beaucoup de celles qui me seraient données en France si quelqu'un s'en avisait. Mais je trouve qu'il y a une espèce d'élégance à rester un homme sans honneurs. Je n'ai pas non plus été honoré officiellement par les gouvernements de droite. J'étais également suspect à leurs yeux. Vous êtes critique vis-à-vis de l'église constituée. Vous êtes un homme aux mœurs libres, sinon libertines, vous êtes un individualiste. Vous auriez presque un côté anarchiste et vous dites que vous êtes plutôt un homme de droite... En effet, étant un homme libre, je devrais être chouchouté par la gauche et étant un homme qui écrit de façon traditionnelle, honorant la langue française, je devrais être chouchouté par la droite.

face à ce monde-là ne veut pas dire que j'y suis indifférent. J'estime néanmoins qu'il faut parler de ce que l'on connaît. Or étant d'un côté de la barricade plutôt que de l'autre, je trouve qu'il faut rester fidèle à soi-même. Ce n'est pas parce que je me mettrais tout à coup à me pencher sur les maux de la société que je me sentirais grandir à mes propres yeux. Au contraire, cela ressortirait de la farce. Il faut rester fidèle à sa classe. Ce n'est pas que je veuille faire des catégories, mais on appartient plutôt à une classe qu'à une autre. Je suis né du côté de la bourgeoisie; je ne peux pas appréhender véritablement les problèmes de quelqu'un qui n'a pas reçu une certaine éducation. Pour que je puisse me lier avec des gens, il faut qu'ils aient reçu quelque chose qui ressemble à mon éducation. Je dis bien «éducation»: cela n'a rien à voir avec une quelconque ségrégation sociale. C'est un fait, on a reçu cette éducation ou non.

Je suis un païen

Il n'est pas courant qu'un homme de la haute bourgeoisie soit aussi critique vis-à-vis de l'Eglise? Je suis un homme lucide et je suis un païen avant d'être un catholique. Quand on a passé dix-sept ans dans des maisons d'éducation religieuse, on est forcément marqué par un tel séjour. Mais il y a mes goûts sexuels! Ma vie intime a eu une importance primordiale dans tous mes choix politiques. N'oubliez pas que la fois où j'ai voté pour Monsieur Le Pen, il m'avait demandé de faire partie de son comité de soutien et que, naturellement, connaissant ses vues sur l'homosexualité qui sont archicritiques, j'avais trouvé original de me mettre de son côté... non pas pour démentir ses propos mais pour leur apporter un



éclairage particulier. Le fait de m'avoir dans son comité de soutien devait lui interdire de ne plus jamais déblatérer contre l'homosexualité. C'est dans cet esprit que je l'ai fait. Je suis avant tout un esprit libre et je crois être l'écrivain le plus libre en France. Un homme comme Sartre n'était pas libre. Je n'appartiens à aucun parti. Avec mon adhésion au FN, je semblais trahir mon idéal alors qu'au contraire j'avais voulu le servir.

Vous comprenez bien, alors que le FN est la hantise de notre société, que votre point de vue ait pu paraître choquant?

Je l'assume, je ne regrette rien. J'ai voulu donner là une preuve de ma liberté d'esprit à l'égard même de mes propres troupes (*les homosexuels*, NDLR). Pendant la dernière guerre, j'ai été du côté de la collaboration, mais en apparence aussi. La preuve c'est qu'après je n'ai pas été inquiété pour mes opinions. J'ai été révoqué de la carrière diplomatique, mais, tant mieux, sinon je n'aurais jamais été moi-même. Ma vie aurait été manquée. J'ai toujours choisi la liberté.

Vous dites avoir été «collaborateur», pourriez-vous expliquer comment?

J'ai toujours été dans des situations personnelles très compromettantes. J'ai quitté la carrière une première fois en 1940. J'ai dû donner ma démission à Vichy parce que j'avais été surpris en flagrant délit de pédérastie. Comment cela est-il arrivé? Le gouvernement s'était installé à Vichy et moi j'étais resté en Touraine pour veiller sur les archives du Quai d'Orsay. Les Allemands sont venus et s'en sont emparé. Je suis donc parti pour Vichy avec ces archives. Heureux d'ailleurs de me trouver en liberté sous le drapeau de la France. Une après-midi, j'ai rencontré un jeune garçon à qui j'ai proposé de m'accompagner à l'hôtel. Il y a eu un relais «pâtisserie-entre-temps...» (*Rires*). Là-dessus, deux messieurs nous encadrent brusquement. Ce n'était pas une chausse-trape politique. J'ignorais que Vichy était peuplé de policiers qui cherchaient à prendre en un flagrant délit quelconque le plus de gens possible qui appartenaient au service de l'Etat afin de liquider les fonctionnaires.

La pédérastie

Quand vous racontez vos escapades pédérastiques avec Montherlant, on respire pourtant un sentiment de liberté étonnant?

C'était une liberté que j'estimais le droit de prendre. La pédérastie n'était pas taboue comme aujourd'hui, c'est vrai. Il y avait beaucoup d'autres personnalités qui avaient des relations pédérastiques, telles que Gide, Jouhandeau. Bref, j'étais pris la main dans le sac (enfin presque). J'ai donc donné ma démission. J'avais subi une injustice, puisque rien ne s'était passé. C'était des présomptions mais qui

suffisaient pour vouer un homme aux gémonies du fait que nous subissions l'esprit «Travail, Famille, Patrie», au nom duquel les gens étaient sacrifiés de manière impitoyable. Mais après, je n'ai eu de cesse de me faire réintégrer par ce même gouvernement parce que je ne voulais pas demander à la Résistance un certificat de bonne vie et mœurs. Ce que beaucoup de gens dans mon cas faisaient. Nombreux sont ceux qui franchissaient la Manche afin de faire passer l'éponge sur un scandale de mœurs. Que je tiens à être réintégré a beaucoup fait jaser les gens qui ne m'aimaient pas au Quai d'Orsay.

Vous arrive-t-il de penser «j'ai commis des actions qui ont porté tort à des êtres humains»?

Absolument pas. Je n'embarquais pas des enfants juifs pour Auschwitz. J'ai au contraire sauvé des vies. Ma conscience est en paix.

Et qu'est-ce qui vous a incité à écrire sur les Juifs?

C'est une réponse d'écrivain que je vous fais: c'est un sujet admirable. Ecrire l'origine des gens est une lumière qui les éclaire. Ce n'est pas dans l'esprit de dénonciation que j'ai fait ça, mais pour éclairer la situation. Il y a des gens qui sont juifs sans le savoir, ou sans vouloir le savoir.

L'enfant de cœur

C'est donc comme pour l'homosexualité? Vous pensez qu'il faut dévoiler l'homosexualité des personnages publics? Du «outing» avant l'heure?

Exactement. J'ai toujours tenu à désigner l'homosexualité. C'est la lumière, c'est-à-dire la vérité dont je me suis fait l'apôtre. Par conséquent, toutes ces choses sont importantes: savoir qui est juif, qui est homosexuel. J'ai passé ma vie à proclamer l'un et l'autre.

Si vous pensez qu'un homme public se doit de dire qu'il est homosexuel, vous devez être très déçu par notre époque? C'est quelque chose d'essentiel que de révéler l'homosexualité de quelqu'un qui n'a jamais été soupçonné? Ça apporte un nom de plus à notre pyramide! L'homosexualité, comme la pédérastie, est un plus. Ma vie ne repose que sur ça.

Et les femmes?

Je suis sensible au charme féminin. La preuve c'est que je me suis targué d'avoir eu des maîtresses comme la comédienne Josette Day.

Vous n'avez jamais songé à vous marier?

Non. Je voulais rester fidèle à mon idéal pédérastique. J'ai toujours fait coïncider ma véritable personnalité avec mon mode de vie. Mais j'ai toujours eu le goût de la sodomie féminine. Par conséquent, à l'époque où je comptais rester dans la carrière diplomatique, je me disais que je me marierais et que j'habituerai ma femme à ces goûts-là. J'étais prêt à baisser pavillon si l'on peut dire.

Avec les garçons, ce qui me tente en premier, c'est la réalisation de l'ensemble d'un désir. Ce ne sont pas les hommes que j'ai aimés mais les garçons. C'est une sacrée différence. Mais je n'ai jamais été obsédé par la sodomie en ce qui concerne les garçons. J'aurais été prêt à faire le jeu de ne jamais sodomiser un jeune garçon. Au lieu qu'un homme comme Montherlant aimait uniquement sodomiser: son idéal consistait à rameuter les petits garçons et à leur faire subir cet acte.

Peut-être que vous n'êtes pas obsédé par cette image contraignante de la virilité que s'imposait Montherlant?

C'est ça. Montherlant me reprochait de n'être que pédéraste! Et c'est vrai que je n'ai jamais trouvé un intérêt affectif et sexuel à un homme. Je suis plus près, d'une jolie jeune femme que d'un homme mûr. Mais, il y a quelque chose qui m'a fait revenir de tous ces raisonnements que l'on pourrait qualifier d'enfantins voire de primaires: c'est l'amour tout court. J'ai eu une longue liaison avec un garçon, Alain Philippe, qui maintenant est marié avec Amanda Lear. Quand je l'ai connu, il avait douze ans et demi. Il était venu jouer dans *Les amitiés particulières*. On lui avait donné le rôle d'un enfant de cœur, si bien que, plus tard, j'ai écrit une histoire sur lui sous le titre de *L'Enfant de cœur*. Grâce à ce film, je me suis lié avec lui et j'ai eu une telle confiance en lui que je lui ai dit: «Si tu veux m'aimer, tu seras mon ami pour la vie.» Je prenais un engagement grave et le prenais en connaissance de cause. Et, malgré tout ce qui est survenu depuis, il sera mon héritier. C'est pour vous dire que je suis resté fidèle à ma parole donnée. Avant, je disais que «j'étais amoureux jusqu'à l'apparition du premier poil». J'ai pu voir à mesure que les années passaient et qu'il grandissait et qu'il avait des poils que je continuais à l'aimer.

L'amour faisait craquer mes barrages. C'est l'amour qui nous sauve. Cette prise de conscience de l'amour est arrivée alors que j'avais déjà cinquante ans. Avant, c'était purement du désir sexuel.

Vous auriez aimé vivre avec un garçon?

J'ai un trop grand goût de la liberté pour partager ma vie et mon appartement avec qui que ce soit. Pas même avec Alain Philippe qui est à la fois mon amour et mon héritier. L'avantage de la pédérastie, c'est que la situation obligatoire du

foyer, ses parents. Il n'a aucune autonomie. J'ai toujours été très amoureux de mon indépendance. Je ne voulais pas sacrifier ma carrière littéraire à une aventure amoureuse.

Votre célébrité d'écrivain scandaleux vous a-t-elle servi dans vos relations avec les jeunes garçons?

Non et cela malgré les sollicitations. J'ai reçu beaucoup de courrier et j'en reçois toujours depuis *Les amitiés*. Cela me vaut un prestige considérable auprès des jeunes lecteurs. Mais je ne me suis pas servi de ma notoriété d'écrivain pour séduire.

Aujourd'hui, en 1992, quelle catégorie de garçons lit votre livre?

Ceux qui ont le goût de la poésie, qui sont sensibles. Depuis cinquante ans, cela continue.

Au moment où vous écriviez *Les amitiés particulières*, aviez-vous le sentiment d'écrire le «Roméo et Juliette», la «love story» de la pédérastie?

Oui je le savais. J'étais tellement passionné par ce que je vivais. J'étais certain d'ouvrir les yeux du public sur ce sujet.

Par la suite, n'avez-vous pas exploité ce filon, notamment avec vos livres sur les Juifs et les francs-maçons?

Par la suite, j'ai recherché le succès, mais ce n'était pas un calcul sordide. Je songeais à asseoir mes autres succès sur les mêmes bases.

Vous avez traversé le XX^e siècle...

Je compte bien devenir centenaire, je fais tout pour. J'ai quatre-vingt-cinq ans et je fais tous les jours une demi-heure de marche dans les bois.

Que pensez-vous de la manière d'être homosexuel

de nos jours?

Je serais loin de dire que je me désintéresse de cela. La vie devient si difficile. Il convient de se doter de lois comme le Contrat d'union civile. J'applaudis ces initiatives, même si cela ne me concerne pas directement.

Le goût du bonheur

On vous voit toujours lors des fêtes de GPH. Vous êtes à votre façon un militant. Est-ce qu'à certains moments vous vous êtes senti exclu?

Je suis conservateur au sens profond du terme. Je pense plutôt à une évolution de la société qu'à une révolution. Pour moi, il s'agit de conjuguer ses goûts avec la vie sociale telle qu'elle est. Cela me distingue de gens comme Genet qui sont des révoltés nés. J'estime qu'il y a un plaisir à se jouer de la société. Il est inutile de faire sauter la baraque, il faut garder l'armature. Je ne vois pas descendre dans la rue, je suis un homme de plume. Je ne pourrais pas participer à une manifestation bien que je les approuve. Je rougirais de moi-même, on ne se dépouille pas de son éducation du jour au lendemain.

Comment voyez-vous le XX^e siècle? Une répétition de ce qui se passe aujourd'hui, un retour en arrière ou une nouvelle société qui aurait enfin le goût du bonheur?

Le sida vaincu, il y aura une explosion de liberté. Nous nous y acheminons, mais il a fallu que ce bâton (*le sida*, NDLR) soit mis dans les roues du char. Quand cela s'arrangera, ce seront des jours qui chantent. Pour moi, le sida est un fléau comme la lèpre. J'ai eu

toutes les maladies sexuellement transmissibles sauf le sida. A l'époque, le traitement de la syphilis durait cinq ans! Il ne faut jamais lier le plaisir à un sentiment de culpabilité. Je n'ai jamais violé, ni profité de l'innocence d'un enfant. Le mot péché n'est jamais entré dans mon vocabulaire. Je me suis installé dans mon être tel qu'il était. Je me fais seulement des réflexions d'ordre civique et social. Le péché est exclu. C'est pour cela que je me sens très fort devant le père éternel. **Vous n'avez pas de regrets? A première vue, je ne pense pas. Lorsque les circonstances de la vie s'opposaient à ce que je voulais, j'attendais. Je suis un optimiste indéracinable. La vie, l'action, l'écriture sont les choses les plus importantes.**

Quel est le personnage du passé que vous aimez? Peut-être Pétrone qui est mort en se coupant les veines à garder l'armature. Je ne vois pas beaucoup aimé Voltaire. Actuellement je suis plongé dans sa vie, mais j'ai des doutes. Il a joué la comédie, il s'est fait plaindre. C'est un personnage sordide: le fait de se dire malade lui permettait de contracter des rentes viagères. Il était jaloux et méchant avec ses ennemis. Je ne peux plus aimer un homme comme ça. J'aime son style, j'y consacre un ouvrage. J'admire l'écrivain et je déteste l'homme. **Vous vous sentiez solitaire? Non. Je vis seul, mais je suis très occupé. J'ai plein de projets. J'ai toujours envie d'écrire.**

* Roger Peyrefitte in L'Inconnu. Propos recueillis par Hugo Marsan et Erik Rémée. Photos Joseph M.

27 août 1992

«Ce ne sont pas les hommes que j'ai aimés, mais les garçons. C'est une sacrée différence.»

Minitel rose: « Boy » condamné

La guerre entre France Télécom et certaines messageries roses du Minitel, est entrée dans sa phase judiciaire. Le réseau gay, Boy a été débouté hier de sa plainte contre Télécom, qui l'avait décâblé en juillet, et « condamné au dépens ». Commercial, ce procès portait uniquement sur le non-respect par Boy de la convention kiosque, signée par les deux parties, sur ce qui pourrait exposer le public à des textes contraires aux bonnes mœurs. Boy (15 000heures de connections par mois), va relancer le tribunal de grande instance pour juger, si il y a eu atteinte aux bonnes mœurs.

Libi
religion
20-8

36 15 BOY DECABLE

France Téléconne

GP 12

Le 36 15 BOY, le Minitel du magazine *Illico*, a été décâblé par France Télécom le 15 août dernier.

Après la fameuse menace de taxation à 50 % des réseaux Minitel par le ministère du Budget, c'est France Télécom (FT) qui s'y met. S'engageant ardemment dans le sillage des zéloteurs de l'ordre moral, France Téléconne a décidé de faire le ménage dans les messageries de convivialité: cachez-moi ce sexe que je ne saurais voir. FT avait envoyé une première mise en demeure pour non respect des conditions générales de la Convention kiosque télématique grand public le 14 avril dernier, suivie de la saisine du Comité consultatif du kiosque télématique (CCKT) le 19 mai (GPH 527). Il faut savoir que les membres du CCKT sont nommés par le ministère des Postes et Télécommunications et que les usagers sont «représentés» par des associations familialistes, tendance cathos traditionalistes: la FFF et l'Udaf, plus réac tu meurs. Comme usagers du Minitel, on peut trouver mieux!

intenté une première action en référé au tribunal de commerce de Paris pour résiliation abusive de contrat commercial. Peine perdue, le tribunal de commerce, par un jugement du 19 août, l'a débouté, ne s'estimant pas qualifié pour rendre un tel jugement. Fougeray s'est donc tourné vers le tribunal de grande instance de Paris. Deux questions se posent: y a-t-il eu rupture abusive de contrat? Et y a-t-il eu outrage aux bonnes mœurs? Mais le procès n'aura pas lieu avant début 93. Et d'ici là le 36 15 BOY sera bel et bien mort commercialement, la clientèle s'étant dispersée sur les autres réseaux et la principale source de revenus de Staff envolée.

Pour Fougeray, «tels conséquences sont désastreuses pour tout le monde. Tous les autres codes vont vivre avec une épée de Damoclès sur leur tête. France Télécom ne va pas s'arrêter là. Staff (la société editrice de Boy et du gratuit gai *Illico*) va s'en sortir très mal, si elle s'en sort. Nous allons mettre en place une politique draconienne d'économie qui se ressentira sur *Illico*. Le gros problème de la presse gaie est d'avoir constitué son équilibre économique sur la télématique. Il faudra trouver d'autres solutions. La télématique va subir d'autres coups de butoir. En mars prochain, en cas d'alternance politique, la taxation à 50 % sera certainement remise au goût du jour.» Belle année en prévision. De leur côté, les organisations

syndicales, le Syndicat de la télématique conviviale (STC) et le Syndicat national des entreprises gaies (Sneg) ont interpellé les hommes politiques et les pouvoirs publics. Aucune réaction: d'une gauche molle comme d'une droite baveuse... Dans un communiqué, le Projet Omicar, association de défense des droits des homosexuels, estime «que la censure vichyste est de retour... et que la décision de FT constitue à l'évidence une discrimination fondée sur les mœurs». Dans un autre communiqué, Solidarité Plus, association de lutte contre le sida, tout en dénonçant ce «décâblage scélérat», note que «ces mêmes censeurs (le CCKT) ne sont pas le moins du monde incommodés par les propos dangereusement discriminatoires édités depuis des années par France Télécom sur le serveur Sidatel (une messagerie de désinformation sur le sida, tenue par l'extrême droite). Solidarité Plus souligne «la responsabilité d'un gouvernement qui, si cette mesure n'était pas rapportée, se ferait le complice avoué des tenants de l'ordre moral».

On attend toujours les réactions des autres associations... L'enjeu est de taille: avec la mort de 36 15 BOY, c'est un nouvel espace de liberté qu'on nous sucre, et à terme le journal *Illico* est menacé. Attention, il y a de la liberté et de l'existence même de l'ensemble de la presse d'information gaie, de la défense de l'expression publique et de la visibilité de l'homosexualité. Il est urgent de se mobiliser contre ces atteintes à nos libertés. Et ce par tous les moyens. ©

Le Sneg vient de lancer une pétition contre l'ordre moral de France Télécom, signez-la ou écrivez à France Télécom, Christine Soullignac, 5 place d'Alger, 75505 Paris Cedex 15.

Erik Péron

Firm bans children's 'too sexy' lingerie

DAILY TELEGRAPH 15/8
By Colin Wright

A RANGE of "provocative and sexy" see-through lingerie, designed for girls as young as three, has been removed from sale by the Adams Childrenswear group after a complaint by a Bradford housewife.

The company confirmed yesterday that the lacey white camisole and knickers sets had been withdrawn from selected outlets among its 264 nationwide stores following the intervention of Mrs Gail Sutcliffe.

She was outraged to see the clothes on sale at £4.99 when browsing through her local branch of the store in Broadway, Bradford, for clothes for her three daughters, Laura, seven, Katie, five, and Chloe, one.

First she insisted that they be removed from the shop window.

Then she wrote complaining to the company's headquarters in Nuneaton that they were unfit to be worn by children between the ages of three and eight.

Mrs Sutcliffe, 28, a devout Christian from Fletton Terrace, Undercliffe, Bradford, said yesterday that she was delighted the company had recognised its error in taste and acted quickly to correct it.

"My main concern was for the safety and welfare of young children like mine," she said.

"The underwear was more suited to a young woman or a Page Three girl."

"The sets were see-through, provocative and sexy, not the sort of clothes I would let my girls wear for many years to come."

"As a mother I know children like to be grown up and with the fashion scene, but this was too much. There are a lot of funny people out there."

"Obviously my views are guided by my faith, but I wanted to win for all parents and for the sake of children everywhere."

"These clothes are totally unsuitable."

A spokeswoman for Adams Childrenswear confirmed that the garments were being removed from sale and said the company would "like to thank Mrs Sutcliffe for bringing this matter to our attention."

"At the time of purchase the product was believed by the buyer to be pretty and not 'sexy' underwear," she added.

"The article will be withdrawn from sale as it is only by listening to our customers that we are able continually to make improvements to merchandise which we offer for sale."

Buurtbewoner schiet uit ergernis jongen van zestien dood VKII

HILVERSUM (ANP) — Een 16-jarige inwoner van Bussum is maandagochtend in het Academisch Ziekenhuis in Utrecht overleden aan de gevolgen van een schietpartij die zich zondagavond in Hilversum afspeelde. De jongen werd op een speelplein neergeschoten door een buurtbewoner die zich ergerde aan een groep jongeren waar het slachtoffer deel van uitmaakte.

Bij de schietpartij raakte een 18-jarige jongen gewond. De politie hield de dader van de schietpartij, een 46-jarige man, aan toen hij twintig minuten na de schietpartij terugkeerde op het speelplein.

Volgens de politie stoorde de man zich al langer aan de aanwezigheid van de groep jongeren op het speelplein aan de Hommelmeent. De man meldde zich zondagavond eerst met een ijzeren staaf bij de groep en bewerkte daarmee een bromfiets. Hij verdween, maar keerde even later terug met een geweer waarmee hij een of twee keer op de groep schoot. De 16-jarige jongen uit Bussum raakte ernstig gewond aan het hoofd en overleed maandagochtend.

Bel-rage onder schoolmeisjes heeft vervelende gevolgen voor ouders
Hijgende 06-heren teisteren Odijk

(Door Jan Dankbaar)
BUNNIK/ODIJK — "Zin in een gezellige babbel met een jongen van je eigen leeftijd? Bel..." - dan volgt in de advertentie het voor melden gratis te bellen 06-nummer. En dat draaien of drukken de leerlingen van de achtste groep van de Odijkse basisscholen De Bongerd en St. Nicolaas-school in groten getale. Volgens rechercheur A. Peltenburg van de Bunnikse politie is in zijn gemeente sprake van een ware rage met vervelende gevolgen. De scholieren die bellen worden door de operator over verschillende boxen verdeeld. Aan de andere kant van de lijn zit dan - als het goed is - een leuke knul van dezelfde leeftijd. Vaak is het echter ook een ouder iemand die iets anders wil dan gezellig kletsen.
„En dan gaan de meisjes de fout in door

hun eigen telefoonnummer of dat van een vriendinnetje te geven", zegt Peltenburg. „Met als gevolg dat die mannen de ouders en de kinderen 's nachts de stuipen op het lijf jagen door te bellen."
Al vier weken komen bij de Bunnikse politie regelmatig klachten binnen van verontruste Odijkse ouders. Peltenburg heeft inmiddels onderzoek gepleegd en is via de PTT te weten gekomen dat het om een 06-exploitant uit Alphen aan de Rijn gaat. Niets illegaals. Daar houdt het voor hem op. „Het enige wat ik kan doen is de meisjes waarschuwen."
Ook de PTT kan verder niets doen. Woordvoerder Gert Jan Versteeg: „We hebben hierover ook elders uit het land al klachten gehad, maar kunnen geen actie ondernemen. Wij leveren de exploitant alleen technische faciliteiten. Inhoudelijk

mogen we er ons niet mee bemoeien. Dat staat in de wet. Wel hebben we de exploitant al eerder via een briefje laten weten dat er klachten zijn over de gratis lijn." Directeur H. Schipperen van basisschool St. Nicolaas in Odijk zegt niets te weten van hijgende meneren. Hij heeft nog geen klachten gekregen. „Als het zo is, moet ik eerst met de ouders gaan praten en het onderwerp vervolgens in de klas gaan bespreken."

Maar voorlopig kunnen Odijkse ouders nog wakker worden gebeld door heren op zoek naar schoolmeisjes. Als rechercheur Peltenburg de PTT-winkel zou beheren, zou hij dergelijke 06-nummers weigeren. „Als je een winkel hebt en er komt een vervelende klant binnen, kun je hem toch ook de toegang ontzeggen?"

UN4/7

